EUROPA-
KOMMISSIONEN

Strasbourg, den 12.12.2023
COM(2023) 637 final

2023/0463 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om harmoniserede krav i det indre marked vedrørende gennemsigtighed i interessevaretagelse, som udføres på vegne af tredjelande, og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2023) 637 final} - {SWD(2023) 660 final} - {SWD(2023) 663 final} - {SWD(2023) 664 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Dette forslag har til formål at bidrage til et velfungerende indre marked for aktiviteter, der udføres med det formål at påvirke udviklingen, udformningen eller gennemførelsen af politikker, lovgivning eller offentlige beslutningsprocesser i Unionen (herefter "interesserepræsentationsaktiviteter") på vegne af tredjelande, ved at fastsætte harmoniserede regler for en høj grad af gennemsigtighed i forbindelse med sådanne aktiviteter, når de udføres i det indre marked.

En høj grad af gennemsigtighed på dette område vil også give borgere, offentlige beslutningstagere og andre interessenter bedre mulighed for at forstå, hvilke tredjelande der anmoder om interesserepræsentationsaktiviteter.

I det omfang interesserepræsentation, herunder interesserepræsentation på vegne af tredjelande, normalt ydes mod betaling, udgør aktiviteten en tjenesteydelse i henhold til artikel 57 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF").

Interesserepræsentation i Unionen bliver mere og mere udbredt og finder i stigende grad sted på tværs af grænserne. Interesserepræsentationsaktiviteter reguleres forskelligt i medlemsstaterne. I øjeblikket har 15 medlemsstater[1] et åbenhedsregister over interesserepræsentationsaktiviteter, men ikke altid på nationalt plan. De medlemsstater, der har en lovramme, anvender foranstaltninger, der er forskellige på følgende områder: omfanget af de enheder og aktiviteter, der er omfattet, herunder de relevante definitioner af interesserepræsentationsaktiviteter, tærsklerne for størrelsen af enheder eller aktivitetsniveau, der udløser krav om gennemsigtighed eller registrering, krav vedrørende føring af fortegnelser, data indsamlet fra enheder, der beskæftiger sig med interesserepræsentation, herunder vedrørende deres identitet og deres kunders identitet, tilstedeværelsen af tilsynsmyndighederne samt deres beføjelser, struktur og uafhængighed, sanktionernes art og bødernes størrelse, hvis sådanne findes og hyppigheden af ajourføringer af de registrerede oplysninger. 12 medlemsstater regulerer ikke gennemsigtigheden af interesserepræsentationsaktiviteter. Reglerne er derfor meget fragmenterede i hele Unionen[2].

Denne fragmentering skaber hindringer i det indre marked for interesserepræsentationsaktiviteter, herunder når de udføres på vegne af tredjelande, hvilket underminerer det indre markeds rette virkemåde. Forskellene mellem medlemsstaterne skaber ulige vilkår og øger overholdelsesomkostningerne for enheder, der ønsker at udføre grænseoverskridende interesserepræsentationsaktiviteter. De ulige vilkår leder grænseoverskridende interesserepræsentationsaktiviteter væk fra mere regulerede medlemsstater mod de mindre regulerede medlemsstater. Samtidig er der risiko for forumshopping og regelarbitrage, dvs. at enheder udnytter forskelle i lovgivningskrav i et forsøg på at unddrage sig regulering i visse medlemsstater.

Tredjelandsregeringer anvender i stigende grad interesserepræsentationsaktiviteter sammen med formelle diplomatiske kanaler og processer til at fremme deres politiske mål[3]. Medlemsstaterne er klar over, at dette giver aktører fra tredjelande mulighed for at unddrage

---

1 En omfattende analyse af de lovgivningsmæssige rammer i medlemsstaterne findes i bilag 6 til den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag (SWD (2023) 663 final).

2 Se den ledsagende konsekvensanalyse.

3 OECD (2021), "Lobbying in the 21st Century: Transparency, Integrity and Access", OECD Publishing, Paris, https://doi.org/10.1787/c6d8eff8-en, s. 43.

sig gennemsigtighedskrav og øve skjult indflydelse på beslutningstagningen og de demokratiske processer i Unionen. Nogle medlemsstater overvejer derfor at udvikle nye regler for at imødegå udenlandsk indflydelse, herunder ved at pålægge enheder, der modtager udenlandsk finansiering, generelle forpligtelser, som i praksis vil finde anvendelse på interessevaretagelse udført på vegne af tredjelande. Den beskrevne fragmentering vil derfor sandsynligvis stige navnlig i forbindelse med interessevaretagelse, der udføres på vegne af tredjelande. Dette vil udsætte enheder, der udfører interessevaretagelse, for yderligere hindringer, når de yder interessevaretagelse for tredjelande i det indre marked.

Når idéer fra tredjelande præsenteres på en gennemsigtig måde, kan de udgøre et gunstigt bidrag til den offentlige debat og være et positivt element af de internationale forbindelser. Når interessevaretagelse på vegne af tredjelande derimod udføres i det skjulte, vil det ofte kunne bruges som en kanal for indblanding i Unionens demokratier[4]. Ved at forme den offentlige mening kan dette påvirke de politiske valg på bekostning af det politiske liv i medlemsstaterne og i Unionen som helhed.

Som bemærket af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling ("OECD") kan udenlandske interessers indflydelse og lobbyvirksomhed have en transformativ indvirkning på et lands politiske liv, ikke kun på landets interne politikker, men også på dets udenrigspolitik, valgsystem, økonomiske interesser og dets evne til at beskytte sine nationale interesser og den nationale sikkerhed[5]. Udenlandske regeringer kan gøre brug af offentlige ressourcer til at gennemføre omfattende og vedvarende påvirkningskampagner. De risici, der er forbundet med udenlandske staters lobbyvirksomhed og indflydelsesaktiviteter, er derfor højere end de risici, der er forbundet med rent indenlandske aktiviteter[6].

Der mangler også oplysninger om interessevaretagelse, der udføres på vegne af tredjelande i det indre marked. Medlemsstaterne indsamler eller udveksler ikke konsekvent oplysninger om en sådan interessevaretagelse. Dette gør det vanskeligt at identificere og kortlægge interessevaretagelsesaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande i medlemsstaterne, og at gøre dette på en koordineret og effektiv måde i hele Unionen. Desuden giver den manglende gennemsigtighed med hensyn til finansieringen af visse interessevaretagelsesaktiviteter ikke borgere og politiske beslutningstagere mulighed for at identificere kilderne til en sådan finansiering. Denne mangel på oplysninger er endnu en faktor, der kan få medlemsstaterne til at reagere på dette fænomen på forskellige måder. Der er en offentlig interesse i sådanne oplysninger, både som et mål for den allerede nævnte nationale lovgivning om interessevaretagelsesaktiviteter, men også for interesserede aktører og borgere, der mere generelt søger at forstå, hvordan offentlige beslutninger påvirkes.

Denne mangel på information og den deraf følgende hindring af et effektivt tilsyn er ikke blot til skade for det indre markeds virkemåde, men også for demokratiet i Unionen, da den påvirker EU-borgernes tillid til demokratiske processer og beslutningstagere og deres evne til at udøve deres rettigheder og ansvar. En nylig Eurobarometerundersøgelse om medborgerskab og demokrati viste, at omkring otte ud af ti europæere mener, at udenlandsk indblanding i

---

4 Udtrykket "udenlandsk indblanding" anvendes til at skelne mellem påvirkende aktiviteter, der er en iboende del af de diplomatiske forbindelser, og udenlandsk indblanding, dvs. aktiviteter, der udføres af eller på vegne af en udenlandsk aktør på statsniveau, som udføres ved tvang, er skjulte, vildledende eller korrumperende og i strid med Unionens suverænitet, værdier og interesser.

5 OECD (2021), "Lobbying in the 21st Century: Transparency, Integrity and Access", OECD Publishing, Paris, https://doi.org/10.1787/c6d8eff8-en, s. 44.

6 OECD (2021), "Lobbying in the 21st Century: Transparency, Integrity and Access", OECD Publishing, Paris, https://doi.org/10.1787/c6d8eff8-en, s. 45.

Unionens demokratiske systemer er et alvorligt problem, der bør løses[7]. 84,5 % af respondenterne i den offentlige høring mener, at lobby- eller PR-aktiviteter, der aflønnes af eller kontrolleres af tredjelande, er forbundet med en høj risiko for skjult udenlandsk indblanding. Europa-Parlamentet[8] og Rådet[9] har understreget vigtigheden af at imødegå den trussel mod demokratiet, som udenlandsk indblanding udgør. Disse bekymringer er vokset siden Ruslands angrebskrig mod Ukraine.

Hovedformålet med dette forslag, som supplerer eksisterende foranstaltninger på EU-plan, er at **indføre fælles standarder for gennemsigtighed og ansvarlighed i det indre marked for interessevaretagelsesaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande**. Ved at fastsætte fælles gennemsigtighedskrav for sådanne aktiviteter vil initiativet forbedre det indre markeds virkemåde for sådanne aktiviteter, skabe lige vilkår, reducere overholdelsesomkostningerne for enheder, der søger at udføre interessevaretagelsesaktiviteter på vegne af tredjelande på tværs af grænserne, og forhindre regelarbitrage. Et centralt element i forslaget er oprettelsen af nationale registre for enheder, der udfører sådanne aktiviteter.

Ved at sikre fuld harmonisering vil det foreslåede direktiv indeholde forholdsmæssigt afpassede harmoniserede gennemsigtighedskrav og et omfattende system af garantier, herunder effektiv domstolsprøvelse, en harmoniseret sanktionsordning, der er begrænset til administrative bøder, uafhængige tilsynsmyndigheder, forpligtelser til at forhindre stigmatisering og navnlig behovet for at sikre, at der ikke opstår negative konsekvenser ved at være omfattet af gennemsigtighedsreglerne. Dette vil på effektiv vis forhindre overregulering og stigmatisering. Inden for rammerne af de harmoniserede regler vil det være forbudt for medlemsstaterne at afvige fra reglerne ved at fastsætte mere omfattende gennemsigtighedskrav.

Dette indgreb vil også have til formål at øge integriteten af og offentlighedens tillid til Unionens og medlemsstaternes demokratiske institutioner ved at sikre gennemsigtighed i interessevaretagelsesaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande, og ved at skabe større opmærksomhed om omfanget af, tendenserne i og aktørerne bag sådanne aktiviteter. Desuden kan en sammenhængende og afbalanceret EU-tilgang med fokus på gennemsigtighed og demokratisk ansvarlighed for at imødegå de udfordringer, der er forbundet med interessevaretagelse på vegne af enheder i tredjelande, tjene til at fastsætte standarder globalt. Til sammenligning er medlemsstaternes nuværende fragmenterede tilgang mere tilbøjelig til at skade Unionens omdømme, da den ikke er konsekvent og sammenhængende.

---

7 Se Flash Eurobarometer 528 om medborgerskab og demokrati.

8 Siden 2019 har Europa-Parlamentet oprettet to særlige udvalg, INGE og INGE2 om udenlandsk indblanding i alle demokratiske processer i Den Europæiske Union, herunder spredning af desinformation, og styrkelse af integritet, gennemsigtighed og ansvarlighed i Europa-Parlamentet, som har vedtaget beslutninger på dette område. Se Europa-Parlamentets beslutning af 9. marts 2022 om udenlandsk indblanding, herunder spredning af desinformation, i alle demokratiske processer i Den Europæiske Union (2020/2268 (INI)), Europa-Parlamentets beslutning af 13. juli 2023 om henstillinger om reform af Europa-Parlamentets regler om gennemsigtighed, integritet, ansvarlighed og bekæmpelse af korruption (2023/2034 (INI)), Europa-Parlamentets beslutning af 1. juni 2023 om udenlandsk indblanding, herunder desinformation, i alle demokratiske processer i Den Europæiske Union (2022/2075 (INI)).

9 Rådets konklusioner om supplerende tiltag for at styrke modstandsdygtigheden og imødegå hybride trusler af 10. december 2019, 14972/19, Rådets konklusioner om den globale tilgang til forskning og innovation — Europas strategi for internationalt samarbejde i en verden i forandring af 28. september 2021, 12301/21 og Rådets konklusioner om udenlandsk informationsmanipulation og indblanding af 18. juli 2022, 11173/22.

Det kræver en indsats på EU-plan at forhindre, at der opstår nye hindringer, og at sikre et velfungerende indre marked for interessevaretagelsesaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande. Uden handling fra Unionens side vil medlemsstaterne ensidigt håndtere de identificerede risici mod demokratiet og risikerer dermed at underminere det indre marked for interessevaretagelse, der udføres på vegne af tredjelande. Tilnærmelsen af medlemsstaternes lovgivning er derfor det primære formål med dette initiativ.

Dette forslag indeholder specifikke, målrettede og forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger til at sikre, at enheder, der udfører interessevaretagelsesaktiviteter på vegne af tredjelande i det indre marked, er i stand til at gøre dette i et harmoniseret, gennemsigtigt og mere forudsigeligt retligt miljø til gavn for de involverede enheder, de berørte beslutningstagere og borgerne. Stærke garantier forhindrer potentielle negative virkninger for de berørte enheder og sikrer fuld respekt for de grundlæggende rettigheder og demokratiske principper og værdier. Forslaget omfatter ikke enheder, der modtager finansiel støtte fra andre medlemsstater eller fra enheder i tredjelande til formål, der ikke vedrører interessevaretagelse.

Denne tilgang adskiller sig radikalt fra de tilgange, der anvendes i visse andre jurisdiktioner (betegnet som love om "udenlandske agenter")[10]. Sådanne love omfatter ofte foranstaltninger, der uretmæssigt begrænser civilsamfundets råderum ved at stigmatisere, intimidere og begrænse visse civilsamfundsorganisationers, journalisters eller menneskerettighedsforkæmperes aktiviteter. I henhold til sådanne love har betegnelsen "udenlandsk agent" ofte til formål at undergrave både den finansielle stabilitet og troværdigheden af de pågældende organisationer.

I modsætning til sådanne "love om udenlandske agenter" rubricerer dette forslag ikke specifikke enheders, herunder civilsamfundsorganisationers, aktiviteter som negative, og det har heller ikke til formål at begrænse civilsamfundets råderum. I stedet indeholder det krav om gennemsigtighed og ansvarlighed, der gælder for alle enheder, der udfører interessevaretagelsesaktiviteter på vegne af tredjelande, uanset deres retlige status. Desuden indebærer foranstaltningerne ikke, at der nedlægges forbud mod nogen form for aktivitet eller stilles krav om gennemsigtighed i udenlandsk finansiering, som ikke har noget at gøre med interessevaretagelsesaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande. Endelig indeholder forslaget garantier, der har til formål at sikre en afbalanceret gennemførelse og håndhævelse og undgå risikoen for stigmatisering.

[10] Unionen fordømmer konsekvent enhver uberettiget begrænsning af de grundlæggende frihedsrettigheder og begrænsninger af det civile og politiske råderum i strid med den internationale menneskerettighedslovgivning, herunder de såkaldte "love om udenlandske agenter". Se f.eks. "Rusland: erklæring fra den højtstående repræsentant på EU's vegne i anledning af 10-året for indførelsen af loven om udenlandske agenter", som kan tilgås på følgende websted: https://www.consilium.europa.eu/da/press/press-releases/2022/07/20/russia-declaration-by-the-high-representative-on-behalf-of-the-eu-on-the-10th-anniversary-of-the-introduction-of-the-law-on-foreign-agents/, "Georgia: Statement by the High Representative on the adoption of the "foreign influence" law" (ikke oversat til dansk), som kan tilgås på følgende websted: https://www.eeas.europa.eu/eeas/georgia-statement-high-representative-adoption-%E2%80%9Cforeign-influence%E2%80%9D-law_en og "EU in BiH on recent developments in the RS" (ikke oversat til dansk), som kan tilgås på følgende websted: https://www.eeas.europa.eu/delegations/bosnia-and-herzegovina/eu-bih-recent-developments-rs_en?s=219.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag supplerer forslaget til **forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame**[11]. Forslaget om politisk reklame har til formål at sikre en høj grad af gennemsigtighed for politiske reklametjenester i Unionen, uanset hvilket medie der anvendes, og at give yderligere garantier for målretning af politisk reklame baseret på behandling af personoplysninger.

Dette initiativ har et andet anvendelsesområde end forslaget om politisk reklame: Det omfatter interessevaretagelsesaktiviteter, der udføres på vegne af en enhed i et tredjeland. Dette omfatter interessevaretagelsesaktiviteter, der består i tilrettelæggelse af kommunikations- eller reklamekampagner, som også kan betragtes som politisk reklame. Interessevaretagelse omfatter imidlertid hovedsagelig aktiviteter, der ikke også er "politisk reklame" (f.eks. direkte lobbyvirksomhed). Forslaget om politisk reklame omfatter desuden aktiviteter, der er omfattet af dets anvendelsesområde, uanset om de udføres på vegne af et tredjeland.

Med forslaget om politisk reklame vil gennemsigtighed navnlig blive sikret, ved at der stilles visse oplysninger til rådighed for enkeltpersoner i forbindelse med hver politisk annonce. Desuden vil politiske reklameudgivere, der er meget store onlineplatforme som omhandlet i forordningen om digitale tjenester[12], skulle gøre oplysningerne i gennemsigtighedsmeddelelsen tilgængelige via de databaser med annoncer, der offentliggøres i henhold til artikel 39 i forordningen om digitale tjenester. Det nuværende initiativ supplerer dette ved at give offentlig adgang til supplerende oplysninger i medlemsstaternes nationale registre vedrørende udbydere af interessevaretagelsesaktiviteter, navnlig en klar angivelse af det tredjeland, på hvis vegne interessevaretagelsesaktiviteten udføres, de medlemsstater, hvor interessevaretagelsen vil blive udført, og de lovgivningsforslag, politikker eller initiativer, som interessevaretagelsesaktiviteten er rettet mod.

Dette forslag supplerer også **forordningen om digitale tjenester**, som kræver, at udbydere af onlineplatforme stiller visse oplysninger om reklamer, som de viser på deres onlinegrænseflader, til rådighed. I henhold til forordningen om digitale tjenester skal udbydere af meget store onlineplatforme eller af meget store onlinesøgemaskiner, der viser reklamer på deres onlinegrænseflader, desuden oprette en database med oplysninger om annoncer, som gøres tilgængelig på et særligt område af deres onlinegrænseflade ved hjælp af et søgbart og pålideligt værktøj. Den forpligter også sådanne udbydere til at vurdere og afbøde risici i forbindelse med deres tjenestes funktion, udformning eller brug, som har faktiske eller forventede negative virkninger på en række samfundsmæssige risici, herunder for så vidt angår samfundsdebatten, valgprocesser og offentlig sikkerhed.

Dette initiativ har et andet anvendelsesområde end forordningen om digitale tjenester, da det omfatter interessevaretagelsesaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande. Sådanne aktiviteter kan omfatte (f.eks. som led i organiseringen af og reklame- eller kommunikationskampagnen) at lægge reklamer på onlineplatformes onlinegrænseflader, som falder ind under forordningen om digitale tjenester. Når dette er tilfældet, fastsættes det i det nuværende initiativ, at den enhed, der udfører interessevaretagelsesaktiviteter, skal inkludere udbydere af onlineplatformstjenester i sin registrering, og de relevante

[11] Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame (COM (2021) 731 final).

[12] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EU (forordning om digitale tjenester) (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

omkostninger, der henføres til deres tjenester, skal medregnes i det vederlag, som den pågældende enhed opgiver. Dette initiativ regulerer imidlertid i sådanne situationer ikke onlineformidleres ansvar og pålægger ikke udbyderne af onlineplatformen direkte krav.

Forslaget supplerer desuden forslaget til en **europæisk forordning om mediefrihed**[13], som har til formål at håndtere fragmenterede nationale reguleringsmæssige tilgange vedrørende mediefrihed og -pluralisme og redaktionel uafhængighed for at sikre fri levering af medietjenester i det indre marked, samtidig med at det sikres, at medlemsstaterne fortsat er i stand til at tilpasse mediepolitikken til deres nationale kontekst i overensstemmelse med deres kompetencer. Dette forslag fokuserer også på public service-mediernes uafhængighed og stabile finansiering samt på gennemsigtighed med hensyn til medieejerskab og tildeling af statslig annoncering. Medietjenesteudbydere, der leverer nyheds- og aktualitetsindhold, vil i henhold til dette forslag være forpligtet til at gøre deres juridiske navn og navne på deres direkte, indirekte eller reelle ejere let og direkte tilgængelige for modtagerne af deres tjenester, hvilket i princippet også kan omfatte tredjelandes regeringer. Desuden vil medietjenesteudbydere være forpligtet til at træffe foranstaltninger, som de finder hensigtsmæssige med henblik på at sikre de enkelte redaktionelle beslutningers uafhængighed.

Direktivet om audiovisuelle medietjenester[14] har til formål at skabe og sikre et velfungerende indre marked for audiovisuelle medietjenester, samtidig med at det bidrager til at fremme den kulturelle mangfoldighed og sikre et passende niveau af forbruger- og børnebeskyttelse. Det er temmelig usandsynligt, at reklamekampagner, der udføres med det formål at påvirke udviklingen, udformningen eller gennemførelsen af politikker eller lovgivning eller offentlige beslutningsprocesser i Unionen, som er omfattet af dette forslag, vil falde ind under direktivets anvendelsesområde.

Hvis medietjenesteudbydere udbreder reklamer som en tjeneste for enheder, der udfører interesserepræsentationsaktiviteter på vegne af tredjelande, vil dette forslag fastsætte, at sådanne medietjenesteudbydere skal angives i enhedens registrering, og at de relevante omkostninger skal medregne det angivne vederlag. Dette forslag vil imidlertid i sådanne situationer ikke stille krav til udbyderne selv.

Dette forslag omfatter ikke aktiviteter, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 1141/2014[15], som regulerer statut for og finansiering af **europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde**, herunder gaver fra en offentlig myndighed i et tredjeland eller fra en virksomhed, på hvilken en sådan offentlig myndighed direkte eller indirekte kan udøve bestemmende indflydelse.

Siden 2020 har de årlige **retsstatsrapporter**[16] under deres søjle for bekæmpelse af korruption overvåget reguleringen af interesserepræsentation og lobbyvirksomhed i alle medlemsstater

---

13 Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 16. september 2022 om oprettelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked (europæisk forordning om mediefrihed) og om ændring af direktiv 2010/13/EU (COM (2022) 457 final).

14 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/13/oj).

15 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 af 22. oktober 2014 om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde (EUT L 317 af 4.11.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/1141/oj).

16 https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/policies/justice-and-fundamental-rights/upholding-rule-law/rule-law/rule-law-mechanism_da.

inden for rammerne af eksisterende europæiske og internationale standarder. Siden 2022 har Kommissionen fremsat henstillinger til medlemsstaterne i forbindelse med retsstatsrapporterne, herunder om aspekter, der er relevante for interesserepræsentation. I 2022 blev det f.eks. henstillet, at Danmark og Slovakiet indførte regler om lobbyvirksomhed, mens Rumænien blev opfordret til at indføre regler om lobbyvirksomhed for parlamentsmedlemmer. Belgien blev opfordret til at færdiggøre en lovreform om lobbyvirksomhed, der etablerer en ramme, der omfatter et åbenhedsregister og et lovgivningsmæssigt fodaftryk, og som både omfatter medlemmer af parlamentet og regeringen. Samme år blev det henstillet til Spanien at fortsætte bestræbelserne på at fremlægge lovgivning om lobbyvirksomhed, herunder oprettelse af et obligatorisk offentligt register over lobbyister[17].

I 2023 bemærkede Kommissionen i forbindelse med retsstatsrapporterne, at udviklingen inden for lobbyvirksomhed fortsatte, da nogle medlemsstater havde revideret deres regler om gennemsigtighed i forbindelse med lobbyvirksomhed i overensstemmelse med henstillingerne fra 2022. I Letland var der f.eks. blevet vedtaget en ny lobbylov, som indeholder bestemmelser om oprettelse af et lobbyregister. I Estland fortsatte myndighederne bestræbelserne på effektivt at gennemføre retningslinjerne for lobbyvirksomhed. Cypern havde vedtaget en gennemførelsesforordning om lobbyvirksomhed, som præciserede proceduren for anmeldelse, optagelse og offentliggørelse af lobbyvirksomhed. I Litauen gav de nuværende regler om lobbyvirksomhed positive resultater med hensyn til indgivne erklæringer. Rapporten om retsstatssituationen 2023 indeholdt også yderligere henstillinger til medlemsstaterne vedrørende lobbyvirksomhed og interesserepræsentation, hvor henstillingerne fra 2022 ikke var blevet imødekommet fuldt ud, eller der var opstået nye udfordringer[18].

Det foreslåede **direktiv om bekæmpelse af korruption**[19] har til formål at beskytte demokratiet og samfundet mod virkningerne af korruption indeholder et forslag om at en ajourføre Unionens strafferetlige rammer, så de ud over bestikkelse og uretmæssig tilegnelse omfatter handel med indflydelse, misbrug af stilling, obstruktion af rettens gang og berigelse ved korruption. Hvis der ikke tages hånd om problemet, kan skjult indflydelse og en generel mangel på gennemsigtighed i interesserepræsentationen muliggøre og skabe grobund for korruption. Hvis sådanne lovovertrædelser begås til fordel for et tredjeland, fastsættes det i direktivforslaget, at medlemsstaterne skal betragte dette som en skærpende omstændighed. Dette forslag vil supplere det foreslåede direktiv om bekæmpelse af korruption, da gennemsigtigheden af interesserepræsentationsaktiviteter på vegne af enheder i tredjelande ligeledes forventes at yde et positivt bidrag til forebyggelse og afsløring af korruption.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Fremme, beskyttelse og styrkelse af demokratiet i Unionen er kernen i Kommissionens prioriteter som fastsat i kommissionsformand Ursula von der Leyens politiske retningslinjer[20]. I 2020 fremlagde Kommissionen under den overordnede ambition "Nyt skub i europæisk

---

17 I rapporten om retsstatssituationen 2022 vedrørte yderligere henstillinger om lobbyvirksomhed DE, EE, IE, FR, HR, IT, LV, LU, HU, NL og PL.

18 Yderligere henstillinger vedrørende lobbyvirksomhed vedrører DE, CZ, DK, DE, IE, ES, FR, HR, IT, LV, LU, HU, NL, AT, PL, RO og SK.

19 Forslag til direktiv om bekæmpelse af bestikkelse, om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2003/568/JHA og konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater, og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 (COM (2023) 234 final).

20 https://commission.europa.eu/document/aa3bc4a8-50b7-425a-a81c-e7360e01a24d_da.

demokrati" **handlingsplanen for europæisk demokrati**[21] med det formål at beskytte og styrke Unionens demokratier ved at sikre valgenes integritet, fremme frie og retfærdige valg, styrke mediefriheden og -pluralismen og bekæmpe desinformation og udenlandsk indblanding.

I talen om Unionens tilstand 2022[22] bebudede kommissionsformand Ursula von der Leyen en pakke foranstaltninger, som har til formål at forsvare demokratiet mod skjult udenlandsk indflydelse. Pakken supplerer de foranstaltninger, der allerede er truffet på EU-plan inden for rammerne af handlingsplanen for europæisk demokrati. Ud over dette initiativ omfatter pakken specifikke foranstaltninger vedrørende valgspørgsmål forud for valget til Europa-Parlamentet og foranstaltninger med henblik på at skabe et gunstigt civilsamfundsmæssigt råderum og fremme offentlige myndigheders inklusive og effektive engagement i civilsamfundsorganisationer og borgere[23]. Alle disse foranstaltninger har til formål at styrke den demokratiske modstandsdygtighed indefra.

Dette initiativ vil ændre **whistleblowerdirektivet**[24] for at sikre, at whistleblowere er i stand til at advare de tilsynsmyndigheder, som medlemsstaterne skal oprette, om faktiske eller potentielle overtrædelser af forslagets krav.

Dette initiativ berører på ingen måde anvendelsen af Unionens restriktive foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Union ("TEU") og artikel 215 i TEUF. Disse foranstaltninger er et vigtigt redskab i Unionens fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, hvorigennem Unionen kan gribe ind, når det er nødvendigt for at forebygge konflikter eller reagere på nye eller nuværende kriser på det internationale område og for at fremme fred, demokrati, respekt for retsstatsprincippet, menneskerettighederne og folkeretten. Dette forslag berører navnlig ikke forbuddet mod direkte eller indirekte at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for eller til fordel for fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer eller fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer med tilknytning til dem, der er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger.

Dette initiativ har en tilknytning til forslaget til direktiv om **foreningers grænseoverskridende aktiviteter**[25]**.** Selv om dette forslag skaber en yderligere retlig form for almennyttige foreninger og vil lette deres grænseoverskridende aktiviteter og give dem visse rettigheder, vil dette lovgivningsinitiativ indføre fælles gennemsigtigheds- og ansvarlighedsstandarder for interesserepræsentationsaktiviteter, der har til formål at påvirke beslutningsprocessen i Unionen og udføres på vegne af tredjelande. I praksis skal europæiske grænseoverskridende foreninger kun opfylde de målrettede gennemsigtighedskrav i dette forslag, hvis de udfører interesserepræsentationsaktiviteter på vegne af enheder i tredjelande.

Dette initiativ berører ikke Kommissionens beføjelser til at indlede og gennemføre undersøgelser af konkurrencefordrejende udenlandske subsidier i henhold til **forordningen**

---

21 https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/new-push-european-democracy/european-democracy-action-plan_da.

22 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/da/speech_22_5493.

23 COM(2023) 630 final, C(2023) 8626 final og C(2023) 8627 final.

24 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1937/oj).

25 Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om europæiske grænseoverskridende foreninger (COM(2023) 516 final), som tager fat på fragmenteringen af nationale regler for foreninger og nonprofitorganisationer i hele Unionen og letter deres aktiviteter på tværs af grænserne i det indre marked.

om udenlandske subsidier[26] eller til at afgive udtalelser i henhold til **forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer**[27].

Endelig kan nogle enheder, der udfører interessevaretagelse på vegne af tredjelande, være omfattet af anvendelsesområdet for **direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering (CSRD)**[28]. Disse tilfælde vil være begrænset til den situation, hvor en stor virksomheds handlinger tilskrives et tredjeland.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 114 i TEUF, som indeholder bestemmelser om vedtagelse af foranstaltninger, der skal sikre det indre markeds oprettelse og funktion. Denne bestemmelse gør det muligt at vedtage foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion. Det er det relevante retsgrundlag for et lovgivningsinitiativ, der omfatter tjenesteudbydere i det indre marked, og som adresserer forskellene mellem medlemsstaternes bestemmelser, idet disse forskelle er til hinder for udøvelsen af de grundlæggende frihedsrettigheder og har en direkte indvirkning på det indre markeds funktion.

Der er og bliver stadig større forskelle i de nationale lovgivninger, eftersom nogle medlemsstater har lovgivet eller agter at lovgive om gennemsigtighedskrav, der gælder for interessevaretagelse. Denne situation skaber lovgivningsmæssig fragmentering, for så vidt som reglerne vedrørende gennemsigtighed for enheder, der udfører interessevaretagelse i forhold til tredjelande, er forskellige med hensyn til de specifikke gennemsigtighedselementer, som de kræver (de oplysninger, der skal offentliggøres, hyppigheden af deres ajourføring) og deres anvendelsesområde (de typer aktiviteter, der er omfattet eller fritaget).

En sådan fragmentering udgør hindringer for grænseoverskridende ydelse af interessevaretagelse og vil sandsynligvis stige specifikt med hensyn til sådanne aktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande. De harmoniserede gennemsigtighedsforanstaltninger har til formål at skabe lige vilkår, reducere de eksisterende overholdelsesomkostninger og regelarbitrage samt fremkomsten af yderligere hindringer i det indre marked for interessevaretagelsesaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande, som følge af usammenhængende udvikling af national lovgivning. Uden handling på EU-plan vil denne mangfoldighed blive yderligere forværret med vedtagelsen af nye initiativer i nogle

---

[26] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2560 af 14. december 2022 om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked (EUT L 330 af 23.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2560/oj), som har til formål at etablere en harmoniseret ramme for at imødegå konkurrencefordrejninger i det indre marked, der direkte eller indirekte skyldes udenlandske subsidier.

[27] Forordning (EU) 2019/452 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen (EUT L 79I af 21.3.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj) udgør et EU-regelsæt for screening af direkte investeringer fra tredjelande af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden.

[28] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering (EUT L 322 af 16.12.2022, s. 15). http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj). Den finder anvendelse på alle selskaber med begrænset ansvar (LLC), som ikke er SMV'er som defineret i regnskabsdirektivet, og alle LLC-selskaber, der er noteret på et reguleret marked (herunder børsnoterede SMV'er), men ikke mikrovirksomheder.

medlemsstater, navnlig vedrørende interessevaretagelse på vegne af tredjelande, mens der i andre medlemsstater ikke vil blive taget hånd om gennemsigtigheden i interessevaretagelsestjenester.

I overensstemmelse med målsætningen for det indre marked fastsætter dette forslag, at enheder skal lade sig registrere i den medlemsstat, hvor deres hovedsæde er beliggende, uanset i hvilken eller hvilke medlemsstater de ønsker at udføre sine interessevaretagelsesaktiviteter. Desuden fastsættes det i forslaget, at en tilsynsmyndighed i særlige tilfælde og på en forholdsmæssig måde vil kunne anmode om oplysninger, der kan deles med tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater.

I overensstemmelse med artikel 2 i TEU[29] har dette initiativ også til formål at styrke integriteten af og offentlighedens tillid til Unionens og medlemsstaternes demokratiske institutioner ved at sikre gennemsigtighed i interessevaretagelsesaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande, og ved at forbedre kendskabet til omfanget af, tendenserne i og aktørerne bag interessevaretagelsesaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande. Selv om målet om at sikre gennemsigtighed i aktiviteter, hvorved tredjelande søger at påvirke den offentlige beslutningstagning i Unionen, er en vigtig faktor i de valg, der træffes i forbindelse med harmoniseringsforanstaltningerne i dette forslag, har forslaget som hovedformål at forbedre vilkårene for det indre markeds funktion.

I lyset af ovenstående er fuld harmonisering på EU-plan nødvendig, og artikel 114 i TEUF er det relevante retsgrundlag for dette initiativ[30].

- **Nærhedsprincippet**

I henhold til nærhedsprincippet (artikel 5, stk. 3, i TEU) bør der kun handles på EU-plan, hvis de påtænkte mål ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne alene og derfor på grund af omfanget eller virkningerne bedre kan nås på EU-plan.

Da medlemsstaternes regler vedrørende interessevaretagelse udført på vegne af tredjelande varierer med hensyn til anvendelsesområde, indhold og virkning, er der ved at opstå et kludetæppe af nationale regler, som risikerer at blive endnu større, navnlig når det drejer sig om interessevaretagelsesaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande. Det underminerer det indre marked ved at skabe ulige vilkår og unødvendige omkostninger for enheder, der søger at udføre grænseoverskridende interessevaretagelsesaktiviteter på vegne af tredjelande. Det opfordrer til regelarbitrage for at undgå gennemsigtighedsforanstaltninger, som igen påvirker borgernes tillid til reguleringens effektivitet.

Kun indgreb på EU-plan kan løse disse problemer, da regulering på nationalt plan allerede skaber hindringer for grænseoverskridende interessevaretagelsesaktiviteter i det indre marked. Derimod vil virkningerne af enhver foranstaltning, der træffes i henhold til national ret, være begrænset til en enkelt medlemsstat og risikerer at blive omgået eller være vanskelige at overvåge i forbindelse med enheder, der udfører interessevaretagelse på vegne af tredjelande fra andre medlemsstater. Desuden overvejer nogle medlemsstater i øjeblikket lovgivningsmæssige initiativer inden for udenlandsk indflydelse, som muligvis ikke er i overensstemmelse med den forholdsmæssige og målrettede tilgang i dette initiativ, og som måske ikke giver et omfattende system af garantier. Kun tiltag på EU-plan kan

[29] Se dom af 16. februar 2022, Ungarn mod Europa-Parlamentet og Rådet, sag C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, hvor Domstolen fastslog, at Den Europæiske Union skal kunne forsvare sine værdier inden for grænserne af de beføjelser, der er fastsat i traktaterne.

[30] Se endvidere dom af 10. december 2002, British American Tobacco (Investments) og Imperial Tobacco, C-491/01, ECLI:EU:C:2002:741, præmis 75.

håndtere dette konsekvent i hele det indre marked. Det er afgørende at indføre fælles og forholdsmæssige standarder for gennemsigtighed i interesserepræsentation på vegne af tredjelande på EU-plan for at sikre, at sådanne foranstaltninger fastsættes konsekvent i alle medlemsstater med hensyn til alle grundlæggende rettigheder og navnlig er omfattet af omfattende garantier, herunder adgang til domstolene.

Endelig er interessерepræsentationsaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande, et tværnationalt spørgsmål med grænseoverskridende virkninger, som skal behandles på EU-plan. Påvirkning af politiske beslutninger og politiske processer i én medlemsstat kan have virkninger uden for den pågældende medlemsstats grænser, i en anden medlemsstat eller på europæisk plan. Manglen på handling på EU-plan kan føre til, at nogle medlemsstater er mindre bevidste end andre om interessерepræsentationsaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande. Det forekommer usandsynligt, at medlemsstaterne vil nærme sig ensartede standarder for indsamling af sammenlignelige data om interessерepræsentationsaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande, eller etablere en systematisk EU-dækkende samarbejdsmekanisme til udveksling af oplysninger med hinanden og med Kommissionen.

- **Proportionalitetsprincippet**

Den foreslåede foranstaltnings indhold og form går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå målet om at sikre et velfungerende indre marked.

Forslaget bygger på eksisterende EU-lovgivning og er afbalanceret og nødvendigt for at nå målene. De påtænkte foranstaltninger er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at tackle den nuværende og forventede fragmentering af de relevante lovgivningsmæssige rammer.

Forslaget er begrænset til gennemsigtighedskrav, der kun gælder for enheder, der udfører interessерepræsentationstjenester på vegne af tredjelande. Der er taget nøje hensyn til proportionaliteten af gennemsigtighedsforpligtelserne, hvilket også tydeliggøres af de begrænsede krav, der indføres (klart afgrænsede oplysningskrav, begrænsede forpligtelser med hensyn til registrering osv.). Forslaget har ikke til formål at begrænse ydelsen af interessерepræsentationstjenester, men snarere at forbedre det indre markeds virkemåde og lette leveringen af sådanne tjenester på tværs af grænserne ved at gøre dem mere gennemsigtige på en sammenhængende måde i hele Unionen.

Forslaget indeholder de nødvendige garantier til at sikre en forholdsmæssigt afvejet gennemførelse og håndhævelse og undgå risikoen for stigmatisering. Forslaget har ikke til formål at forhindre tredjelande i at fremme deres synspunkter, men søger at sikre, at dette sker på en gennemsigtig og ansvarlig måde. Enheder pålægges ikke krav, blot fordi de modtager finansiering fra udlandet; i stedet fokuseres der på at sikre øget gennemsigtighed i udførelsen af interessерepræsentationsaktiviteter på vegne af tredjelande, der søger at påvirke udviklingen, udformningen eller gennemførelsen af politikker eller lovgivning eller offentlige beslutningsprocesser i Unionen. Derfor bør bidrag til en organisations basisfinansiering eller lignende finansiel støtte, f.eks. ydet gennem en donortilskudsordning i et tredjeland til en nonprofitorganisation, ikke betragtes som vederlag for en interessерepræsentationstjeneste, hvis de ikke er knyttet til en interessерepræsentationsaktivitet, dvs. at enheden ville modtage en sådan finansiering, uanset om den udfører specifikke interessерepræsentationsaktiviteter for det tredjeland, der yder en sådan finansiering.

Desuden indeholder forslaget et specifikt krav om, at oplysningerne i medlemsstaternes nationale registre skal præsenteres på en neutral og faktuel måde og således, at de ikke fører til stigmatisering af registrerede enheder. Navnlig bør de oplysningerne ikke præsenteres sammen med eller ledsages af erklæringer eller bestemmelser, der kan skabe mistillid over for

de registrerede enheder, afskrække fysiske eller juridiske personer fra medlemsstater eller tredjelande fra at have kontakt til dem eller tilskynde dem til at yde finansiel bistand.

Tilsynsmyndighedernes beføjelser til at anmode om oplysninger fra enheder, der er omfattet af initiativet, fastlægges omhyggeligt for at sikre, at de berørte enheder ikke bliver genstand for unødvendige eller overdrevne anmodninger. Denne udformning har to aspekter: Tilsynsmyndighederne kan kun kræve begrænsede oplysninger ud over, hvad der er medtaget i det nationale register, og kun i begrænsede tilfælde.

For at sikre, at sanktionerne står i et rimeligt forhold til overtrædelsen, fastsættes det i forslaget, at tilsynsmyndighederne kun må pålægge sanktioner, der er begrænset til administrative bøder og under et vist loft baseret på enhedens økonomiske kapacitet, for overtrædelser af de foreslåede forpligtelser. Strafferetlige sanktioner er udtrykkeligt udelukket. Medlemsstaterne er ansvarlige for at sikre, at det er forbudt at deltage i aktiviteter, der omgår direktivets bestemmelser.

- **Valg af retsakt**

Artikel 114 i TEUF giver lovgiveren mulighed for at vedtage forordninger og direktiver.

Et direktiv om fuld harmonisering af de gennemsigtighedskrav, der gælder for enheder, der varetager interesserepræsentation på vegne af tredjelande, og som gennemføres med det formål at påvirke udviklingen, udformningen eller gennemførelsen af politikker eller lovgivning eller offentlige beslutningsprocesser i det indre marked, er hensigtsmæssigt.

Ved at indføre fuld harmonisering af kravene om gennemsigtighed og ansvarlighed forhindrer initiativet også overregulering. Det vil navnlig være forbudt for medlemsstaterne inden for rammerne af de harmoniserede regler at indføre mere omfattende gennemsigtighedskrav. Medlemsstaterne vil bevare et begrænset skøn inden for rammerne af de fuldt harmoniserede foranstaltninger og som udtrykkeligt fastsat i det retlige initiativ. Medlemsstaterne vil f.eks. frit kunne oprette et eller flere nationale registre og en eller flere tilsynsmyndigheder på deres område (f.eks. flere myndigheder med ansvar for forskellige dele af området).

Medlemsstaternes kompetence til at fastsætte regler under fuld overholdelse af EU-retten for de aspekter, der ikke er omfattet af de harmoniserede regler, berøres ikke, f.eks. til at fastsætte regler for deres offentligt ansatte, der kontakter enheder, der udfører interesserepræsentationsaktiviteter på vegne af tredjelande.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interessenter**

Dette forslag er resultatet af omfattende høringer af interessenter, hvor Kommissionen anvendte de generelle principper og standarder for høring af interesserede parter. En høringsstrategi identificerede de vigtigste relevante interessenter. Kommissionen gennemførte en første bølge af brede høringer af interessenter i perioden oktober 2022 til maj 2023. Kommissionen gennemførte yderligere høringer af medlemsstaternes myndigheder, kommercielle enheder og civilsamfundsorganisationer, herunder om mulige politiske løsningsmodeller i løbet af august og september 2023.

Kommissionen bestilte en ekstern specialundersøgelse til støtte for udarbejdelsen af dette forslag[31]. Som led i denne støtteundersøgelse gennemførte kontrahenten en række individuelle høringer med centrale interessenter.

En offentlig høring ledsaget af feedback vedrørende dokumentet om opfordring til indsendelse af dokumentation[32] blev offentliggjort den 16. februar 2023 og løb indtil den 14. april 2023. Feedback og bidrag fra interessenter gav navnlig oplysninger med henblik på at udvikle problemformuleringen og de politiske løsningsmodeller. Den offentlige høring blev fremmet gennem en kampagne på de sociale medier og via Kommissionens websted.

Kommissionen gennemførte to Flash Eurobarometer-undersøgelser om henholdsvis demokrati og medborgerskab og demokrati. Den første viste, at mere end én ud af fem europæere anser propaganda og falske eller vildledende oplysninger fra en ikke-demokratisk udenlandsk kilde og skjult udenlandsk indblanding i deres lands politikker og økonomi, herunder gennem finansiering af indenlandske aktører, for at være blandt de alvorligste trusler mod demokratiet[33]. Den anden viste, at ca. otte ud af ti europæere er enige i, at udenlandsk indblanding i europæiske demokratiske systemer er et alvorligt problem, der bør løses[34].

Desuden er der udarbejdet en konsekvensanalyse med en redegørelse for rationalet, analysen og den dokumentation, der er til rådighed for at behandle det pågældende emne[35]. Konsekvensanalysen indeholder en detaljeret præsentation og analyse af høringsstrategien og dens resultater.

Kommissionen afholdt flere fokusgruppemøder med centrale interessenter for at indsamle yderligere dokumentation og data om de specifikke problemer, der behandles i initiativet, samt om den politiske tilgang og dens virkninger. Sådanne fokusgruppemøder samlede interessenter, der er involveret i PR og lobbyvirksomhed, såsom repræsentative organisationer fra relevante sektorer i erhvervslivet, lobby-, konsulent- og PR-virksomheder, civilsamfundsorganisationer og retlige aktører, der leverer interesserepræsentationstjenester. Fokusgrupper samlede også emneeksperter på relevante områder såsom den akademiske verden, relevante nationale myndigheder, herunder på lokalt plan, samt internationale organisationer og standardiseringsorganer. Der blev afholdt yderligere møder, herunder på højt plan, med civilsamfundsorganisationer og medlemsstaterne.

Kommissionen analyserede også holdninger og analytiske dokumenter og undersøgelser, der blev modtaget i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget. Endelig gennemførte den også bilaterale høringer af interessenter på deres initiativ.

Generelt gav deltagerne i fokusgrupperne udtryk for deres støtte til et initiativ vedrørende fælles gennemsigtighedsregler for interesserepræsentationsaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande. De understregede de udfordringer, der er forbundet med at skulle overholde forskellige systemer og regler i medlemsstaterne, og gik ind for harmoniserede regler på EU-plan.

Desuden viste den offentlige høring, at der var generel enighed blandt interessenterne om, at der er behov for en EU-indsats for at øge gennemsigtigheden med hensyn til

---

31 Undersøgelsen vil blive offentliggjort på følgende websted: https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/policies/justice-and-fundamental-rights/eu-citizenship/democracy-and-electoral-rights/studies_en.

32 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13744-Transparency-of-covert-interference-by-third-countries_da.

33 Flash Eurobarometer 522 om demokrati.

34 Flash Eurobarometer 528 om medborgerskab og demokrati.

35 Se den ledsagende konsekvensanalyse.

lobbyvirksomhed, PR-aktiviteter og alle andre aktiviteter, der, når de udføres på vegne af tredjelande, i væsentlig grad påvirker den demokratiske sfære.

Langt størstedelen af respondenterne i den offentlige høring anførte navnlig, at lobbyvirksomhed og PR-aktiviteter på vegne af tredjelande udløser en høj risiko for, at tredjelande på skjult vis griber ind i Unionens demokratiske rum og den offentlige debat og muliggør korruption.

EU-borgerne er bekymrede over konsekvenserne af udenlandsk indblanding for Unionens demokratier. Langt de fleste af dem anmodede om mere gennemsigtighed med hensyn til interesserepræsentationsaktiviteter og en koordineret reaktion på EU-plan.

Kommissionen modtog 29 svar på de yderligere høringer af interessenter, der blev gennemført i august og september 2023: 11 svar fra civilsamfundsorganisationer, 15 svar fra medlemsstaterne og tre svar fra organisationer, der repræsenterer interesserepræsentationssektoren.

I deres svar på spørgeskemaet var medlemsstaterne generelt enige i, at samfundet har en grundlæggende interesse i at blive informeret om interesserepræsentationsaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande. Fem medlemsstater gav specifikt udtryk for, at det er nødvendigt at indføre harmoniserede foranstaltninger, der øger gennemsigtigheden af interesserepræsentationsaktiviteter, der har til formål at påvirke beslutningsprocesserne. To medlemsstater fremhævede, at lovgivningsforslaget bør udformes under behørig hensyntagen til de grundlæggende rettigheder. Syv medlemsstater gav udtryk for, at tilsynsmyndighederne bør have mulighed for at anmode registrerede enheder om specifikke oplysninger med forbehold af beskyttelsesforanstaltninger.

I deres svar på spørgeskemaet gav ni civilsamfundsorganisationer udtryk for, at det lovgivningsmæssige indgreb bør omfatte alle typer interesserepræsentationsaktiviteter og ikke være begrænset til aktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande. Tre civilsamfundsorganisationer gav udtryk for behovet for at give en klar definition af begrebet interesserepræsentation. Otte civilsamfundsorganisationer lagde vægt på spørgsmålet om at undgå stigmatisering og forklarede, at registrering ikke bør føre til stigmatisering, men til normalisering af interesserepræsentationen, da legitimiteten af interesserepræsentation ikke afhænger af, hvis interesse der repræsenteres, men af de etiske standarder, der anvendes ved udførelsen af interesserepræsentationsaktiviteter. Tre civilsamfundsorganisationer henviste specifikt til behovet for at sikre de garantier, der kræves i henhold til retten til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang. Fire civilsamfundsorganisationer opfordrede til undtagelser fra kravet om registrering for mindre enheder.

Alle repræsentanter for industrien, der har besvaret spørgeskemaet, går ind for, at kravene om registrering og gennemsigtighed harmoniseres på EU-plan. To repræsentanter for industrien anbefalede Kommissionen at tage hensyn til alle former for interesserepræsentationsaktiviteter og ikke kun at harmonisere dem, der udføres på vegne af tredjelande. Alle repræsentanter for industrien var enige om, at ingen specifik enhed bør være undtaget fra anvendelsesområdet for gennemsigtighedskravene for at undgå risikoen for omgåelse.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen har benyttet sig af en bred vifte af ekspertise i forbindelse med udarbejdelsen af dette forslag.

Evidensgrundlaget er intern og ekstern forskning, omfattende høringsaktiviteter og bilaterale møder med interessenter og blev understøttet af en ekstern undersøgelse.

Relevant arbejde i Europa-Parlamentet (herunder i Det Særlige Udvalg om Udenlandsk Indblanding, herunder Spredning af Desinformation, i alle Demokratiske Processer i Den Europæiske Union[36]) og Rådet[37] udgjorde yderligere input til Kommissionens analytiske proces.

Ud over den offentlige høring har Kommissionen navnlig deltaget i flere fokusgruppemøder med relevante interessenter med spørgsmål, der specifikt er skræddersyet til hver kategori.

Der blev også taget hensyn til retningslinjer fra internationale standardiseringsorganer, herunder Europarådet og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD)[38]. De anbefalede navnlig den retlige regulering af lobbyvirksomhed i forbindelse med offentlig beslutningstagning samt gennemsigtighed og integritet i forbindelse med lobbyvirksomhed og udenlandsk finansiering, samtidig med at de mindede om betydningen af respekt for de grundlæggende rettigheder.

Den undersøgelse, der ligger til grund for initiativet, omfatter en litteraturgennemgang, der bekræfter udbredelsen af udenlandsk indblanding i demokratiske processer, som er omfattende og er steget med tiden.

- **Konsekvensanalyse**

I overensstemmelse med sin politik for bedre lovgivning gennemførte Kommissionen en konsekvensanalyse af dette forslag[39].

Kommissionen undersøgte forskellige politiske løsningsmodeller med hensyn til opfyldelse af forslagets generelle mål. Tre løsningsmodeller med forskellig grad af reguleringsmæssig intensitet blev vurderet:

Den første løsningsmodel omfattede et ikkelovgivningsmæssigt indgreb. Denne løsningsmodel ville have bestået i at anbefale medlemsstaterne en række foranstaltninger, der skulle anvendes på interesserepræsentationsaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande. Medlemsstaterne ville være blevet opfordret til at indføre lignende og forholdsmæssige gennemsigtighedsforanstaltninger med henblik på at lette ansvarlighed og tilsyn og tackle udfordringerne for de demokratiske processer, der er forbundet med sådanne aktiviteter. Der ville være foretaget en passende overvågning af henstillingernes gennemførelse. I en rapport ville henstillingernes virkninger være blevet vurderet og andre foranstaltninger overvejet, herunder eventuel fremtidig lovgivning. Denne mulighed blev forkastet, fordi en intervention, der udelukkende var baseret på ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger, ikke ville have forhindret udviklingen af yderligere hindringer for det indre markeds funktion for interesserepræsentationsaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande. I mangel af registrering på EU-plan ville denne løsningsmodel desuden have medført højere overholdelsesomkostninger. Denne løsningsmodel ville også have overladt meget vide

---

36 Europa-Parlamentets beslutning af 9. marts 2022 om udenlandsk indblanding, herunder spredning af desinformation, i alle demokratiske processer i Den Europæiske Union (2020/2268 (INI)).

37 Se f.eks. Rådets konklusioner af 10. december 2019 om supplerende tiltag for at styrke modstandsdygtigheden og imødegå hybride trusler (14972/19), Rådets konklusioner af 28. september 2021 om den globale tilgang til forskning og innovation — Europas strategi for internationalt samarbejde i en verden i forandring (12301/21), Rådets konklusioner af 18. juli 2022 om udenlandsk informationsmanipulation og indblanding (11429/22) og Rådets konklusioner af 10. marts 2023 om anvendelsen af EU's charter om grundlæggende rettigheder: Betydningen af civilsamfundets råderum for beskyttelse og fremme grundlæggende rettigheder i EU (7388/23).

38 Såsom OECD's principper for gennemsigtighed og integritet i forbindelse med lobbyvirksomhed eller Europarådets henstilling fra Ministerkomitéen til medlemsstaterne om den retlige regulering af lobbyvirksomhed i forbindelse med offentlig beslutningstagning, CM/Rec(2017) 2.

39 SWD(2023) 663 final.

skønsbeføjelser på nationalt plan til at gennemføre gennemsigtighedskravene og ville navnlig ikke have sikret gennemførelsen af de garantier, som den valgte løsning giver.

Den anden mulighed, der blev overvejet og i sidste ende bibeholdt, er et målrettet lovgivningsindgreb med fokus på gennemsigtigheden af interesserepræsentationsaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande. I dette scenario vil retsakten definere de krav til gennemsigtighed og ansvarlighed, der gælder for enheder, der udfører interesserepræsentationsaktiviteter på vegne af tredjelande. Den vil kræve, at de økonomiske aktører fører begrænsede registre og på en harmoniseret måde giver begrænsede oplysninger til nationale registre, der er oprettet af medlemsstaterne, om sig selv, de aktiviteter, de udfører, og om de enheder i tredjelande, på hvis vegne de handler. Denne løsningsmodel omfatter sikkerhedsforanstaltninger, der har til formål at sikre en forholdsmæssig gennemførelse og håndhævelse og undgå risikoen for stigmatisering.

Den tredje løsning, der blev overvejet, ville have bestået i et omfattende lovgivningsmæssigt indgreb, herunder skærpede rapporteringskrav samt indførelse af et system med forudgående tilladelse eller licens, hvor medlemsstaterne kan afvise at udstede en licens af hensyn til den offentlige sikkerhed. Et sådant system ville have skabt en forpligtelse for enheder, der udfører interesserepræsentation på vegne af tredjelande i det indre marked, til at opnå en licens for at kunne levere sådanne tjenester til tredjelande. Dette blev anset for sandsynligvis at rejse spørgsmål om proportionalitet og kunne have haft negative virkninger for erhvervslivet, navnlig for berørte mindre økonomiske aktører og ikkekommercielle organisationer. Denne mulighed kunne have haft en uforholdsmæssig stor indvirkning på de grundlæggende rettigheder, navnlig foreningsfriheden og ytringsfriheden. Desuden ville forudgående tilladelse eller licensudstedelse have risikeret at være til skade for Unionens geopolitiske interesser: Det ville have skabt en risiko for gengældelsesforanstaltninger fra lande, der i øjeblikket udøver indflydelse i Unionen, hvis deres aktiviteter afvises. Tilsvarende kunne Unionens omdømme også være blevet påvirket negativt, for så vidt som denne mulighed kunne have omfattet uforholdsmæssige begrænsninger af retten til foreningsfrihed.

Den valgte løsningsmodel afhjælper på passende vis de lovgivningsmæssige huller og forskelle mellem medlemsstaterne, samtidig med at der sikres fuld overholdelse af proportionalitets- og nærhedsprincippet. Denne tilgang har også vist sig at være den mest gavnlige med hensyn til virkninger.

For det første forventes de økonomiske virkninger at være meget begrænsede med få overholdelsesomkostninger for de krævede registrerings- og registreringskrav (i videst muligt omfang tilpasset den eksisterende forretningsproces) og et begrænset antal berørte enheder i det indre marked, som anslås til mellem 712 og 1 068 i henhold til forskellige scenarier, samt begrænsede håndhævelsesomkostninger for de nationale forvaltninger. De offentlige registre, som medlemsstaterne skal oprette, vil blive understøttet af offentligt tilgængelige IT-værktøjer i overensstemmelse med meddelelsen om det digitale kompas 2030 og behovet for at fremme politikudformningen "digital som standard" i EU-lovgivningen. De påløbne omkostninger forventes at blive opvejet ved at mindske og undgå fragmentering i hele det indre marked.

For det andet forventes de sociale virkninger af dette forslag under hensyntagen til kravenes skræddersyede karakter og de vigtige garantier, der er indbygget i forslaget, at være positive, da initiativet vil øge de relevante markedsaktørers gennemsigtighed og ansvarlighed og vil forbedre kendskabet til omfanget af, tendenserne i og aktørerne bag de interesserepræsentationsaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande. Det forventes også, at initiativet vil styrke offentlighedens tillid til beslutningstagningen og de regulerede tjenesters karakter og dermed bidrage til opfyldelsen af verdensmål nr. 16: "Støtte fredelige og

inkluderende samfund. Give alle adgang til retssikkerhed og opbygge effektive, ansvarlige og inddragende institutioner på alle niveauer".

Specifikke løsningsmodeller vedrørende omfanget af interventionen blev forkastet fra starten. Det blev fravalgt kun at omfatte interessevaretagelsesaktiviteter på vegne af visse tredjelande på grund af de operationelle vanskeligheder med at fastlægge og nå til enighed om de relevante differentieringskriterier og den øgede risiko for stigmatisering for de enheder, der varetager interessevaretagelse på vegne af disse lande. Det blev fravalgt at omfatte interessevaretagelsesaktiviteter, der har til formål at påvirke beslutningstagningen i Unionen, og som udføres på vegne af enhver enhed, da det ikke ville være tilstrækkeligt målrettet i lyset af initiativets forfulgte mål (gennemsigtighed i forbindelse med skjult indflydelse fra tredjelandes myndigheders side) og ville være uforholdsmæssig.

Endelig forventes initiativet ikke at have nogen miljøvirkninger og vil derfor overholde princippet om ikke at gøre væsentlig skade og er i overensstemmelse med målet om klimaneutralitet, dets mellemliggende mål og tilpasningsmålene som fastsat i den europæiske klimalov.

Den 17. november 2023 afgav Udvalget for Forskriftskontrol en "positiv udtalelse med forbehold" om udkastet til konsekvensanalyse[40]. Dens bemærkninger fokuserede på den fortælling, der ligger til grund for initiativet, samt præsentationen af de politiske løsningsmodeller og deres virkninger (med vægt på den foreslåede forvaltningsstruktur og Kommissionens rolle i den). Konsekvensanalysen, der ledsager dette forslag, indeholder en forklaring på, hvordan bemærkningerne er blevet gennemført.

- **Grundlæggende rettigheder**

Foranstaltningerne er udformet under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettighederne, herunder ytrings- og informationsfriheden, stemmeretten, retten til god forvaltning og retten til friheden til at oprette og drive egen virksomhed.

De grundlæggende rettigheder og friheder kan kun begrænses, hvis det er begrundet i forfølgelsen af en legitim offentlig interesse, forudsat at restriktionen står i rimeligt forhold til det forfulgte mål. Garantien for gennemsigtighed, retfærdighed, upartiskhed og demokratisk ansvarlighed i forbindelse med offentlig beslutningstagning og offentlig forvaltning og forebyggelse af utilbørlig skjult indblanding i sådan beslutningstagning og forvaltning er tvingende almene hensyn.

Forslaget indeholder begrænsede begrænsninger for følgende grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter "chartret"): retten til privatlivets fred (artikel 7), retten til beskyttelse af personoplysninger (artikel 8), foreningsfrihed (artikel 12), frihed for kunst og videnskab (artikel 13), ytrings- og informationsfrihed (artikel 11) og friheden til at oprette og drive egen virksomhed (artikel 16).

Selv om disse rettigheder ikke er absolutte, og der kan indføres begrænsninger heraf, skal enhver begrænsning opfylde kravene i chartrets artikel 52, stk. 1, herunder være begrænset til, hvad der er nødvendigt, og overholde proportionalitetsprincippet.

Retten til privatlivets fred og retten til beskyttelse af personoplysninger

Forslaget indeholder begrænsede restriktioner af **retten til privatlivets fred** (sikret i henhold til både chartrets artikel 7 og artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention ("EMRK")) og **retten til beskyttelse af personoplysninger** (chartrets artikel 8), idet det

[40] SEC(2023) 637.

indeholder et krav for enheder om at opbevare og give visse oplysninger til de nationale myndigheder samt bestemmelser om udveksling af sådanne oplysninger mellem kompetente nationale myndigheder og om offentlig adgang til en del af disse oplysninger.

Som Domstolen har bemærket, skal bestemmelser, der pålægger eller tillader videregivelse af personoplysninger såsom fysiske personers navn, bopæl eller økonomiske ressourcer til en offentlig myndighed, kvalificeres som et indgreb i deres privatliv og dermed som en begrænsning af den ret, der er sikret ved chartrets artikel 7, uden at dette berører den eventuelle begrundelse for sådanne bestemmelser. Det samme gælder bestemmelser om formidling af sådanne data til offentligheden[41]. Domstolen har endvidere fastslået, at tilrådighedsstillelse af personoplysninger for offentligheden på en måde, hvor sådanne data er tilgængelige for et potentielt ubegrænset antal personer, udgør et alvorligt indgreb i de grundlæggende rettigheder, der er fastsat i chartrets artikel 7 og 8[42]. Samtidig er de grundlæggende rettigheder, der er fastsat i chartrets artikel 7 og 8, som Domstolen har gentaget, ikke absolutte rettigheder og skal ses i sammenhæng med deres funktion i samfundet. Disse rettigheder kan begrænses, hvis en sådan begrænsning er fastsat ved lov, den respekterer disse rettigheders væsentligste indhold, og hvis den er strengt nødvendig og rimelig henset til det mål af almen interesse, der er anerkendt af Den Europæiske Union. I denne henseende kræves det i henhold til chartrets artikel 8, stk. 2, at personoplysninger skal behandles til udtrykkeligt angivne formål og på grundlag af samtykke eller på et andet berettiget ved lov fastsat grundlag[43].

Ved at give borgerne adgang til oplysninger om enheder, der er aktive i det indre marked og udfører interessevaretagelsesaktiviteter på vegne af tredjelande, samt de tredjelandsenheder, de repræsenterer, har forslaget til formål at sikre, at borgere, tjenestemænd og interessenter såsom journalister og civilsamfundsorganisationer kan udøve demokratisk kontrol med den offentlige forvaltning og offentlige beslutningstagning for at sikre, at dette sker på retfærdig, upartisk og gennemsigtig vis, navnlig ved at kunne indhente oplysninger om de enheder, der har adgang til beslutningstagere, såsom tjenestemænd og folkevalgte repræsentanter. Beslutningstagerne har også en særlig interesse i at kunne indhente oplysninger om de enheder, der søger at påvirke dem. Som vælgere er borgerne også vigtige beslutningstagere i sig selv og kan også være målet for visse interessevaretagelsestjenester.

Forslaget har til formål at styrke integriteten af og offentlighedens tillid til Unionens og medlemsstaternes demokratiske institutioner ved at sikre gennemsigtighed i interessevaretagelsesaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande, og ved at forbedre de tilgængelige oplysninger og offentlighedens bevidsthed om omfanget af, tendenserne i og aktørerne bag de interessevaretagelsesaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande[44].

---

41 Jf. i denne retning dom af 20. maj 2003, Österreichischer Rundfunk m.fl., C-465/00, C-138/01 og C-139/01, EU:C:2003:294, præmis 73-75 og 87-89, dom af 9. november 2010, Volker und Markus Schecke og Eifert, C-92/09 og C-93/09, EU:C:2010:662, præmis 56-58 og 64, og af 2. oktober 2018, Ministerio Fiscal, C-207/16, EU:C:2018:788, præmis 48 og 51).

42 Domstolens dom af 22. november 2022, Luxembourg Business Registers, forenede sager C-37/20 og C-601/20, EU:C:2022:912, præmis 42-44.

43 Dom af 22. november 2022, Luxembourg Business Registers, forenede sager C-37/20 og C-601/2, EU:C:2022:912, præmis 45-63 og den deri nævnte retspraksis.

44 Som anført af Venedigkommissionen falder lobbyvirksomhed mellem de politiske partiaktiviteter og de almindelige ngo-aktiviteter. Offentligheden har en klar interesse i at vide, hvilke lobbyaktører der har adgang til regeringens beslutningsproces med henblik på indflydelse, herunder deres finansielle kilder, uanset om de er indenlandske eller udenlandske. Venedigkommissionens rapport om finansiering af foreninger CDL-AD (2019) 002, punkt 105.

Domstolen har anerkendt, at målet om at øge gennemsigtigheden er et tvingende alment hensyn[45]. Det mål, der forfølges med dette forslag, udgør derfor et mål af almen interesse, der kan begrunde indgreb i de grundlæggende rettigheder, der er fastsat i chartrets artikel 7 og 8.

Offentlig adgang til oplysninger om interesserepræsentation udført på vegne af tredjelande er egnet til at bidrage til at nå det tilstræbte mål af almen interesse, eftersom den offentlige karakter af denne adgang og den øgede gennemsigtighed, der følger heraf, bidrager til at skabe et miljø med demokratisk kontrol og ansvarlighed.

Forslaget sikrer også, at indgrebet i de grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i chartrets artikel 7 og 8, som følge af offentlig adgang til oplysninger om interesserepræsentation, der udføres på vegne af tredjelande, er afbalanceret og begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt. For det første er det datasæt, der skal stilles til rådighed for offentligheden, begrænset, klart og udtømmende defineret og fuldt harmoniseret i hele Unionen. Desuden er de personoplysninger, der gøres offentligt tilgængelige, begrænset til det minimum, der kræves, for at borgerne kan blive informeret om den enhed, der udfører interesserepræsentation, og den aktivitet, der udføres på vegne af tredjelande. Oplysninger, der kun er relevante for de berørte beslutningstagere og de kompetente nationale myndigheder, der fører tilsyn med og overvåger overholdelsen af forslaget, vil ikke blive gjort offentligt tilgængelige af hensyn til risikoen for misbrug af sådanne oplysninger.

For det andet kan princippet om, at offentligheden skal have adgang til oplysninger om interesserepræsentation på vegne af tredjelande, fraviges som en yderligere garanti for at undgå urimelige ulemper i individuelle tilfælde. I forslaget fastsættes det, at registrerede enheder kan anmode om, at alle eller en del af de fremlagte oplysninger ikke gøres offentligt tilgængelige, hvis der er tungtvejende interesser, der begrunder, at der ikke sker offentliggørelse.

På baggrund af ovenstående må det konkluderes, at de begrænsninger af retten til privatlivets fred og retten til beskyttelse af personoplysninger, der er fastsat i forslaget, respekterer kernen i disse rettigheder, reelt opfylder en almen interesse, der er anerkendt af Unionen, og er afbalancerede og begrænset til det nødvendige minimum.

Foreningsfrihed

Den grundlæggende ret til **foreningsfrihed** er sikret ved både chartrets artikel 12 og EMRK's artikel 11 for alle foreninger, herunder civilsamfundsorganisationer, interessegrupper, fagforeninger og politiske partier. Foreningsfrihed udgør en af grundpillerne i et demokratisk og pluralistisk samfund, idet den gør det muligt for borgerne at handle kollektivt inden for områder af fælles interesse og bidrage til et velfungerende offentligt liv[46].

Foreninger skal kunne udøve deres aktiviteter og fungere uden uberettiget indblanding. Domstolen fandt, at lovgivning, der gør det betydeligt vanskeligere for foreninger at udøve deres virksomhed eller fungere, det være sig ved at skærpe kravene vedrørende deres registrering, ved at begrænse deres mulighed for at modtage finansielle ressourcer, ved at undergive dem anmeldelses- og offentliggørelsesforpligtelser, der er egnede til at stille dem i

[45] Jf. analogt dom af 18. juni 2020, Kommissionen mod Ungarn (Foreningers gennemsigtighed), C-78/18, EU:C:2020:476, præmis 79.

[46] Dom af 18. juni 2020, Kommissionen mod Ungarn (Foreningers gennemsigtighed), C-78/18, EU:C:2020:476, præmis 112.

et negativt lys, eller ved at udsætte dem for en risiko for sanktioner, herunder opløsning, skal kvalificeres som en begrænsning af foreningsfriheden[47].

Europarådets Venedigkommission mener, at et direkte forbud mod udenlandsk finansiering eller krav om forudgående tilladelse fra myndighederne til at modtage eller anvende sådanne midler ikke er berettiget[48].

Forslaget indeholder ikke et forbud mod udenlandsk finansiering eller stiller civilsamfundsorganisationers aktiviteter i et negativt lys, og det indfører heller ikke en ordning med licensudstedelse eller forhåndsgodkendelse, der kræver, at civilsamfundsorganisationer eller andre foreninger på EU-plan ansøger om licens til at udføre interessevaretagelsesaktiviteter på vegne af en tredjelandsenhed.

Forslaget er begrænset til at fastsætte fælles standarder for gennemsigtighed og ansvarlighed i forbindelse med interessevaretagelsesaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelandsenheder, og som søger at påvirke beslutningsprocesserne i Unionen.

Selv om forslaget indeholder gennemsigtighedskrav, som kan anses for at have en begrænset indvirkning på den effektive udøvelse af retten til foreningsfrihed, for så vidt som de pågældende organisationer skal overholde registrerings- og rapporteringsforpligtelserne og betale de dermed forbundne omkostninger, berører forslaget ikke kernen i denne ret.

De fælles standarder for gennemsigtighed og ansvarlighed bør styrke demokratiet ved at øge tilliden til offentlige beslutningsprocesser og institutioner ved at sikre gennemsigtighed i interessevaretagelsesaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande, og ved at forbedre de tilgængelige oplysninger om og offentlighedens bevidsthed om omfanget af, tendenserne i og aktørerne bag de interessevaretagelsesaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande. Domstolen har anerkendt, at målet om at øge gennemsigtigheden er et tvingende alment hensyn[49]. Europarådets Venedigkommission har anført, at lobbyvirksomhed falder mellem de politiske partiaktiviteter og almindelige ngo-aktiviteter. Offentligheden har en klar interesse i at vide, hvilke lobbyaktører der har adgang til regeringens beslutningsproces med henblik på indflydelse, herunder deres finansielle kilder, uanset om de er indenlandske eller udenlandske[50].

Forslaget opfylder et mål af almen interesse i lyset af principperne om åbenhed og gennemsigtighed, som skal være retningsgivende for Unionens demokratiske liv i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, og artikel 10, stk. 3, i TEU og i overensstemmelse med de demokratiske værdier, som Unionen og dens medlemsstater deler i henhold til artikel 2 i TEU.

Særlige garantier

Med hensyn til proportionaliteten af begrænsningen er forslaget desuden begrænset til, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål, og der er indført **særlige garantier**. Det gælder ikke uden forskel for enhver enhed, der modtager finansiel støtte fra udlandet. For det første fokuseres der i forslaget på specifikke interessevaretagelsesaktiviteter, der udføres for tredjelande, og det dækker ikke finansiering fra en tredjelandsenhed (såsom et strukturelt tilskud, donation osv.), som ikke har noget at gøre med sådanne

---

47 Dom af 18. juni 2020, Kommissionen mod Ungarn (Foreningers gennemsigtighed), C-78/18, EU:C:2020:476, præmis 114.

48 Venedigkommissionens rapport om finansiering af foreninger CDL-AD(2019)002, punkt 147.

49 Dom af 18. juni 2020, Kommissionen mod Ungarn (Foreningers gennemsigtighed), C-78/18, EU:C:2020:476, præmis 79.

50 Venedigkommissionens rapport om finansiering af foreninger CDL-AD(2019)002, punkt 105.

interessevaretagelsesaktiviteter[51]. For det andet omfatter det kun interessevaretagelse for specifikke tredjelandsaktører: tredjelandsregeringer og -enheder, hvis handlinger kan tilskrives dem. Ved at fokusere på en bestemt type aktiviteter, der udføres på vegne af en bestemt type aktører, er forslaget kun rettet mod aktiviteter, der reelt kan forventes at få væsentlig indflydelse på det offentlige liv og den offentlige debat, og indførelsen af gennemsigtighedskrav, som kan begrundes i den erklærede tungtvejende offentlige interesse.

Forslaget er omhyggeligt udformet for at undgå stigmatisering af civilsamfundsorganisationer eller andre nonprofitorganisationer. Det regulerer en bestemt type aktivitet – interessevaretagelse, der udføres i det indre marked på vegne af tredjelandes regeringer – uafhængigt af arten af den enhed, der udfører denne aktivitet. Gennemsigtighedskravene gælder ensartet for alle organisationer.

Desuden indeholder forslaget stærke garantier for yderligere at begrænse muligheden for stigmatisering. For det første skal de nationale offentlige registre præsenteres på en neutral og faktuel måde og således, der ikke fører til stigmatisering af enhederne i det nationale register. For det andet skal medlemsstaterne sikre, at de nationale myndigheder i forbindelse med udførelsen af deres opgaver sikrer, at den blotte omstændighed, at en enhed er registreret, ikke medfører negative konsekvenser. For det tredje forhindrer forslaget ved at indføre fuld harmonisering af disse gennemsigtighedskrav, at der sker en overregulering, ligesom det sikrer, at registrerede enheder ikke kan forpligtes til at præsentere sig offentligt på grundlag af betingelser, der ville have den virkning, at de stigmatiseres[52]. Endelig vil registrerede enheder kunne anmode om, at alle eller en del af oplysningerne ikke gøres offentligt tilgængelige, hvis der er tungtvejende interesser, der begrunder, at der ikke sker offentliggørelse.

Desuden er kravene afbalancerede og begrænsede til simple dokumentations- og registreringskrav. Medlemsstaterne vil skulle gennemføre og føre tilsyn med gennemførelsen af disse krav på en måde, der er forholdsmæssig og ikke overbebyrder de berørte enheder.

- Med hensyn til registrering skal de berørte enheder i en begrænset periode opbevare oplysninger om identiteten af den tredjelandsenhed, på hvis vegne aktiviteten udføres, en beskrivelse af formålet med interessevaretagelsesaktiviteten, kontrakter og vigtige udvekslinger med tredjelandsenheden, i det omfang de er væsentlige for at forstå arten af og formålet med den interessevaretagelse, der udføres, samt oplysninger eller materiale, der udgør centrale elementer i interessevaretagelsesaktiviteten.
- Med hensyn til registrering vil de berørte enheder kun skulle fremlægge begrænsede oplysninger om sig selv, de udførte aktiviteter og de tredjelandsenheder, som de udfører aktiviteterne for. Registreringen vil omfatte et skøn[53] over de årlige modtagne beløb, der dækker alle de opgaver, der udføres med det formål at påvirke udviklingen, udformningen eller gennemførelsen af samme forslag, politik eller

---

51 Forslaget indeholder en omgåelsesklausul for at undgå misbrug (f.eks. skjult betaling for en repræsentationstjeneste, oprettelse af virksomheder med henblik på at skjule forbindelser til tredjelandes regeringer eller kunstig fordeling af aktiviteter på tværs af flere enheder med henblik på at komme under de tærskler, der er fastsat i direktivet).

52 Ved registreringen vil disse enheder kun skulle angive deres registreringsnummer i deres kontakt med tjenestemænd og ikke den brede offentlighed.

53 Under registreringen vil der ikke blive anmodet om det nøjagtige beløb. De berørte enheder skal angive, hvilket beløbsinterval (f.eks.: mellem 25 000 EUR og 50 000 EUR eller mellem 50 000 EUR og 100 000 EUR) det årlige beløb vil falde ind under. Oplysningerne om de årlige anmeldte beløb vil blive offentliggjort inden for bredere beløbsintervaller svarende til den detaljeringsgrad, der er nødvendig for at informere borgerne, deres repræsentanter og andre interesserede parter.

initiativ. Kun de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af og tilsynet med direktivet, skal ajourføres regelmæssigt. Andre oplysninger vil kun skulle ajourføres årligt.

- Ud over de tilfælde, hvor det er nødvendigt at undersøge manglende overholdelse af registreringskravene, kan registrerede enheder kun anmodes om at dele deres fortegnelser med tilsynsmyndigheden, hvis det på grundlag af objektive faktorer er særlig sandsynligt, at de vil have en betydelig indflydelse på det offentlige liv og den offentlige debat.

Endelig indeholder forslaget omfattende garantier. Tilsynet vil blive overdraget til uafhængige tilsynsmyndigheder med klart fastlagte beføjelser, hvis anmodninger om yderligere oplysninger skal begrundes og gøres til genstand for effektive retsmidler. Sanktionerne vil blive udformet på en sådan måde, at man undgår en afskrækkende virkning på de berørte enheder og er underlagt passende garantier, herunder retten til effektiv domstolsprøvelse. De vil være fuldt harmoniserede og begrænset til administrative bøder under et specifikt loft baseret på enhedens økonomiske kapacitet. Forslaget vil således sikre, at civilsamfundsorganisationer og andre nonprofitorganisationer ikke udsættes for trusler om strafferetlige sanktioner eller opløsning. Desuden vil der kun blive pålagt sanktioner efter en forudgående tidlig varsling, medmindre en sådan overtrædelse udgør en overtrædelse af forbuddet mod omgåelse.

Det følger af ovenstående elementer, at selv om forslaget kan pålægge begrænsede restriktioner af foreningsfriheden, vil disse restriktioner være i overensstemmelse med det legitime mål om at forbedre gennemsigtigheden af interesserepræsentationsaktiviteter, der udføres på vegne af enheder i tredjelande, og være strengt begrænset til de foranstaltninger, der er nødvendige for at nå dette mål.

Frihed for kunst og videnskab

Friheden for kunst og videnskab er sikret i chartrets artikel 13. Den beskytter friheden til videnskabelig forskning, herunder akademisk frihed. Den sikrer det akademiske personales og studerendes frihed til at deltage i forskning, undervisning, læring og kommunikation i og med samfundet uden indblanding eller frygt for repressalier. Den videnskabelige forskningsfrihed omfatter retten til frit at definere forskningsspørgsmål, vælge og udvikle teorier, indsamle empirisk materiale og anvende akademiske forskningsmetoder, sætte spørgsmålstegn ved accepteret visdom og fremsætte nye idéer. Den indebærer ret til at dele, formidle og offentliggøre resultaterne heraf, herunder gennem uddannelse og undervisning. Forskerne har frihed til at give udtryk for deres mening uden at blive stillet ringere af den institution eller det system, de arbejder i, eller gennem statslig eller institutionel censur. Det er også friheden til at deltage i faglige eller repræsentative akademiske organer[54]. Dette forslag regulerer ikke friheden til at definere forskningsspørgsmål eller retten til at formidle og offentliggøre resultaterne. Forslaget indeholder ikke noget forbud mod internationalt samarbejde, herunder undervisnings-, forsknings- og uddannelsesaktiviteter. Det berører ikke Unionens videregående uddannelsesinstitutioners institutionelle autonomi til at træffe uafhængige beslutninger om deres interne styring, herunder om finansielle, personalemæssige (evne til at rekruttere selvstændigt) og akademiske anliggender.

Derfor vil ingen af de foreslåede foranstaltninger påvirke rettighedens væsentligste indhold.

Ytrings- og informationsfrihed

[54] Bonn-erklæringen om frihed for videnskabelig forskning af 20. oktober 2020.

Med hensyn til **ytrings- og informationsfriheden** (chartrets artikel 11 og EMRK's artikel 10) vil forslaget bidrage positivt til enkeltpersoners ret til at modtage eller meddele oplysninger eller tanker uden indblanding fra offentlig myndighed. Borgerne vil få lige adgang til oplysninger om interesserepræsentationsaktiviteter, der udføres for tredjelande, som påvirker den offentlige beslutningstagning, for at støtte deres forståelse af sådanne aktiviteter, styrke deres tillid til integriteten af offentlige beslutningsprocesser og forhindre manipulerende udenlandsk indblanding på grundlag af garantier for retten til personoplysninger for fysiske personer, der giver oplysninger til nationale registre, og også i specifikke situationer, hvor registrerede organisationer har en tungtvejende interesse, der begrunder, at offentliggørelsen af oplysninger undtagelsesvis skal tilbageholdes. I den forbindelse vil de lovgivningsmæssige foranstaltninger i forslaget forbedre gennemsigtigheden og ansvarligheden for enheder, der udfører interesserepræsentationsaktiviteter på vegne af tredjelande, og viden om omfanget af, tendenserne i og aktørerne i sådanne aktiviteter. Den grundlæggende ret til at modtage oplysninger vil blive styrket, da borgerne vil få nyttige oplysninger til at udøve deres demokratiske rettigheder og holde deres tjenestemænd ansvarlige.

De foreslåede foranstaltninger vil ikke regulere indholdet af eller genstanden for de omfattede interesserepræsentationsaktiviteter. Den kræver ikke gennemsigtighed med hensyn til finansiering af driftsudgifter, der ikke vedrører interesserepræsentation, såsom strukturtilskud eller donationer.

Indførelsen af gennemsigtighedsforanstaltninger kan have en afskrækkende virkning på beslutningen om at udføre de omfattede interesserepræsentationsaktiviteter og kan begrænse ytringsfriheden for enheder, hvis handlinger kan tilskrives et tredjelands regering (såsom en privat enhed, der kontrolleres af et tredjeland). Som forklaret med hensyn til retten til privatlivets fred, retten til beskyttelse af personoplysninger og foreningsfriheden forfølger disse foranstaltninger et mål af almen interesse, der kan begrunde indgreb i denne frihed. Som nævnt gives der garantier for at sikre, at indgrebene er forholdsmæssige og nødvendige i alle tilfælde.

Frihed til at oprette og drive egen virksomhed

I medfør af chartres artikel 16 anerkendes friheden til at oprette og drive egen virksomhed i overensstemmelse med EU-retten og national lovgivning og praksis. De harmoniserede krav vil lette og mindske hindringerne for, at enheder, der udfører interesserepræsentationsaktiviteter på vegne af tredjelande, kan levere tjenesteydelser på tværs af grænserne, hvilket vil støtte sådanne enheder i udøvelsen af deres frihed til at oprette og drive egen virksomhed.

Som følge af ordlyden af chartrets artikel 16 adskiller friheden til at oprette og drive egen virksomhed sig fra de øvrige grundlæggende friheder, der er fastsat i chartrets afsnit II, såsom foreningsfriheden, ytrings- og informationsfriheden og friheden for kunst og videnskab, og kan være genstand for en bredere vifte af indgreb fra de offentlige myndigheders side for at begrænse udøvelsen af økonomisk virksomhed i offentlighedens interesse[55].

Forslaget pålægger begrænsede restriktioner for økonomiske aktiviteter, for så vidt som det pålægger enhederne en forpligtelse til at overholde visse krav, når de udfører interesserepræsentation på vegne af tredjelande. Gennemsigtighedsforanstaltningerne i forbindelse med interesserepræsentationsaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande, er

[55] Domstolens dom af 22. januar 2013, Sky Österreich GmbH mod Österreichischer Rundfunk, C-283/11, EU:C:2013:28, præmis 46.

foranstaltninger, der forfølger et mål af almen interesse, der kan begrunde indgreb i denne frihed.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Dette forslag har konsekvenser i form af omkostninger og administrative byrder for Kommissionen i forbindelse med to udgiftskategorier. De løbende udgifter til personale i Kommissionen vil i princippet blive dækket under posten "Administrative udgifter", mens omkostningerne til den nødvendige udvidelse af IMI-systemet vil blive dækket af programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier.

Der gøres nærmere rede for de finansielle og budgetmæssige virkninger i finansieringsoversigten til forslaget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen vil vurdere gennemførelsen af initiativet senest et år efter fristen for direktivets gennemførelse. Senest fire år efter gennemførelsesfristen vil Kommissionen foretage en evaluering af direktivet, herunder af dets effektivitet og proportionalitet. I denne evaluering vil behovet for at ændre initiativets anvendelsesområde navnlig blive undersøgt.

- **Forklarende dokumenter**

For at sikre korrekt gennemførelse af dette direktiv er der brug for forklarende dokumenter i form af sammenligningstabeller.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Kapitel I indeholder generelle bestemmelser, herunder om direktivets formål (artikel 1), definitioner af de vigtigste anvendte udtryk (artikel 2), direktivets anvendelsesområde (artikel 3) og harmoniseringsniveauet (artikel 4).

Kapitel II indeholder bestemmelser om de gennemsigtigheds- og registreringsforpligtelser, der gælder for interessevaretagelsesaktiviteter, som udføres på vegne af enheder i tredjelande. Det giver navnlig mulighed for at identificere enheder i tredjelande, på hvis vegne interessevaretagelse udføres (artikel 5), en bestemmelse om underentreprise (artikel 6), en forpligtelse til at føre relevante registre (artikel 7) og en forpligtelse for enheder, der ikke er etableret i Unionen, til at udpege en retlig repræsentant (artikel 8).

Desuden indeholder dette kapitel også bestemmelser om oprettelse og vedligeholdelse af de nationale registre, der skal anvendes i forbindelse med registreringer i henhold til direktivet (artikel 9). I artikel 10 fastsættes regler for registrering, herunder de oplysninger, der skal afgives (med den detaljerede liste i bilag I). I artikel 11 fastsættes proceduren efter registrering. I denne forbindelse skal registrerede enheder have et unikt europæisk repræsentationsnummer ("EIRN") (hvis format er fastsat i bilag II), og de kompetente myndigheder i andre berørte medlemsstater skal underrettes om registreringen. I artikel 12 fastsættes det, hvilke dele af oplysningerne fra registrerede enheder der skal være offentligt tilgængelige (med intervallerne for offentliggørelse af de årlige beløb i bilag III), samt en mekanisme, der gør det muligt for registrerede enheder at anmode om, at alle eller en del af de fremlagte oplysninger ikke gøres offentligt tilgængelige, hvis der er tungtvejende legitime interesser, der forhindrer offentliggørelse. I artikel 13 fastsættes det, at medlemsstaterne og Kommissionen hvert år offentliggør data. I artikel 14 fastsættes det, at registrerede enheder og deres underleverandører skal anføre deres EIRN, når de er i direkte kontakt med offentligt ansatte.

Kapitel III indeholder regler om tilsyn og håndhævelse. Artikel 15 indeholder oplysninger om de kompetente nationale myndigheder i forbindelse med direktivet og om tilsynsmyndighedernes uafhængighedskriterier. I artikel 16 fastsættes betingelserne for tilsynsmyndighedernes anmodninger om oplysninger og de ledsagende garantier, herunder de gældende tærskler. I artikel 17 fastsættes regler om grænseoverskridende samarbejde, og i artikel 18 fastsættes regler om grænseoverskridende anmodninger om oplysninger mellem tilsynsmyndigheder. Ved artikel 19 nedsættes en rådgivende gruppe bestående af repræsentanter for tilsynsmyndighederne, som bistår Kommissionen i forbindelse med visse opgaver.

Dette kapitel indeholder også et forbud mod aktiviteter, der har til formål at omgå forpligtelserne i direktivet (artikel 20), og forpligter medlemsstaterne til at sikre, at direktiv (EU) 2019/1937[56] finder anvendelse på indberetningen af overtrædelser af direktivet og beskyttelsen af personer, der indberetter sådanne overtrædelser (artikel 21). Endelig fastsættes det i dette kapitel, at medlemsstaterne skal fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget for at gennemføre visse bestemmelser i direktivet (artikel 22).

Kapitel IV indeholder afsluttende bestemmelser såsom regler om vedtagelse af delegerede retsakter (artikel 23), ændringer af direktiv (EU) 2019/1937 vedrørende listen over områder, der er omfattet af beskyttelse af whistleblowere (artikel 24), og rapporterings- og revisionsklausulen (artikel 25). Endelig vedrører de resterende bestemmelser i dette kapitel gennemførelsen af direktivet (artikel 26) og dets ikrafttræden (artikel 27).

[56] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1937/oj).

2023/0463 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om harmoniserede krav i det indre marked vedrørende gennemsigtighed i interesserepræsentation, som udføres på vegne af tredjelande, og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[1],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[2],

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Interesserepræsentation i Unionen bliver mere og mere udbredt og finder i stigende grad sted på tværs af grænserne. Når sådanne aktiviteter udføres med den nødvendige grad af gennemsigtighed, giver de mulighed for at udveksle erfaringer og synspunkter om problemer og løsninger og gør det lettere for offentlige beslutningstagere at forstå mulighederne og risiciene ved forskellige tilgange.

(2) Interesserepræsentation udføres ikke kun på vegne af interessenter inden for EU, men i stigende grad også på vegne af tredjelande. Idéer fra tredjelande kan være et gunstigt bidrag til den offentlige debat og er et positivt element af de internationale forbindelser. Det er imidlertid ikke altid nemt for tjenestemænd eller privatpersoner at gennemskue tredjelandes deltagelse i interesserepræsentationsaktiviteter i forbindelse med deres beslutningstagning eller at forstå omfanget af og tendenserne i disse aktiviteter, samt hvem der står bag. Tredjelande bør forstås som lande, der ikke er medlem af Unionen eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

(3) I det omfang interesserepræsentation, herunder interesserepræsentation på vegne af tredjelande, normalt udføres mod betaling, udgør det en tjenesteydelse i henhold til artikel 57 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF"). Markedet for interesserepræsentation omfatter også interesserepræsentationsaktiviteter, der udføres af tredjelandsenheder på en måde, der kan sidestilles med tjenesteydelser og er knyttet til eller erstatter aktiviteter af økonomisk karakter. Disse aktiviteter bør behandles på samme måde som interesserepræsentationstjenester.

[1] EUT C […] af […], s. […].
[2] EUT C […] af […], s. […].

(4) Nogle medlemsstater har vedtaget specifikke foranstaltninger med krav om gennemsigtighed i interessevarepræsentationsaktiviteter, ofte inden for rammerne af åbenhedsregistre, der er knyttet til et offentligt organ. Sådanne nationale foranstaltninger indeholder ofte en forpligtelse for enheder, der udfører interessevarepræsentationsaktiviteter, til at lade sig selv eller deres aktiviteter registrere eller til at indhente og opbevare bestemte oplysninger, f.eks. om deres kunder og de tjenester, de leverer.

(5) Medlemsstaternes foranstaltninger til regulering af gennemsigtigheden i interessevarepræsentationsaktiviteter er meget forskellige, navnlig med hensyn til de krav vedrørende føring af fortegnelser og registrering, der gælder for enheder, som udfører interessevarepræsentation. Nogle medlemsstater har oprettet obligatoriske registre for navnlig at sikre gennemsigtighed. Andre medlemsstater har oprettet frivillige registre, mens nogle slet ikke råder over registre over interessevarepræsentation. Der er også betydelige forskelle med hensyn til detaljeringsgraden af de oplysninger, der skal gives med henblik på at sikre gennemsigtighed, herunder den type oplysninger, der kræves, f.eks. om de repræsenterede interesser eller om kunden. I nogle medlemsstater skal oplysninger om interessevarepræsentation ajourføres regelmæssigt, mens oplysningerne i andre medlemsstater skal ajourføres, hver gang der sker en ændring i omfanget af den udførte interessevarepræsentation.

(6) Sådanne forskelle skaber ulige vilkår og øger overholdelsesomkostningerne for enheder, der ønsker at udføre interessevarepræsentationsaktiviteter i mere end én medlemsstat, hvilket risikerer at forhindre udviklingen og udførelsen af nye interessevarepræsentationsaktiviteter i det indre marked. Tredjelande er tilbøjelige til at søge at få deres interesser repræsenteret i mere end én medlemsstat for at sikre en overordnet positiv politik til deres fordel i hele Unionen. Sådanne betingelser har en negativ indvirkning på erhvervsdrivende og udgør barrierer for udførelsen af interessevarepræsentation på tværs af grænserne i det indre marked. Disse ulige vilkår medfører også, at grænseoverskridende interessevarepræsentationsaktiviteter dirigeres væk fra medlemsstater med mere udbredt regulering og over til medlemsstater med mindre regulering, eller hvor der sker en mere begrænset håndhævelse. En sådan regelarbitrage skaber også mulighed for, at tredjelandsaktører kan unddrage sig gennemsigtighedskravene.

(7) I lyset af den øgede bevidsthed om visse tredjelandes forsøg på at påvirke de demokratiske processer i Unionen vil nogle medlemsstater sandsynligvis udvikle nye regler for at sikre gennemsigtighed i den udenlandske indflydelse, der udøves gennem interessevarepræsentation. De hindringer for levering af sådanne tjenester i mere end én medlemsstat, der skyldes fragmenteringen af det indre marked for interessevarepræsentationsaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande, vil derfor sandsynligvis blive endnu større.

(8) De nuværende nationale forskelle i foranstaltningerne til regulering af gennemsigtigheden i interessevarepræsentation, som især gør sig gældende for interessevarepræsentation udført på vegne af tredjelande, og den aktuelle kontekst med øget bevidsthed om risikoen for udenlandsk indblanding i demokratiske processer understreger nødvendigheden af at handle på EU-plan for at regulere leveringen af interessevarepræsentationstjenester og deltagelsen i interessevarepræsentationsaktiviteter på vegne af tredjelande i hele Unionen, samtidig med at der sikres en høj grad af sikkerhed i sådanne aktiviteter.

(9) For at undgå, at medlemsstaterne på egen hånd forsøger at håndtere problemer vedrørende gennemsigtighed i den udenlandske indflydelse, der udøves gennem interesserepræsentation, og for at forhindre, at der opstår yderligere hindringer for udførelsen af grænseoverskridende interesserepræsentationsaktiviteter på vegne af tredjelande som følge af en divergerende og inkonsekvent udvikling af nationale regler, bør der indføres harmoniserede foranstaltninger på EU-niveau.

(10) Ved at fastsætte harmoniserede gennemsigtighedskrav, som gælder i hele det indre marked, er formålet med dette direktiv at skabe en sammenhængende og systematisk ramme til at sikre gennemsigtighed i interesserepræsentationsaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande, med det formål at påvirke udviklingen, udformningen eller gennemførelsen af politik eller lovgivning eller de offentlige beslutningsprocesser i Unionen.

(11) Indførelsen af fælles standarder for gennemsigtighed og ansvarlighed samt for rapportering fremmer også demokratisk ansvarlighed og bidrager til at øge det almene kendskab til interesserepræsentationsaktiviteter, der udføres med det formål at påvirke udviklingen, udformningen eller gennemførelsen af politik eller lovgivning eller offentlige beslutningsprocesser i Unionen; det imødekommer også behovet for pålidelige og sammenhængende data. Behovet for at sikre gennemsigtighed i interesserepræsentationsaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande, er et legitimt mål i samfundets interesse henset til de principper om åbenhed og gennemsigtighed, der skal tjene som rettesnor for Unionens demokratiske liv i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, og artikel 10, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union ("TEU") og i overensstemmelse med de værdier, som Unionen og dens medlemsstater deler, jf. artikel 2 i TEU, samtidig med at det støtter udøvelsen af borgerskabsrettigheder.

(12) Skjulte interesserepræsentationsaktiviteter udført på vegne af tredjelande kan påvirke udviklingen, udformningen eller gennemførelsen af Unionens politikker indadtil og udadtil, herunder dens økonomiske og sikkerhedsmæssige interesser. Dette påvirker mere generelt demokratiet, en af de fælles værdier i Unionen, og som Unionen og dens medlemsstater finder det afgørende at værne om. Et harmoniseret gennemsigtighedsniveau i hele Unionen for sådanne aktiviteter bør bidrage til at øge offentlighedens tillid til Unionens og medlemsstaternes beslutningsprocesser.

(13) Selv om visse tredjelande anvender regler om åbenhed og gennemsigtighed i interesserepræsentationsaktiviteter, dækker disse regler ikke aktiviteter, der søger at påvirke udviklingen, udformningen eller gennemførelsen af politik eller lovgivning eller offentlige beslutningsprocesser i Unionen. Reglerne egner sig derfor ikke til at sikre gennemsigtighed i interesserepræsentationsaktiviteter, der søger at påvirke beslutningstagningen i Unionen.

(14) Foranstaltningerne i dette direktiv er afvejede og er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at sikre gennemsigtighed i bestemte aktiviteter, nemlig interesserepræsentationsaktiviteter udført på vegne af tredjelande. Der indføres krav vedrørende sådanne aktiviteter, og enheder pålægges ikke forpligtelser, blot fordi de modtager finansiering fra lande uden for EU. Dette direktiv fokuserer på øget gennemsigtighed i de tilfælde, hvor enheder udfører interesserepræsentationsaktiviteter på vegne af tredjelande i det indre marked. Navnlig indføres der nogle forpligtelser til at sikre, at data, der offentliggøres, præsenteres på en faktuel og neutral måde, og at de kompetente nationale myndigheder handler på en måde, der ikke medfører negative konsekvenser i form af f.eks. stigmatisering, fordi en enhed har ladet sig registrere i overensstemmelse med bestemmelserne i dette

direktiv. Der indføres en omfattende system med garantier, herunder effektiv domstolskontrol til at sikre, at de harmoniserede foranstaltninger står i et rimeligt forhold til målet. Foranstaltningerne i dette direktiv er i fuld overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret"), herunder ytrings- og informationsfriheden, forsamlings- og foreningsfriheden, friheden til videnskabelig forskning, herunder akademisk frihed, retten til beskyttelse af personoplysninger, adgangen til effektive retsmidler og den frie erhvervsudøvelse. Ved at skabe et fælles niveau for gennemsigtighed i forbindelse med interesserepræsentation udført på vegne af et tredjelande styrker de foranstaltninger, der indføres ved dette direktiv, borgernes demokratiske rettigheder som omhandlet i chartret.

(15) De harmoniserede gennemsigtighedskrav i dette direktiv bør ikke berøre nationale regler om interesserepræsentationsaktiviteter for andre enheder end tredjelandsenheder, ligesom de ikke bør berøre det materielle indhold af sådanne aktiviteter eller de materielle regler, der gælder for tjenestemænds interaktion med enheder, der udfører interesserepræsentationsaktiviteter. De bør ikke berøre regler vedrørende kriminel aktivitet eller for efterforskning, afsløring, retsforfølgning, tilsyn og sanktionering af sådan aktivitet i henhold til national ret eller EU-retten, f.eks. reglerne vedrørende bekæmpelse af korruption.

(16) Med henblik på harmonisering af gennemsigtighedskravene bør der fastsættes en fælles definition af begrebet interesserepræsentation. For at sikre en korrekt anvendelse af de harmoniserede gennemsigtighedskrav bør begrebet interesserepræsentationsaktivitet have en bred betydning. Det bør omfatte aktiviteter, der udføres med det formål at påvirke udviklingen, udformningen eller gennemførelsen af politik eller lovgivning eller af offentlige beslutningsprocesser, bl.a. ved at påvirke den offentlige mening, i Unionen og dens medlemsstater, også på regionalt og lokalt plan.

(17) Der bør være en klar og væsentlig forbindelse mellem aktiviteten og sandsynligheden for, at den vil påvirke udviklingen, udformningen eller gennemførelsen af politik eller lovgivning eller de offentlige beslutningsprocesser i Unionen. Ved afgørelsen af, om der findes en sådan forbindelse, bør der tages hensyn til alle relevante faktorer, herunder aktivitetens indhold, den sammenhæng, hvori den udføres, dens formål og de midler, hvormed den udføres, eller om aktiviteten indgår i en systematisk eller vedvarende kampagne. De pågældende aktiviteter bør ikke begrænses til aktiviteter, der har til formål at fremme en ændring i en given politik, lovgivning eller offentlig beslutningsproces, men bør også omfatte aktiviteter, der har til formål at opretholde status quo.

(18) Interesserepræsentation kan navnlig udføres gennem aktiviteter såsom tilrettelæggelse eller deltagelse i møder, konferencer eller arrangementer, bidrag til eller deltagelse i konsultationer, parlamentariske høringer eller andre lignende initiativer, tilrettelæggelse af kommunikations- eller reklamekampagner, herunder gennem medier, platforme, brug af influencere på sociale medier, netværk og græsrodsinitiativer, udarbejdelse af politik- og positionspapirer, lovgivningsmæssige ændringsforslag, meningsmålinger og opinionsundersøgelser, åbne breve og andet kommunikations- eller informationsmateriale.

(19) Interesserepræsentation kan også omfatte aktiviteter, der udføres på vegne af en tredjelandsenhed i forbindelse med forskning og uddannelse, såsom tænketankes

udbredelse af dokumenter, der anbefaler eller støtter vedtagelsen af en specifik offentlig politik. I overensstemmelse med princippet om akademisk frihed, der er nedfældet i chartrets artikel 13, bør interesserepræsentation ikke omfatte forskning udført af forskere på et selvvalgt område, udbredelsen af resultaterne af denne forskning eller undervisnings- og uddannelsesaktiviteter, der udføres i overensstemmelse med princippet om akademisk frihed og institutionel autonomi, medmindre disse aktiviteter klart har til formål at påvirke udviklingen, udformningen eller gennemførelsen af politik eller lovgivning eller offentlige beslutningsprocesser i Unionen, og de udføres på vegne af en tredjelandsenhed. Hvis dette ikke er tilfældet, bør sådanne aktiviteter ikke indebære krav om registrering efter dette direktiv.

(20) Aktiviteter, der udføres af tjenestemænd fra regeringer i tredjelande, og som er forbundet med udøvelsen af offentlig myndighed, herunder aktiviteter inden for rammerne af diplomatiske forbindelser mellem stater eller internationale organisationer, bør udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde. Dette direktiv bør heller ikke finde anvendelse på aktiviteter udført af advokater bestående i juridisk rådgivning til tredjelandsenheder eller repræsentation af tredjelandsenheder i retssager eller voldgifts- eller mæglingssager eller beskyttelse af tredjelandsenheders grundlæggende rettigheder, herunder retten til at blive hørt, retten til en retfærdig rettergang og retten til forsvar. Anden professionel rådgivning end juridisk rådgivning bør ligeledes være udelukket fra direktivets anvendelsesområde, herunder bestilling af en faglig undersøgelse eller ekspertundersøgelse, der skal bruges til støtte for argumenter i retten, indhentning af teknisk eller videnskabelig rådgivning om overholdelse af teknisk lovgivning eller brug af professionelle mæglere, der ikke nødvendigvis er autoriserede advokater. Accessoriske aktiviteter såsom catering, tilrådighedsstillelse af lokaler, trykning af brochurer eller politikpapirer eller levering af onlineformidlingstjenester som omhandlet i forordning (EU) 2022/2065[3], f.eks. onlineplatformstjenester, bør ikke være omfattet af dette direktiv.

(21) Med henblik på harmonisering af gennemsigtighedskravene bør der fastsættes en fælles definition af begrebet udbyder af interesserepræsentationstjenester. Udbydere af interesserepræsentationstjenester kan være privatretlige juridiske personer, fysiske personer, der udøver lobbyvirksomhed, samt andre fysiske eller juridiske personer, der som hovedbeskæftigelse eller lejlighedsvist søger at påvirke den offentlige beslutningsproces, herunder lobby- og PR-virksomheder, tænketanke, civilsamfundsorganisationer, private forskningsinstitutter, offentlige forskningsinstitutter, der tilbyder forskningstjenester, individuelle forskere samt konsulenter.

(22) I forbindelse med dette direktiv bør tjenestemænd forstås som tjenestemænd i Den Europæiske Union og tjenestemænd i medlemsstaterne, der varetager en lovgivende, udøvende, administrativ eller retslig funktion på nationalt, regionalt eller lokalt plan.

(23) Regeringen eller myndighederne i et tredjeland kan stå bag en enheds beslutning om at søge interesserepræsentation. Dette kan være tilfældet, når regeringen eller de offentlige myndigheder i et tredjeland udøver kontrol med enheden, navnlig når de har bestemmende indflydelse på enheden gennem økonomiske rettigheder, kontraktlige ordninger eller andre midler. Det kan også være tilfældet, når et tredjelands regering

[3] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EU (forordningen om digitale tjenester) (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

eller myndigheder står bag enhedens beslutning, navnlig ved at give instrukser eller udstikke direktiver. For at tage højde for sådanne situationer bør begrebet tredjelandsenhed ikke kun dække tredjelandes centralregeringer og offentlige myndigheder, men også offentlige eller private enheder, herunder EU-borgere og juridiske personer etableret i Unionen, hvis handlinger i sidste instans kan tilskrives det pågældende tredjeland. Hvorvidt en offentlig eller privat enheds handlinger skal tilskrives en regering eller myndighed i et tredjeland, bør fastslås fra sag til sag under behørig hensyntagen til faktorer såsom den pågældende enheds karakteristika samt de gældende retlige og økonomiske forhold i det tredjeland, hvor enheden opererer, herunder regeringens rolle i det pågældende lands økonomi.

(24) En interesserepræsentationsaktivitet bør være omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, hvis den udføres på vegne af en tredjelandsenhed. Det betyder, at direktivet bør finde anvendelse på repræsentationstjenester leveret til tredjelandsenheder. Eftersom en tredjelandsregering kan anvende enheder, hvis handlinger kan tilskrives den pågældende regering, til at udføre interessevaretagelsesaktiviteter af økonomisk karakter, som derfor kan sidestilles med en interessevaretagelsestjeneste, bør dette direktiv også omfatte sådanne aktiviteter. Det kan således også omfatte tredjelandsenheders interne interessevaretagelse. Dette direktiv bør finde anvendelse på interessevaretagelsesaktiviteter udført på vegne af tredjelandsenheder, der er rettet mod fysiske eller juridiske personer, eller som udføres eller formidles til offentligheden i en eller flere medlemsstater.

(25) Dette direktiv bør ikke finde anvendelse på aktiviteter, der støtter eller er i overensstemmelse med et tredjelands interesser, men hvor der ikke er en forbindelse til det pågældende tredjeland. Det omfatter aktiviteter, der er udtryk for udøvelse af ytringsfriheden og friheden til at videregive og modtage oplysninger og idéer eller for den akademiske frihed såsom aktiviteter, der udføres af fysiske personer, der handler i deres personlige egenskab, eller journalister, der arbejder for medier i tredjelande, hvis handlinger ikke kan tilskrives et tredjeland eller ikke kan kvalificeres som interessevaretagelse efter dette direktiv. Levering af medietjenester, jf. artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) XXX/XXX[4], og levering af audiovisuelle medietjenester, jf. artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU[5], falder ikke ind under nærværende direktivs anvendelsesområde. Til gengæld er interessevaretagelsesaktiviteter, der udføres af medietjenesteudbydere på vegne af tredjelandsenheder som omhandlet i dette direktiv, omfattet af direktivet.

(26) Ved interessevaretagelsestjenester leveret til en tredjelandsenhed bør enhver modydelse, der modtages for udførelse af interessevaretagelsestjenesten, betragtes som betaling i forbindelse med dette direktiv. Dette kan omfatte finansielle bidrag såsom lån, kapitaltilførsler, gældseftergivelse, skatteincitamenter eller skattefritagelse, som modtages som modydelse for en interessevaretagelsesaktivitet. Betaling kan også omfatte naturalier såsom tilrådighedsstillelse, opførelse og vedligeholdelse af

---

4 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) XXXX/XXXX om oprettelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked (europæisk forordning om mediefrihed) og om ændring af direktiv 2010/13/EU (EUT L XX, XX.XX.XXXX, s. XX, ELI: XXX).

5 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1, ELI http://data.europa.eu/eli/dir/2010/13/oj).

kontorlokaler som modydelse for en interesserepræsentationstjeneste. I sådanne situationer vil udbyderen af interesserepræsentationstjenesterne være ansvarlig for at anslå værdien af den modtagne betaling, f.eks. ved at anvende markedsrenten.

(27) Domstolen har fastslået, at det væsentlige kendetegn ved betaling ligger i det forhold, at den udgør det økonomiske modstykke til den pågældende tjenesteydelse. Bidrag til en organisations basisfinansiering eller en lignende finansiel støtte, der f.eks. ydes gennem en donortilskudsordning i et tredjeland, bør ikke betragtes som betaling for en interesserepræsentationstjeneste, hvis de ikke er knyttet til en interesserepræsentationsaktivitet, dvs. at enheden ville modtage finansiering, uanset om den udfører bestemte interesserepræsentationsaktiviteter eller ej.

(28) For at give et omfattende og gennemsigtigt overblik over de beløb, der samlet set anvendes til en interesserepræsentationsaktivitet, bør de årlige beløb i forbindelse med dette direktiv omfatte de samlede årlige betalinger, der er modtaget fra tredjelandsenheden for udførelse af en interesserepræsentationstjeneste, eller, når der ikke modtages betaling, et skøn over de årlige udgifter i forbindelse med den udførte interesserepræsentationsaktivitet. Af samme årsag bør disse beløb omfatte udgifterne til underleverandører og accessoriske aktiviteter.

(29) Underleverandører kan i nogle tilfælde betragtes som en enhed, der udfører interesserepræsentation på vegne af tredjelandsenheder, og kan dermed være omfattet af forpligtelserne i dette direktiv. For at lette den administrative byrde og undgå dobbelttælling af betaling samt sikre videregivelsen af oplysninger gennem en kæde af kontrakter bør enheder, der udfører interesserepræsentationsaktiviteter, sikre, at deres kontraktlige ordninger med underleverandører indeholder oplysninger om, at interesserepræsentationsaktiviteten udføres på vegne af en tredjelandsenhed, samt en forpligtelse til at videregive sådanne oplysninger, hvis aktiviteten på ny gives i underentreprise. Underleverandører bør derfor fritages for forpligtelsen i dette direktiv til at lade sig registrere og føre fortegnelser samt, hvor det er relevant, til at udpege en retlig repræsentant.

(30) For at lette overholdelsen af registreringskravene i dette direktiv bør udbydere af interesserepræsentationstjenester have ret til at anmode den enhed, på hvis vegne tjenesten leveres, om at meddele, om den er en tredjelandsenhed. Udbydere af interesserepræsentationstjenester bør udnytte denne ret bedst muligt til at træffe et informeret valg, som sætter dem i stand til fuldt ud at overholde kravene i dette direktiv, når de udøver deres aktiviteter.

(31) For at fremme ansvarlighed og øge og bevidstheden om de tredjelandsinteresser, de repræsenterer, bør enheder, der udfører interesserepræsentation på vegne af en tredjelandsenhed, forpligtes til at føre visse fortegnelser. Disse fortegnelser bør omfatte en beskrivelse af formålet med interesserepræsentationsaktiviteten, navnlig den beslutningsproces, den søger at påvirke, og det resultat, den søger at opnå. Der bør også føres fortegnelser med oplysninger om tredjelandsenhedens identitet; er enheden en fysisk person, er det den fysiske persons fulde navn. De bør også indeholde kopier af kontrakter og væsentlige udvekslinger, som er vigtige for at forstå arten af og formålet med de finansielle ordninger, der ligger bag interesserepræsentationsaktiviteten, samt oplysninger eller materiale, som udgør et centralt element af aktiviteten, såsom holdningsdokumenter, der deles med tjenestemænd.

(32) Enheder, der udfører interesserepræsentation på vegne af tredjelande, bør ikke være forpligtet til at opbevare personoplysningerne i disse fortegnelser længere end

nødvendigt for at sikre, at tilsynsmyndighederne kan udføre deres tilsyns- og håndhævelsesopgaver. Sådanne fortegnelser bør opbevares længe nok, til at tilsynsmyndighederne i begrundede tilfælde kan få adgang til fortegnelser over tredjelandsenheden og interesserepræsentationsaktiviteten samt de samlede fortegnelser for de enkelte år.

(33) For at muliggøre et effektivt tilsyn bør enheder, der udfører interesserepræsentationsaktiviteter på vegne af en tredjelandsenhed, og som ikke er etableret i Unionen, være forpligtet til at udpege en retlig repræsentant, der er etableret i Unionen, samt til at sikre, at den udpegede retlige repræsentant har de nødvendige beføjelser og ressourcer til at samarbejde med de relevante myndigheder.

(34) For at sikre harmoniserede gennemsigtighedskrav i hele det indre marked bør enheder, der udfører interesserepræsentationsaktiviteter på vegne af en tredjelandsenhed, forpligtes til at lade sig optage i nationale registre på deres etableringssted. Efterfølgende ajourføringer af eksisterende registreringer bør også foretages i det pågældende nationale register. Disse registre bør oprettes, drives og vedligeholdes af medlemsstaterne. Medlemsstaterne kan gøre brug af eksisterende nationale registre med henblik på dette direktiv, forudsat at kravene i dette direktiv overholdes. For at sikre overholdelsen af den nationale kompetencefordeling bør medlemsstaterne have ret til at oprette mere end ét register. I givet fald bør medlemsstaterne fastsætte regler for, hvilket nationalt register enheder, der udfører interesserepræsentationsaktiviteter på vegne af tredjelande, skal lade sig registrere i. Logfilerne over behandlingen af personoplysninger i de nationale registre bør ikke opbevares længere end nødvendigt for at kontrollere lovligheden af adgangen til personoplysninger og bør derfor opbevares i højst et år.

(35) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724[6] kan oplysningerne vedrørende registreringskravene og -formaliteterne i henhold til nærværende direktiv tilgås via den fælles digitale portal, som er en kvikskranke på webportalen Dit Europa, der giver borgere og virksomheder adgang til oplysninger om de regler og procedurer, der gælder i det indre marked for alle forvaltningsniveauer, samt direkte, centraliseret og guided adgang til bistands- og problemløsningstjenester såvel som en lang række fuldt digitaliserede administrative procedurer. Samtidig foregår hele registreringsproceduren online og er tilrettelagt i overensstemmelse med engangsprincippet for at lette genanvendelsen af data.

(36) Hvis den enhed, der udfører interesserepræsentationsaktiviteter på vegne af en tredjelandsenhed, er etableret i flere medlemsstater, bør registreringen kun ske i den medlemsstat, hvor enheden har sit hovedforretningssted. Enhedens hovedforretningssted bør forstås som det sted, hvor enheden har sit hovedkontor eller vedtægtsmæssige hjemsted, hvor de vigtigste økonomiske aktiviteter og den operationelle kontrol udøves.

(37) De oplysninger, der skal indgå i registreringen i henhold til dette direktiv, bør begrænses til, hvad der er nødvendigt for at sikre gennemsigtighed i de interesserepræsentationsaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande, og en effektiv håndhævelse af dette direktiv. Sådanne oplysninger bør omfatte data vedrørende den

[6] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 af 2. oktober 2018 om oprettelse af en fælles digital portal, der giver adgang til oplysninger, procedurer og bistands- og problemløsningstjenester, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1724/oj).

enhed, der udfører selve interessevaretagelsesaktiviteten, det tredjeland, på hvis vegne aktiviteten udføres, identiteten på underleverandører som defineret i dette direktiv, der udfører interessevaretagelsesaktiviteter, samt oplysninger om den specifikke interessevaretagelsesaktivitet, der udføres. Hvor det er relevant, bør de også omfatte en henvisning til medietjenesteudbydere eller onlineplatforme, gennem hvilke der annonceres som led i interessevaretagelsesaktiviteten. Registreringen bør ikke omfatte oplysninger om størrelsen eller oprindelsen af modtaget finansiel støtte, som ikke er knyttet til en interessevaretagelsesaktivitet.

(38) For at sikre, at de oplysninger, der gives med henblik på registrering, fortsat gør det muligt for de myndigheder, der har ansvaret for de nationale registre, korrekt og præcist at identificere de tredjelande, på hvis vegne interessevaretagelsen udføres, og hvor meget der bruges på disse aktiviteter, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter om tilpasning af standardoplysningerne.

(39) Enheder, der udfører interessevaretagelsesaktiviteter på vegne af tredjelande, der er registreret i et nationalt register, bør mindst en gang om året ajourføre oplysningerne i det pågældende register. I betragtning af hvor vigtigt det er for anvendelsen af og tilsynet med dette direktiv at sikre nøjagtigheden af de oplysninger, der opbevares i de nationale registre, bør alle ændringer af eller tilføjelser til kontaktoplysningerne på den registrerede enhed ske hurtigere og under alle omstændigheder inden for en rimelig frist.

(40) Den myndighed, der er ansvarlig for hvert nationalt register, bør sikre, at oplysningerne er fuldstændige og ikke indeholder åbenlyse fejl. Dette bør ikke indebære en tilbundsgående vurdering af nøjagtigheden eller rigtigheden af de afgivne oplysninger og bør ikke forstås som en officiel godkendelse af nøjagtigheden af oplysningerne i det nationale register. Afslag på registrering af en enhed i registret som følge af ufuldstændige eller åbenlyst urigtige oplysninger bør ikke forhindre den pågældende enhed i at indgive en ny anmodning om registrering.

(41) Enheder, der udfører en interessevaretagelsesaktivitet på vegne af tredjelande, bør kunne påvise, at de har opfyldt registreringskravene. Når en enhed er blevet registreret, bør denne forsynes med en kopi af de oplysninger, der er registreret i et nationalt register, og et unikt europæisk interessevaretagelsesnummer ("EIRN"). Det europæiske interessevaretagelsesnummer bør fungere som et middel til at lette identifikationen af enheder registreret i henhold til dette direktiv i hele Unionen. Det bør derfor være sammensat således, at det er muligt at identificere registreringsmedlemsstaten og det specifikke nationale register, som enheden er registreret i. Den valgte kode til identifikation af det nationale registreringsregister bør anses for indlysende af personer, der har kendskab til den pågældende medlemsstats organisation.

(42) Når en enhed er blevet registreret i den medlemsstat, hvor den er etableret, bør den ikke længere være forpligtet til at lade sig registrere i andre medlemsstater, heller ikke når den iværksætter en interessevaretagelsesaktivitet i andre medlemsstater. For at gøre det lettere for tjenestemænd at få adgang til oplysninger om enheder, der udfører interessevaretagelsesaktiviteter, og som de muligvis vil interagere med, bør andre medlemsstater, hvor der vil blive udført sådanne aktiviteter, medtage navnene på de pågældende registrerede enheder i deres egne nationale registre sammen med enhedernes europæiske interessevaretagelsesnummer, og linket til de oplysninger, der findes i det oprindelige nationale register, bør gøres offentligt tilgængeligt.

(43) For at sikre, at registreringskravet overholdes i de tilfælde, hvor tilsynsmyndighederne f.eks. på grundlag af en indberetning fra en whistleblower har pålidelige oplysninger om, at en enhed ikke har ladet sig registrere, bør tilsynsmyndighederne kunne anmode enheden om at give de oplysninger, der er strengt nødvendige for at afgøre, om den er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde. Disse oplysninger bør normalt ikke omfatte andre oplysninger end dem, der direkte kan påvise, om enheden er omfattet af dette direktiv. Det kunne være oplysninger af samme type som dem, der skal indgå i fortegnelserne, herunder eventuelle erklæringer om, hvorvidt en enhed, på hvis vegne der udføres en interesserepræsentationstjeneste, er en tredjelandsenhed. Hvor det er muligt, bør anmodningen være begrænset til oplysninger, som enheden kan ventes at være i besiddelse af. Hvis tilsynsmyndighederne har pålidelige oplysninger om mulig manglende overholdelse af de forpligtelser, der følger af registrering, bør de desuden kunne anmode en enhed om at give de oplysninger, der er nødvendige for at undersøge en sådan manglende overholdelse. Disse oplysninger bør typisk ikke omfatte andre oplysninger end dem, der direkte kan påvise fuldstændigheden eller nøjagtigheden af de oplysninger, der er indgivet som led i forpligtelsen til registrering og ajourføring. Hvor det er muligt, bør anmodningen være begrænset til oplysninger, som den registrerede enhed kan ventes at være i besiddelse af. Sådanne anmodninger bør indeholde en begrundelse for anmodningen, en beskrivelse af de ønskede oplysninger og årsagen til deres relevans samt oplysninger om tilgængelige retslige klageprocedurer. Sådanne anmodninger bør ikke berøre de nationale myndigheders beføjelser til at undersøge adfærd, der kan udgøre strafbare handlinger som fastsat i national ret og EU-retten.

(44) Demokratisk ansvarlighed er en grundpille i velfungerende demokratier. Ved at give borgerne adgang til oplysninger om enheder, der udfører interesserepræsentationsaktiviteter på vegne af tredjelande, som er aktive i det indre marked, samt om de tredjelandsenheder, de repræsenterer, giver dette direktiv borgerne og andre interessenter mulighed for at udøve deres demokratiske rettigheder og ansvar, herunder for at udøve demokratisk kontrol med fuldt kendskab til, hvis interesser der tilgodeses gennem de interesserepræsentationsaktiviteter, de selv eller deres valgte repræsentanter konfronteres med. Den offentlige kontrol, som borgerne og andre interessenter udøver med hensyn til spørgsmål, der berører den demokratiske sfære, støtter den demokratiske kontrol. Demokratisk ansvarlighed styrker borgernes indflydelse og giver dem mulighed for at give udtryk for og udøve deres demokratiske valg, herunder når de stemmer. Som vælgere er borgerne selv vigtige beslutningstagere, og de kan derfor selv være mål for visse interesserepræsentationstjenester.

(45) For at sikre proportionalitet bør personoplysninger, der gøres offentligt tilgængelige, begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt for at informere borgerne, deres repræsentanter og andre interessenter om interesserepræsentationsaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande. Samtidig bør oplysninger om de årligt opgivne beløb gøres offentligt tilgængelige inden for mere generelle beløbsintervaller end dem, der anvendes ved indberetningen af oplysninger til de nationale registre for at sikre den detaljeringsgrad, der er relevant for at informere borgerne, deres repræsentanter og andre interessenter. Oplysninger, der kun er relevante for tilsynsmyndighederne, f.eks. kontaktoplysninger på de personer, der er ansvarlige for en registreret enhed, bør ikke gøres offentligt tilgængelige.

(46) For at lette borgernes adgang bør oplysningerne præsenteres i et lettilgængeligt og maskinlæsbart, klart synligt og brugervenligt format og i et letforståeligt sprog.

Oplysningerne bør betragtes som maskinlæsbare, hvis de præsenteres i et format, som softwareapplikationer automatisk kan behandle uden menneskelig indgriben, navnlig med henblik på at identificere, genkende og udtrække specifikke data. Oplysningerne bør stilles til rådighed i overensstemmelse med tilgængelighedskravene i EU-retten for at sikre tilgængeligheden for personer med handicap, og navnlig gennem flere sensoriske kanaler når det er teknisk muligt. Registreringen kan være foretaget i en anden medlemsstat end den, som interesserepræsentationsaktiviteten udføres i. Oplysningernes tilgængelighed for borgere i hele Unionen forbedres væsentligt, hvis disse oplysninger stilles til rådighed på mindst ét af Unionens officielle sprog, som forstås af det størst mulige antal EU-borgere. Medlemsstaterne bør tilskyndes til at anvende tekniske løsninger, der muliggør oversættelse af så mange oplysninger som muligt til et sådant sprog. Medlemsstaterne bør imidlertid ikke være forpligtet til at oversætte de oplysninger, der indgives af registrerede enheder.

(47) For at sikre beskyttelsen af enkeltpersoner, der som følge af offentliggørelsen af bestemte oplysninger kan blive udsat for krænkelser af deres grundlæggende rettigheder, f.eks. repressalier over for enkeltpersoner, der arbejder for en registreret enhed, som opererer i et tredjeland, bør medlemsstaterne sikre, at tilsynsmyndighederne efter anmodning kan begrænse offentliggørelsen af alle eller en del af de oplysninger, der er indlæst i det nationale register. Den registrerede enhed bør påvise, at offentliggørelsen under hensyn til alle relevante omstændigheder i den enkelte sag bør begrænses på grund af legitime interesser, som f.eks. en alvorlig risiko for, at offentliggørelsen vil udsætte en person for en krænkelse af dennes grundlæggende rettigheder, navnlig de rettigheder der er beskyttet i chartrets artikel 1 (menneskelig værdighed), artikel 2 (ret til livet), artikel 3 (menneskets integritet), artikel 4 (forbud mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf) og artikel 6 (frihed og sikkerhed, f.eks. bortførelse, pengeafpresning og andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering), eller som f.eks. forretningshemmeligheder. Analysen bør tage hensyn til risici for den fysiske integritet for ansatte eller personer, der arbejder i eller er tilknyttet en registreret enhed. Legitime interesser bør også omfatte risici for enkeltpersoner, der drager fordel af den registrerede enheds aktiviteter. Tilsynsmyndigheden bør i forbindelse med enhver afgørelse tage hensyn til målene for dette direktiv, og afgørelsen bør kunne gøres til genstand for retslig prøvelse i registreringsmedlemsstaten. Tilsynsmyndigheden og, hvor det er relevant, de retslige myndigheder bør træffe deres afgørelser hurtigt. For at offentligheden i de tilfælde, hvor offentliggørelsen af oplysninger er begrænset, kan have vished om, at den registrerede enhed har opfyldt registreringskravet i dette direktiv, bør datafeltet i det nationale register erstattes af en angivelse af, at offentliggørelsen er blevet begrænset på grund af en legitim interesse.

(48) For at gøre det lettere for tjenestemænd at identificere interesserepræsentationsaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande, bør registrerede enheder og deres underleverandører anføre deres europæiske interesserepræsentationsnummer i al direkte kontakt med sådanne personer. Det europæiske interesserepræsentationsnummer bør anføres automatisk i enhver kontakt med tjenestemænd.

(49) Medlemsstaterne bør udpege en eller flere myndigheder eller organer med ansvar for oprettelse og vedligeholdelse af de nationale registre og behandling af anmodninger om registrering indgivet af enheder, der udfører interesserepræsentationsaktiviteter på vegne af tredjelande. De bør også udpege en eller flere tilsynsmyndigheder med ansvar for at føre tilsyn med overholdelsen og håndhævelsen af de forpligtelser, der er fastsat

i dette direktiv, samt for udvekslingen af oplysninger med tilsynsmyndighederne i andre medlemsstater og Kommissionen. For at støtte opretholdelsen af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, retsstatsprincippet, de demokratiske principper og borgernes tillid til tilsynet med disse enheder er det nødvendigt, at disse myndigheder er upartiske og uafhængige af indblanding udefra eller politisk pres og har tilstrækkelige beføjelser og ressourcer til effektivt at overvåge og træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelsen af dette direktiv.

(50) For at forhindre stigmatisering af de registrerede enheder bør de oplysninger, der offentliggøres, præsenteres på en faktuel og neutral måde. Derudover bør de kompetente nationale myndigheder ved gennemførelsen af de opgaver, de har fået tildelt ved dette direktiv, sikre, at det blotte forhold, at en enhed er blevet registreret, ikke får negative konsekvenser. Navnlig bør de offentliggjorte oplysninger ikke præsenteres sammen med eller ledsages af udtalelser eller bestemmelser, der kan skabe mistillid over for de registrerede enheder eller afskrække fysiske eller juridiske personer fra medlemsstater eller tredjelande fra at have kontakt til dem eller fra at yde finansiel bistand. Eksempler på en sådan stigmatisering kan f.eks. være at stille de registrerede enheder i et negativt lys eller at fremsætte nedsættende udtalelser for at undergrave de registrerede enheders troværdighed og legitimitet ved at antyde, at de på ulovlig vis søger at påvirke den demokratiske proces.

(51) Hvis et tredjeland bruger særligt store beløb på interesserepræsentation, eller hvis en enhed modtager særligt store betalinger fra en eller flere tredjelandsenheder, er der øget sandsynlighed for, at de udførte interesserepræsentationsaktiviteter vil påvirke en medlemsstats eller hele Unionens politiske beslutninger. I sådanne tilfælde bør tilsynsmyndighederne kunne anmode om yderligere oplysninger fra enheder, der udfører interesserepræsentationsaktiviteter på vegne af sådanne tredjelande, for at udøve større kontrol.

(52) For at sikre en afbalanceret overvågning af dette direktiv bør tilsynsmyndighederne kunne anmode en enhed, der udfører interesserepræsentationsaktiviteter på vegne af tredjelandsenheder, om at fremlægge de fortegnelser, der er nødvendige for at undersøge en eventuel manglende overholdelse af registreringskravet i dette direktiv. Med henblik herpå bør tilsynsmyndighederne kunne handle på eget initiativ eller på grundlag af en indberetning fra en whistleblower eller tilsynsmyndigheden i en anden medlemsstat.

(53) Tilsynsmyndighederne bør samarbejde både på nationalt plan og på EU-plan. Dette samarbejde bør fremme en hurtig og sikker udveksling af oplysninger. Med henblik på udførelsen af deres tilsynsopgaver bør tilsynsmyndighederne kunne anmode tilsynsmyndigheden i registreringsmedlemsstaten om de oplysninger, der er anført i registreringen, herunder oplysninger, der ikke er offentligt tilgængelige, samt i specifikke tilfælde om de fortegnelser, som enheden fører, og eventuelle analyser. Tilsynsmyndighederne og Kommissionen bør samarbejde om at sikre gennemførelsen af direktivet. For at få bedre indsigt i omfanget og fordelingen af de samlede interesserepræsentationsaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande i Unionen. Kommissionen bør kunne anmode tilsynsmyndighederne om aggregerede data baseret på de oplysninger, som enheder, der udfører interesserepræsentation på vegne af tredjelandsenheder, har givet i deres registrering. For at sikre en omfattende overvågning af de forskellige metoder til og kendetegn ved de interesserepræsentationsaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande i Unionen, kan sådanne aggregerede data omfatte oplysninger, der ikke er offentligt tilgængelige i

registrene, herunder personoplysninger, i det omfang det er nødvendigt for at sikre en effektiv overvågning.

(54) For yderligere at begrænse den administrative byrde foregår det administrative samarbejde og udvekslingen af oplysninger mellem de nationale myndigheder samt tilsynsmyndighederne og Kommissionen via informationssystemet for det indre marked (IMI-systemet), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012[7] med henblik på det administrative samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder på politikområder vedrørende det indre marked. Interoperabiliteten mellem IMI-systemet og de nationale registre bør sikres i overensstemmelse med den europæiske interoperabilitetsramme.

(55) For at bistå Kommissionen i opgaven med at sikre et effektivt samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder og en fuldstændig og effektiv gennemførelse af dette direktiv bør der nedsættes en rådgivende gruppe. Den rådgivende gruppe bør omfatte en repræsentant for tilsynsmyndighederne i hver medlemsstat. Den rådgivende gruppe bør rådgive om gennemførelsen af direktivet, herunder kravet om at undgå, at en enheds registrering i henhold til kravene i dette direktiv får negative konsekvenser. Den bør vedtage udtalelser, henstillinger eller rapporter, som de af medlemsstaterne udpegede kompetente nationale myndigheder bør offentliggøre. Af hensyn til retssikkerheden for enheder, der kan være omfattet af dette direktiv, bør den rådgivende gruppe navnlig rådgive Kommissionen om direktivets mulige anvendelsesområde, begrebet "tredjelandsenhed" samt de aktiviteter, der kan have til formål eller virkning af omgå kravene i direktivet. Hvor det er relevant bør der samarbejdes med det europæiske antikorruptionsnet.

(56) Whistleblowere kan forsyne tilsynsmyndighederne med nye oplysninger, som kan hjælpe dem med at opdage overtrædelser af dette direktiv, herunder forsøg på at omgå forpligtelserne i direktivet. For at sikre, at whistleblowere kan henlede tilsynsmyndighedernes opmærksomhed på faktiske eller potentielle overtrædelser af dette direktiv og beskytte dem mod repressalier bør Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937[8] finde anvendelse på indberetninger af overtrædelser af nærværende direktiv og på beskyttelsen af personer, der indberetter sådanne overtrædelser.

(57) Whistleblowerens indberetning af overtrædelser kan være afgørende for at forebygge, hindre eller afsløre overtrædelser af regler om gennemsigtighed og tilsyn med leveringen af tjenesteydelser i det indre marked af relevans for den offentlige beslutningstagning såsom interesserepræsentationstjenester. I betragtning af offentlighedens interesse i at beskytte den offentlige beslutningstagning mod sådanne overtrædelser og den mulige negative indvirkning på borgernes tillid til demokratiske institutioner, der kan forårsages af sådanne overtrædelser, og da bestemmelserne i dette direktiv ikke falder ind under de politikområder, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, litra a), i direktiv (EU) 2019/1937, er det nødvendigt at tilpasse disse områder. Artikel 2 og bilaget til direktiv (EU) 2019/1937 bør derfor ændres.

---

7 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 af 25. oktober 2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked og om ophævelse af Kommissionens beslutning 2008/49/EF ("IMI-forordningen") (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1024/oj).

8 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1937/oj).

(58) Bevidst og forsætlig deltagelse i aktiviteter, hvis formål eller virkning er at omgå forpligtelserne i dette direktiv, navnlig registreringskravene, bør forbydes. Sådanne aktiviteter omfatter skjult betaling for en repræsentationstjeneste, oprettelse af selskaber med henblik på at sløre forbindelser til tredjelandsregeringer eller kunstig fordeling af aktiviteter på flere enheder for ikke at nå op på de tærskler, der er fastsat i dette direktiv.

(59) For at forebygge manglende opfyldelse af kravene i dette direktiv og sanktionere en sådan adfærd bør medlemsstaterne sikre, at alle overtrædelser af de forpligtelser, der er fastsat i dette direktiv, indebærer administrative bøder, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning. Sanktionerne bør ikke være af strafferetlig karakter. Sanktionerne bør tage hensyn til overtrædelsens art, eventuelt gentagne karakter og varighed set i lyset af de samfundsmæssige hensyn, der varetages, omfanget og arten af de aktiviteter, der udføres, og den økonomiske kapacitet hos den enhed, der udfører interesserepræsentationsaktiviteter. Sanktionerne bør i hvert enkelt tilfælde være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning under hensyn til de grundlæggende rettigheder, herunder ytringsfriheden, forenings- og forsamlingsfriheden, den akademiske frihed og friheden til videnskabelig forskning, adgang til effektive retsmidler, herunder retten til at blive hørt. De bør pålægges, efter at en tilsynsmyndighed har udstedt et forudgående varsel, medmindre overtrædelsen udgør en overtrædelse af forbuddet mod omgåelse.

(60) For at ændre tærsklerne for anmodning om yderligere oplysninger, ændre listen over oplysninger, der skal afgives ved indgivelse af en anmodning om registrering, samt ændre listen over oplysninger, der skal indgå i de rapporter, der offentliggøres af medlemsstaterne, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF. Det er især vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning[9]. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(61) For at sikre en effektiv overvågning af anvendelsen af dette direktiv bør Kommissionen regelmæssigt aflægge rapport om dets gennemførelse, hvis det er relevant i forbindelse med rapporter om anden relevant EU-lovgivning. I overensstemmelse med punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning bør Kommissionen foretage en evaluering af dette direktiv med henblik på at vurdere dets virkninger og behovet for yderligere tiltag.

(62) Målene for dette direktiv, nemlig at bidrage til et velfungerende indre marked for interesserepræsentationsaktiviteter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(63) En ordning på EU-plan støtter bedre de kompetente nationale myndigheder i varetagelsen af deres tilsynsfunktioner og andre interessenter i varetagelsen af deres

[9] EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

rolle i den demokratiske proces og styrker generelt demokratiernes modstandsdygtighed i Unionen over for tredjelandes indblanding. Der er en merværdi ved at behandle gennemsigtigheden i interesserepræsentationsaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande, på EU-plan da deres sandsynlige grænseoverskridende karakter kræver en koordineret tilgang på tværs af flere niveauer og sektorer. Ved at samarbejde og udveksle oplysninger kan medlemsstaterne få bedre indsigt i fænomenets omfang, hvilket hjælper med at forhindre, at tredjelande kan udnytte lovgivningsmæssige forskelle eller smuthuller.

(64) Ved gennemførelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne søge at mindske den administrative byrde for de berørte enheder, navnlig mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder som omhandlet i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU[10].

(65) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679[11] og (EU) 2018/1725[12] finder anvendelse på behandling af personoplysninger i forbindelse med dette direktiv, herunder behandling af personoplysninger med henblik på føring af det eller de nationale registre over enheder, der udfører interesserepræsentationsaktiviteter på vegne af tredjelandsenheder, på adgang til personoplysninger i sådanne nationale registre og udveksling af personoplysninger i forbindelse med administrativt samarbejde og gensidig bistand mellem medlemsstaterne i henhold til dette direktiv, herunder brug af IMI, og på føring af fortegnelser i overensstemmelse med forpligtelserne i dette direktiv. Enhver behandling af personoplysninger til sådanne formål bør bl.a. overholde principperne om dataminimering og -nøjagtighed og lagringsbegrænsning og opfylde kravene om dataintegritet og fortrolighed. Medlemsstaterne bør indføre foranstaltninger til at sikre en lovlig og sikker behandling af personoplysninger i deres nationale registre i overensstemmelse med de gældende regler om beskyttelse af personoplysninger.

(66) Dette direktiv berører på ingen måde anvendelsen af Unionens restriktive foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 29 i TEU eller artikel 215 i TEUF. Det berører navnlig ikke forbuddet mod direkte eller indirekte at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for eller til fordel for fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer eller fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer med tilknytning til dem, der er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger.

---

10 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

11 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (den generelle forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

12 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

(67) Dette direktiv bør ikke berøre Kommissionens beføjelser til at indlede og gennemføre undersøgelser af konkurrencefordrejende udenlandske subsidier, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2560[13].

(68) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter[14] har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

(69) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1725 og afgav en udtalelse den [XXXX][15] —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I — ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1
Genstand og formål

Ved dette direktiv fastsættes der harmoniserede krav vedrørende økonomiske aktiviteter i forbindelse med interessevaretagelse, der udføres på vegne af en tredjelandsenhed, med henblik på at forbedre det indre markeds virkemåde ved at opnå et fælles gennemsigtighedsniveau i hele Unionen.

Formålet med dette direktiv er at opnå en sådan gennemsigtighed uden at skabe en mistillidsstemning, der kan afskrække fysiske eller juridiske personer fra medlemsstater eller tredjelande fra at samarbejde med eller yde finansiel bistand til enheder, der udfører interessevaretagelse på vegne af en tredjelandsenhed.

Artikel 2
Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

(1) **"interessevaretagelsesaktivitet"**: en aktivitet, der udføres med det formål at påvirke udviklingen, udformningen eller gennemførelsen af politik eller lovgivning eller offentlige beslutningsprocesser i Unionen, og som navnlig kan udføres ved at tilrettelægge eller deltage i møder, konferencer eller arrangementer, bidrage til eller deltage i konsultationer eller parlamentariske høringer, tilrettelægge kommunikations- eller reklamekampagner, organisere netværk og græsrodsinitiativer, udarbejde politik- og positionspapirer, lovgivningsmæssige ændringsforslag, meningsmålinger, opinionsundersøgelser eller åbne breve eller aktiviteter i forbindelse med forskning og uddannelse, når de udføres specifikt med dette formål

13 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2560 af 14. december 2022 om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked (EUT L 330 af 23.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2560/oj).

14 EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

15 XXXX.

(2) **"interesserepræsentationstjeneste"**: en interessevaretagelsesaktivitet, der normalt udføres mod betaling, jf. artikel 57 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

(3) **"udbyder af interessevaretagelsestjenester"**: en fysisk eller juridisk person, der udbyder en interessevaretagelsestjeneste

(4) **"tredjelandsenhed"**:

(a) centralregeringen og de offentlige myndigheder på alle andre niveauer i et tredjeland med undtagelse af medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde;

(b) en offentlig eller privat enhed, hvis handlinger kan tilskrives en enhed som omhandlet i litra a), under hensyntagen til alle relevante omstændigheder

(5) **"accessorisk aktivitet"**: en aktivitet, der understøtter udførelsen af en interessevaretagelsesaktivitet, men som ikke har direkte indflydelse på dens indhold

(6) **"årligt beløb"**:

(a) den samlede årlige betaling, der modtages fra en tredjelandsenhed for udførelse af en interessevaretagelsestjeneste, som, når denne betaling er af ikkeøkonomisk karakter, er tjenestens anslåede værdi, eller

(b) når der ikke modtages betaling, et skøn over de årlige udgifter i forbindelse med den udførte interessevaretagelsesaktivitet

idet der tages hensyn til interessevaretagelsesaktiviteten i dens helhed, herunder udgifter til underleverandører og accessoriske aktiviteter, når aktiviteten udføres af en tjenesteudbyder på grundlag af kontraktlige ordninger

(7) **"underleverandør"**: en udbyder af interessevaretagelsestjenester, med hvem en hovedleverandør eller en af dennes underleverandører indgår en kontrakt, i hvilken det aftales, at underleverandøren udfører en del af eller hele den interessevaretagelsesaktivitet, som hovedleverandøren har forpligtet sig til at udføre

(8) **"registreret enhed"**: enheder, der i henhold til artikel 10 er registreret i et nationalt register som omhandlet i artikel 9

(9) **"myndighed med ansvar for det nationale register"**: den offentlige myndighed eller det offentlige organ, der er ansvarligt for at vedligeholde et nationalt register som omhandlet i artikel 9 og for at behandle anmodninger om registrering, der indgives i henhold til dette direktiv

(10) **"tilsynsmyndighed"**: den uafhængige offentlige myndighed, der er ansvarlig for at føre tilsyn med opfyldelsen af og håndhævelsen af de forpligtelser, der er fastsat i dette direktiv

(11) **"tjenestemand"**:

(a) en EU-tjenestemand eller en national tjenestemand i en medlemsstat

(b) enhver anden person, der er betroet og udøver en offentlig funktion i en medlemsstat

(12) "**EU-tjenestemand**": en person, som:

(a) er tjenestemand eller anden ansat i henhold til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte som fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68[16]

(b) af en medlemsstat eller en offentlig eller privat institution er stillet til rådighed for Unionen, og som dér udøver funktioner svarende til de funktioner, der udøves af EU-tjenestemænd eller øvrige ansatte i Unionen;

medlemmer af en EU-institution eller et EU-organ, -kontor eller -agentur og personalet i sådanne organer sidestilles med EU-tjenestemænd, hvis tjenestemandsvedtægten ikke finder anvendelse på dem

(13) "**tjenestemand i en medlemsstat**": enhver person, der bestrider et udøvende, administrativt eller judicielt hverv på nationalt, regionalt eller lokalt plan, uanset om vedkommende er udnævnt eller valgt, om hvervet er af permanent eller midlertidig karakter eller lønnet eller ulønnet, og uanset vedkommendes anciennitet samt enhver person, der bestrider et lovgivende hverv på nationalt, regionalt eller lokalt plan.

Artikel 3
Virkeområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på enheder, uanset etableringssted, som udfører følgende aktiviteter:

(a) en interessevaretagelsestjeneste leveret til en tredjelandsenhed

(b) en interessevaretagelsesaktivitet udført af en tredjelandsenhed som omhandlet i artikel 2, nr. 4), litra b), der er knyttet til eller erstatter aktiviteter af økonomisk karakter og dermed kan sidestilles med en interessevaretagelsestjeneste som omhandlet i litra a) i dette stykke.

2. Uanset stykke 1 finder dette direktiv ikke anvendelse på følgende aktiviteter:

(a) aktiviteter, der udføres direkte af en tredjelandsenhed som omhandlet i artikel 2, nr. 4), litra a), og som er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed, herunder aktiviteter i forbindelse med diplomatiske eller konsulære forbindelser mellem stater eller internationale organisationer

(b) ydelse af juridisk og anden faglig rådgivning i følgende tilfælde:

i) rådgivning til en tredjelandsenhed for at hjælpe den med at sikre, at dens aktiviteter er i overensstemmelse med gældende retlige krav

ii) repræsentation af tredjelandsenheder i forbindelse med en forligs- eller mæglingsprocedure, der har til formål at forhindre, at en tvist indbringes for eller afgøres af en domstol eller en administrativ instans

iii) repræsentation af tredjelandsenheder i retssager

(c) accessoriske aktiviteter.

[16] Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj).

Artikel 4
Harmoniseringsniveau

For så vidt angår interesserepræsentationsaktiviteter, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområder, sørger medlemsstaterne for ikke at bibeholde eller indføre bestemmelser, der afviger fra bestemmelserne i dette direktiv, herunder strengere eller mindre strenge bestemmelser, der skaber et andet harmoniseringsniveau for disse aktiviteter.

KAPITEL II – GENNEMSIGTIGHED OG REGISTRERING

Artikel 5
Identifikation af modtageren af tjenesteydelsen

Medlemsstaterne sikrer, at udbydere af interesserepræsentationstjenester har mulighed for at anmode den enhed, på hvis vegne tjenesten leveres, om at meddele, om den er en tredjelandsenhed.

Artikel 6
Underentreprise

1. Medlemsstaterne sikrer, at enheder som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i deres kontraktlige ordninger med underleverandører medtager oplysninger om, at interessevaretagelsesaktiviteten falder ind under anvendelsesområdet for artikel 3, stk. 1, samt en forpligtelse til at videregive sådanne oplysninger til eventuelle yderligere underleverandører. Underleverandører, der har modtaget sådan information, er ikke forpligtede til at opfylde kravene i artikel 7, 8, 10 og 11 for så vidt angår interessevaretagelsesaktiviteter, der udføres i henhold til den kontrakt, der indeholder oplysningerne.

2. Medlemsstaterne sikrer, at en underleverandør, der giver en interessevaretagelsestjeneste videre i underentreprise, er forpligtet til dels at underrette hovedleverandøren eller, hvor det er relevant, den underleverandør, vedkommende har modtaget kontrakten om udførelse af interessevaretagelsesaktiviteten af, om det forhold, at interessevaretagelsesaktiviteten er givet videre i underentreprise, og dels at sikre, at de kontraktlige ordninger indeholder oplysninger om, at interessevaretagelsesaktiviteten falder ind under anvendelsesområdet for artikel 3, stk. 1.

3. Medlemsstaterne sikrer, at underleverandøren forsyner hovedleverandøren eller, hvor det er relevant, underleverandøren med de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde kravene i artikel 10.

Artikel 7
Føring af fortegnelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at enheder som omhandlet i artikel 3, stk. 1, for hver interessevaretagelsesaktivitet, der falder ind under nævnte artikels anvendelsesområde, fører fortegnelser over følgende:

   (a) identiteten eller navnet på den tredjelandsenhed, på hvis vegne aktiviteten udføres, samt navnet på det tredjeland, hvis interesser bliver repræsenteret

   (b) en beskrivelse af formålet med interessevaretagelsesaktiviteten

(c) kontrakter og centrale udvekslinger med tredjelandsenheden, der er afgørende for at forstå karakteren af og formålet med interessevaretagelsesaktiviteten, herunder, hvor det er relevant, fortegnelser over formen og størrelsen af en eventuel betaling

(d) oplysninger eller materiale, der udgør et centralt element i interessevaretagelsesaktiviteten.

2. Medlemsstaterne sikrer, at enheder som omhandlet i artikel 3, stk. 1, opbevarer de i stk. 1 omhandlede fortegnelser i fire år, efter at den pågældende interessevaretagelsesaktivitet er ophørt.

3. Medlemsstaterne sikrer, at enheder som omhandlet i artikel 3, stk. 1, årligt udfærdiger:

(a) en liste over alle tredjelandsenheder, på hvis vegne de i det foregående regnskabsår har udført interessevaretagelsesaktiviteter

(b) en liste over det samlede årlige beløb, de i det foregående regnskabsår har modtaget i forbindelse med aktiviteter, der falder ind under anvendelsesområdet for artikel 3, stk. 1, opdelt pr. tredjeland.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de enheder, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, opbevarer de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, i fire år.

Artikel 8
Retlig repræsentant

1. Medlemsstaterne pålægger enheder som omhandlet i artikel 3, stk. 1, der ikke er etableret i Unionen, skriftligt at udpege en fysisk eller juridisk person som deres retlige repræsentant i en af de medlemsstater, hvor de udfører deres interessevaretagelsesaktiviteter.

2. Medlemsstaterne sikrer, at den retlige repræsentant er ansvarlig for at sikre, at den registrerede enhed overholder sine forpligtelser i henhold til dette direktiv, og er adressat for al kommunikation fra kompetente nationale myndigheder med den pågældende enhed i henhold til artikel 15. Al kommunikation med den retlige repræsentant anses for at være kommunikation med den repræsenterede enhed.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den repræsenterede enhed kan drage den retlige repræsentant til ansvar for manglende overholdelse af forpligtelserne i henhold til dette direktiv, uden at dette dog berører enhedens ansvar og de retlige skridt, der ville kunne indledes over for denne. Medlemsstaterne sikrer, at enheder som omhandlet i artikel 3, stk. 1, giver deres retlige repræsentanter de nødvendige beføjelser og tilstrækkelige ressourcer til at garantere et effektivt og rettidigt samarbejde med medlemsstaternes kompetente myndigheder og sikre efterlevelse af deres afgørelser.

Artikel 9
Nationale registre

1. Hver medlemsstat opretter og vedligeholder et eller flere nationale registre med henblik på at sikre gennemsigtighed i interessevaretagelsesaktiviteter, der udføres af enheder som omhandlet i artikel 3, stk. 1. Medlemsstaterne kan benytte eksisterende nationale registre, hvis disse opfylder kravene i nærværende artikels stk. 2, 3 og 4, samt i artikel 10, 11 og 12.

2. Det eller de nationale registre vedligeholdes af de myndigheder, der er ansvarlige for de pågældende nationale registre. I forbindelse med behandling af personoplysninger fungerer disse myndigheder som dataansvarlige som omhandlet i artikel 4, nr. 7), i forordning (EU) 2016/679.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede nationale registre oprettes og vedligeholdes således, at oplysningerne deri præsenteres på en neutral, faktuel og objektiv måde.

4. Medlemsstaterne sikrer, at myndighederne med ansvar for de nationale registre fører logfiler over behandlingen af personoplysninger i det nationale register. Disse logfiler slettes efter et år og må kun anvendes til at overvåge lovligheden af adgangen til personoplysninger og til at sikre integriteten og sikkerheden af sådanne oplysninger.

Artikel 10
Registrering

1. Medlemsstaterne sikrer, at enheder som omhandlet i artikel 3, stk. 1, som er etableret på deres område, lader sig registrere i et nationalt register senest på det tidspunkt, hvor de indleder interessevaretagelsesaktiviteterne.

   Medlemsstater, der driver flere nationale registre, sikrer, at alle nationale registres respektive område er klart defineret, at sådanne registre omfatter alle enheder, der skal registreres i henhold til denne artikels første afsnit, og at de i artikel 3, stk. 1, omhandlede enheder kan indhente oplysninger om, hvilke nationale registre de skal optages i.

2. Hvis en enhed som omhandlet i artikel 3, stk. 1, er etableret i mere end én medlemsstat, skal den registreres i den medlemsstat, hvor den har sit hovedforretningssted.

3. Hvis en enhed som omhandlet i artikel 3, stk. 1, ikke er etableret i Unionen, skal den registreres i den medlemsstat, hvor dens udpegede retlige repræsentant, jf. artikel 8, er etableret eller, hvis vedkommende ikke har et etableringssted, hvor vedkommende har fast adresse eller sit sædvanlige opholdssted.

4. Medlemsstaterne sikrer, at en enhed kun skal indgive de oplysninger, der er anført i bilag I, i forbindelse med registreringen.

5. Medlemsstaterne sikrer, at enhederne, inden de afgiver oplysninger i henhold til stk. 4, informeres om, at oplysningerne vil blive gjort offentligt tilgængelige, jf. artikel 12, og at enhederne i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, kan anmode om, at oplysningerne ikke offentliggøres.

6. Medlemsstaterne sikrer, at registrerede enheder afgiver følgende oplysninger:

   (a) inden for en rimelig frist: ændringer af eller tilføjelser til de oplysninger, der er afgivet i henhold til bilag I, punkt 1, litra a) og b) samt litra f), nr. i) og ii)

   (b) årligt: ændringer af eller tilføjelser til de oplysninger, der er afgivet i henhold til stk. 4, og som ikke er omfattet af litra a).

7. Medlemsstaterne sikrer, at registrerede enheder, der ikke længere kan kvalificeres som enheder som omhandlet i artikel 3, stk. 1, kan underrette myndigheden med ansvar for det relevante nationale register, som de er optaget i, herom og anmode om at blive slettet i registret. Når en enhed som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i henhold til

stk. 2 eller 3 er forpligtet til at registrere sig i et andet nationalt register, end det hvor det allerede er registreret, underretter den myndigheden med ansvar for det relevante nationale register herom og anmoder om at blive slettet i det pågældende register.

Den pågældende myndighed behandler anmodningen inden for 5 arbejdsdage og sletter den registrerede enhed i det nationale register, hvis den finder, at enheden ikke længere kan kvalificeres som en enhed som omhandlet i artikel 3, stk. 1, eller at den ikke længere bør være registreret i det register, som myndigheden er ansvarlig for, alt efter omstændighederne. Den beslutning, der træffes af myndigheden med ansvar for det relevante nationale register, kan gøres til genstand for retslig eller administrativ prøvelse i registreringsmedlemsstaten.

8. Medlemsstaterne sikrer, at registrering, ajourføringer, anmodninger om at blive slettet i registret og anmodninger i henhold til artikel 12, stk. 3, kan foretages elektronisk og er gratis.

9. Hvor det er nødvendigt for at sikre, at de oplysninger, der afgives med henblik på registrering, fortsat gør det muligt for de myndigheder, der har ansvaret for de nationale registre, korrekt og præcist at identificere de tredjelande, på hvis vegne der udføres interessevaretagelse, og hvor meget der bruges på disse aktiviteter, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at ændre bilag I ved at ændre listen over oplysninger, der skal gives med henblik på registrering i lyset af udviklingen på markedet for interessevaretagelsestjenester eller udtalelser, henstillinger og rapporter fra den rådgivende gruppe, der nedsættes efter artikel 19, eller, hvor det er relevant, relevante internationale og europæiske standarder og praksis. Felterne vedrørende personoplysninger i bilag I må kun ændres, hvis det er nødvendigt for at sikre en korrekt identifikation af de enheder og de interessevaretagelsesaktiviteter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1.

Artikel 11
Registreringsprocedure

1. Medlemsstaterne sørger for, at myndigheden med ansvar for det nationale register sikrer, at der for hver registrering, der indgives i henhold til artikel 10, stk. 4, afgives alle de oplysninger, der er anført i bilag I, og at disse ikke indeholder åbenbare fejl.

   Den ansvarlige myndighed sørger for at foretage en optegnelse af oplysningerne i det nationale register senest fem arbejdsdage efter anmodningen om registrering, medmindre der er indgivet en anmodning efter stk. 2.

2. Hvis de oplysninger, der gives med henblik på registrering, er ufuldstændige eller indeholder åbenbare fejl, anmoder myndigheden med ansvar for det nationale register enheden om at supplere eller berigtige de afgivne oplysninger. Senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af et svar fra den pågældende enhed foretager myndigheden med ansvar for det nationale register enten en optegnelse i det nationale register eller nægter at foretage en sådan optegnelse og underretter den pågældende enhed om, hvorfor oplysningerne fortsat anses for at være ufuldstændige eller for at indeholde åbenbare fejl.

3. Når der er foretaget en optegnelse i det nationale register, modtager den registrerede enhed straks og senest inden for fem arbejdsdage en bekræftelse på registrering fra myndigheden med ansvar for det nationale register og tildeles et europæisk interessevaretagelsesnummer (EIRN) og får udstedt en kopi af de oplysninger,

der er registreret i det nationale register. Det europæiske interesserepræsentationsnummer udstedes i det format, der er fastlagt i bilag II.

4. Medlemsstaterne sikrer, at myndigheden med ansvar for det nationale register i registreringsmedlemsstaten straks og senest fem arbejdsdage efter optegnelsen i det nationale register meddeler hver ny registrering til de nationale myndigheder, der er udpeget efter artikel 15, stk. 1, i de medlemsstater, der er anført i registreringen i henhold til bilag I, punkt 2, litra e). En sådan meddelelse foretages også, når en registreret enhed i henhold til artikel 10, stk. 6, anmoder om en ændring af eller tilføjelse til oplysningerne i bilag I, punkt 2, litra e). Meddelelsen skal indeholde navnet på den registrerede enhed, dens europæiske interesseregistreringsnummer og et link til de nationale registre, hvor enheden er registreret.

5. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at myndighederne med ansvar for at vedligeholde de nationale registre i den medlemsstat, der modtager en meddelelse, jf. stk. 4, straks og inden for 5 arbejdsdage indfører oplysningerne i meddelelsen i det relevante register. Oplysninger om den registrerede enhed gøres ikke offentligt tilgængelige, hvis oplysningerne i det relevante nationale register i registreringsmedlemsstaten er omfattet af en undtagelse fra kravet om offentliggørelse, jf. artikel 12, stk. 3.

6. Registrerede enheder er ikke pålagt krav om yderligere registrering i andre medlemsstater i forbindelse med aktiviteter, der falder ind under anvendelsesområdet for artikel 3, stk. 1.

7. Handlinger foretaget af myndighederne med ansvar for de nationale registre i henhold til stk. 1-5, herunder afslag på optegnelse i registret eller på udstedelse af et europæiske interesserepræsentationsnummer, kan gøres til genstand for retslig eller administrativ prøvelse. Dette gælder også manglende handling i henhold til disse stykker.

8. Hvis en tilsynsmyndighed har pålidelige oplysninger om, at en enhed ikke har ladet sig registrere, jf. artikel 10, stk. 1-3, i et register, der henhører under den pågældende myndigheds kompetence i henhold til artikel 15, stk. 3, kan den anmode den pågældende enhed om at give de oplysninger, der er strengt nødvendige for at afgøre, om enheden falder ind under anvendelsesområdet for artikel 3, stk. 1.

9. Hvis en tilsynsmyndighed har pålidelige oplysninger om, at en enhed, der er registreret i et register, som henhører under den pågældende myndigheds kompetence i henhold til artikel 15, stk. 3, ikke overholder de forpligtelser, der følger af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 10, f.eks. ved at have givet unøjagtige oplysninger i registreringsanmodningen, kan den anmode den pågældende enhed om at give de oplysninger, der er omhandlet i artikel 7, i det omfang det er nødvendigt for at undersøge den manglende overholdelse.

10. Den i stk. 8 og 9 omhandlede anmodning skal indeholde oplysninger om følgende:

    (a) en begrundelse for undersøgelsen af eventuel manglende overholdelse

    (b) de ønskede oplysninger og en forklaring på, hvorfor de er nødvendige for undersøgelsen af den mulige manglende overholdelse

    (c) de tilgængelige retslige klageprocedurer.

11. Den enhed, som anmodningen er stilet til, fremsender inden for 10 arbejdsdage de oplysninger, der anmodes om i henhold til stk. 8 og 9, på en fuldstændig og nøjagtig måde.

12. De anmodninger, der er omhandlet i stk. 8 og 9, kan gøres til genstand retslig prøvelse i medlemsstaten for den tilsynsmyndighed, der fremsætter anmodningen.

Artikel 12
Offentlig adgang

1. Medlemsstaterne gør følgende oplysninger i det nationale register vedrørende en registreret enhed offentligt tilgængelige:

   (a) oplysninger afgivet af den registrerede enhed i overensstemmelse med bilag I, punkt 1, litra a) og e), punkt 1, litra f), nr. i) og ii), punkt 1, litra h), i), j) og k), punkt 2, litra a), nr. i), og punkt 2, litra b)-h)

   (b) det europæiske interesserepræsentationsnummer, der er udstedt i medfør af artikel 11, stk. 3

   (c) registreringsdatoen

   (d) datoen for den seneste ajourføring af de oplysninger, der er omhandlet i litra a).

   Det årlige beløb, der indberettes af den registrerede enhed i overensstemmelse med bilag I, punkt 2, litra c), offentliggøres i overensstemmelse med skemaet i bilag III.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede oplysninger præsenteres i et lettilgængeligt og maskinlæsbart, klart synligt og brugervenligt format og i et letforståeligt sprog. Oplysningerne gøres tilgængelige på en søgbar måde på mindst ét officielt sprog i registreringsmedlemsstaten og på et af Unionens officielle sprog, der forstås bredt af det størst mulige antal EU-borgere.

3. Medlemsstaterne sikrer, at enheder som omhandlet i artikel 3, stk. 1, har mulighed for at indgive en begrundet anmodning om fritagelse for kravet om offentliggørelse i stk. 1. Tilsynsmyndigheden træffer en beslutning, der helt eller delvis begrænser offentlighedens adgang, hvis den anmodende enhed under hensyntagen til omstændighederne i den enkelte sag påviser, at begrænsningen er begrundet i en legitim interesse, herunder en alvorlig risiko for, at offentliggørelsen vil udsætte en person for en krænkelse af vedkommendes grundlæggende rettigheder, navnlig som beskyttet i artikel 1, 2, 3, 4 eller 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. I modsat fald træffer tilsynsmyndigheden en beslutning om at afvise anmodningen.

4. Enhver beslutning, der træffes efter stk. 3, kan gøres til genstand for retslig prøvelse i registreringsmedlemsstaten. Medlemsstaterne sikrer, at alle klageprocedurer, herunder retslig prøvelse, gennemføres inden for en rimelig frist, og at der hurtigt træffes en endelig afgørelse.

5. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger, der er genstand for en anmodning efter stk. 3, ikke gøres offentligt tilgængelige fra det tidspunkt, hvor anmodningen indgives, og indtil der er truffet en endelig afgørelse.

6. Medlemsstaterne sikrer, at det ved en endelig afgørelse efter stk. 3 anføres i den relevante optegnelse i det nationale register, at den offentlige adgang er delvist eller helt begrænset.

Artikel 13
Offentliggørelse af aggregerede oplysninger

1. Fra den 31. marts [året efter gennemførelsesfristen] og senest den 31. marts hvert efterfølgende år offentliggør hver medlemsstat en rapport på grundlag af de oplysninger, som enheder, der er registreret i deres nationale registre, har afgivet, og videregiver denne til Kommissionen. Rapporten skal udelukkende indeholde:

   (a) aggregerede data om årlige beløb pr. tredjeland i det foregående regnskabsår. De aggregerede data bør baseres på de oplysninger, der er givet i henhold til bilag I, punkt 2, litra b) og c)

   (b) aggregerede data om årlige beløb pr. kategori af organisation pr. tredjeland i det foregående regnskabsår. De aggregerede data bør baseres på de oplysninger, der er givet i henhold til bilag I, punkt 1, litra h), og punkt 2, litra b) og c)

   (c) det samlede antal tredjelandsenheder, der kan tilskrives et bestemt tredjeland. De aggregerede data bør baseres på de oplysninger, der er givet i henhold til bilag I, punkt 2, litra b)

   (d) en liste over de tredjelande, der opfylder kriterierne i artikel 16, stk. 3, litra b), nr. ii).

2. På grundlag af de data, som medlemsstaterne videregiver i henhold til stk. 1, offentliggør Kommissionen senest den 31. maj hvert år et sammendrag af de modtagne data og opstiller en liste over de tredjelande, der opfylder kriterierne i artikel 16, stk. 3, litra b), nr. i).

3. Hvis det er nødvendigt for at sikre, at oplysningerne i de rapporter, som medlemsstaterne offentliggør, fortsat forsyner offentligheden med de aggregerede data, som er nødvendige for at forstå omfanget af de interessevaretagelsesaktiviteter, der udføres af enheder som omhandlet i artikel 3, stk. 1, og metoderne hertil, samt for at sikre, at der kan oprettes en liste over enheder, som opfylder kriterierne i artikel 16, stk. 3, litra b), tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at ændre stk. 1 ved at ændre listen over oplysninger, der skal medtages i de rapporter, der offentliggøres af medlemsstaterne, i lyset af udviklingen på markedet for interessevaretagelsestjenester eller udtalelser, henstillinger og rapporter fra den rådgivende gruppe, der er nedsat efter artikel 19, eller relevante internationale standarder eller relevant international praksis, hvor det er relevant.

Artikel 14
Information til tjenestemænd

1. Medlemsstaterne sørger for, at registrerede enheder anfører deres europæiske interessevaretagelsesnummer i al kontakt med tjenestemænd, når de udfører de i artikel 3, stk. 1, omhandlede aktiviteter.

2. Medlemsstaterne sikrer, at underleverandørerne, når registrerede enheder gør brug af sådanne, anfører den registrerede enheds europæiske interessevaretagelsesnummer i al kontakt med tjenestemænd, når de udfører aktiviteter som omhandlet i artikel 3, stk. 1.

KAPITEL III – TILSYN OG HÅNDHÆVELSE

Artikel 15
Kompetente nationale myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger:

   (a) en eller flere myndigheder med ansvar for de nationale registre

   (b) en eller flere tilsynsmyndigheder.

2. Hver tilsynsmyndighed skal have adgang til det nationale register, som det er ansvarligt for, med henblik på at føre tilsyn med overholdelsen af og håndhæve de forpligtelser, der er fastsat i dette direktiv, og udveksle oplysninger med tilsynsmyndighederne i andre medlemsstater og Kommissionen, når dette er tilladt i henhold til dette direktiv.

3. Hver tilsynsmyndighed er kompetent over for enheder som omhandlet i artikel 3, stk. 1, der i henhold til artikel 10, stk. 1, 2 og 3, er forpligtet til at lade sig registrere i de nationale registre, som den pågældende myndighed er ansvarlig for.

4. Hvis en enhed som omhandlet i artikel 3, stk. 1, ikke har udpeget en retlig repræsentant i henhold til artikel 8, stk. 1, er enhver tilsynsmyndighed i en medlemsstat, hvor enheden udfører en interesserepræsentationsaktivitet, kompetent over for enheden.

5. Hvis en medlemsstat udpeger mere end én tilsynsmyndighed, sikrer den, at hver af disse myndigheders respektive opgaver er klart defineret, og at de arbejder tæt og effektivt sammen ved udførelsen af deres opgaver. Medlemsstaterne udpeger en tilsynsmyndighed, som henvendelser kan rettes til med henblik på videresendelse til den relevante myndighed i den pågældende medlemsstat.

6. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndigheden kan varetage sine funktioner uafhængigt. Medlemsstaterne sikrer navnlig, at personalet ved tilsynsmyndighederne under udøvelsen af deres beføjelser i henhold til dette direktiv:

   (a) kan udføre deres opgaver uafhængigt af politisk og anden ekstern indflydelse og ikke søger eller modtager instrukser fra regeringen eller nogen anden offentlig eller privat enhed

   (b) afholder sig fra enhver handling, der er uforenelig med varetagelsen af deres opgaver eller udøvelsen af deres beføjelser i henhold til dette direktiv.

7. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale myndigheder, der udpeges efter stk. 1, råder over de midler, der er nødvendige for at varetage de opgaver, de pålægges i henhold til dette direktiv, herunder de fornødne tekniske, finansielle og menneskelige ressourcer.

8. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale myndigheder, der udpeges efter stk. 1, under udførelsen af de opgaver, de pålægges i henhold til dette direktiv, sørger for, at det blotte forhold, at en enhed er en registreret enhed eller har været genstand for en anmodning efter artikel 16, stk. 3, ikke har negative konsekvenser i form af f.eks. stigmatisering.

9. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale myndigheder, der udpeges efter stk. 1, stiller oplysninger og forklaringer til rådighed for offentligheden vedrørende anvendelsen

af dette direktiv samt alle udtalelser, henstillinger og rapporter, der udstedes af den rådgivende gruppe i henhold til artikel 19, stk. 6.

10. Senest [et år efter ikrafttrædelsen] meddeler medlemsstaterne Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke kompetente nationale myndigheder der er udpeget i henhold til stk. 1. Kommissionen offentliggør en liste over de kompetente nationale myndigheder.

Artikel 16
Anmodninger om oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighedernes beføjelse til at anmode enheder som omhandlet i artikel 3, stk. 1, om at afgive oplysninger begrænses i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i denne artikels stk. 2-9.

2. Der kan kun fremsættes en anmodning efter denne artikel af en tilsynsmyndigheder, der er kompetent over for den pågældende enhed.

3. Bortset fra de tilfælde, der er omhandlet i artikel 11, stk. 8 og 9, kan der udelukkende fremsættes en anmodning i følgende tilfælde, som skal være begrænset til de fortegnelser, der føres i overensstemmelse med artikel 7:

   (a) den registrerede enhed har modtaget et årligt beløb på over 1 000 000 EUR fra én enkelt tredjelandsenhed i det foregående regnskabsår

   (b) de handlinger, der udføres af den tredjelandsenhed, på hvis vegne den registrerede enhed handler, kan tilskrives et tredjeland, der i et af de fem foregående regnskabsår og under hensyntagen til alle tredjelandsenheder, hvis handlinger kan tilskrives det pågældende tredjeland, har brugt et samlet årligt beløb, der overstiger enten:

      i) 8 500 000 EUR til interesserepræsentationsaktiviteter i Unionen, eller

      ii) 1 500 000 EUR til interesserepræsentationsaktiviteter i en enkelt medlemsstat

      medmindre den registrerede enhed falder ind under anvendelsesområdet for artikel 3, stk. 1, litra a), og har modtaget et samlet årligt beløb for samtlige aktiviteter, der falder ind under dette direktiv, på under 25 000 EUR i det foregående regnskabsår.

4. Anmodningen omhandlet i stk. 3 skal indeholde følgende elementer:

   (a) en erklæring om, hvilken af betingelserne i stk. 3 der er opfyldt

   (b) de fortegnelser, der anmodes om

   (c) de tilgængelige retslige klageprocedurer.

5. Hvis en anden tilsynsmyndighed end tilsynsmyndigheden i registreringsmedlemsstaten finder, at en eller flere af betingelserne i stk. 3 er opfyldt, kan den anmode tilsynsmyndigheden i registreringsmedlemsstaten om at anmode den registrerede enhed om de fortegnelser, der føres i henhold til artikel 7.

6. Ved modtagelsen af en anmodning i henhold til stk. 5 fremsætter tilsynsmyndigheden i registreringsmedlemsstaten, hvis den finder, at betingelserne i stk. 3 er opfyldt, en anmodning i overensstemmelse med stk. 3 og videregiver de modtagne oplysninger til den anmodende tilsynsmyndighed. Hvis tilsynsmyndigheden i registreringsmedlemsstaten inden for de seneste 12 måneder

har fremsat en anmodning i overensstemmelse med stk. 3 vedrørende de samme oplysninger fra den samme registrerede enhed, videregiver den oplysningerne til den anmodende tilsynsmyndighed uden først at skulle fremsætte en ny anmodning.

Hvis tilsynsmyndigheden i registreringsmedlemsstaten finder, at betingelserne i stk. 3 ikke er opfyldt, giver den den anmodende tilsynsmyndighed et svar med en forklaring af årsagerne til, at den ikke vil anmode om eller videresende de pågældende oplysninger.

7. Den enhed, som anmodningen er stilet til, fremsender inden for 10 arbejdsdage de oplysninger, der anmodes om i henhold til stk. 4, litra b), i deres fuldstændighed og i et klart, sammenhængende og forståeligt format.

8. De anmodninger, der er omhandlet i stk. 3, kan gøres til genstand retslig prøvelse i medlemsstaten for den tilsynsmyndighed, der fremsætter anmodningen.

9. Hvor det er nødvendigt for at sikre, at tilsynsmyndighederne kan anmode om fortegnelser fra enheder, der med større sandsynlighed vil kunne påvirke udviklingen, udformningen eller gennemførelsen af politik eller lovgivning eller de offentlige beslutningsprocesser i Unionen eller en medlemsstat, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at ændre de finansielle tærskler, der er fastsat i stk. 3, i lyset af udviklingen på markedet for interesserepræsentationstjenester eller af udtalelser, henstillinger eller rapporter fra den rådgivende gruppe, der er nedsat efter artikel 19, eller udviklingen i relevante internationale standarder eller relevant international praksis, hvor det er relevant.

Artikel 17
Grænseoverskridende samarbejde

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres tilsynsmyndigheder samarbejde med tilsynsmyndighederne i alle de andre medlemsstater, hvor det er nødvendigt.

2. Medlemsstaterne sikrer, at en tilsynsmyndighed, der har grund til at formode, at en enhed, der henhører under kompetencen for en tilsynsmyndighed i en anden medlemsstat, ikke overholder sine forpligtelser efter dette direktiv, underretter tilsynsmyndigheden i den anden medlemsstat herom.

3. En underretning i henhold til stk. 2 skal være behørigt begrundet, rimelig og som minimum indeholde følgende oplysninger:

   (a) oplysninger, der gør det muligt at identificere enheden

   (b) en beskrivelse af de relevante forhold, de relevante bestemmelser i dette direktiv og grundene til, at den underrettende myndighed har mistanke om en overtrædelse af dette direktiv.

   Underretningen kan indeholde andre oplysninger, som den underrettende myndighed finder relevante, herunder eventuelt oplysninger indsamlet på eget initiativ.

4. Medlemsstaterne sikrer, at en tilsynsmyndighed, der modtager en underretning i henhold til stk. 2, uden unødigt ophold og senest én måned efter modtagelsen af underretningen meddeler sin vurdering af den formodede overtrædelse til den tilsynsmyndighed, den har modtaget underretningen fra, og eventuelt giver yderligere oplysninger om de undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger, der er truffet

eller påtænkes truffet i overensstemmelse med artikel 11, stk. 8 og 9, og artikel 22 for at sikre overholdelse af dette direktiv.

5. Hvis tilsynsmyndigheden på hovedforretningsstedet ikke råder over tilstrækkelige oplysninger til at reagere på den i stk. 2 omhandlede underretning, kan den anmode den kompetente myndigheder, der foretog underretningen, om yderligere oplysninger.

6. Det administrative samarbejde og den udveksling af oplysninger mellem de nationale myndigheder, der udpeges i henhold til artikel 15, stk. 1, samt tilsynsmyndighederne og Kommissionen, jf. denne artikels stk. 2, 4 og 5, artikel 11, stk. 4, artikel 16, stk. 5 og 6, og artikel 18 i dette direktiv, gennemføres ved hjælp af IMI-systemet, der er oprettet ved forordning (EU) nr. 1024/2012.

Artikel 18

Udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndigheder på tværs af grænserne

1. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne har beføjelse til at anmode tilsynsmyndighederne i andre medlemsstater om følgende oplysninger, når disse oplysninger er nødvendige med henblik på det grænseoverskridende samarbejde, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2:

   (a) oplysninger afgivet af en registreret enhed i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4

   (b) eventuelle analyser, som en tilsynsmyndighed har foretaget på grundlag af oplysningerne i litra a).

2. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndigheden i registreringsmedlemsstaten efter modtagelse af en anmodning i henhold til stk. 1 fremsender oplysningerne til den anmodende tilsynsmyndighed, medmindre den finder, at kravene i stk. 1 ikke er opfyldt, i hvilket tilfælde den giver den anmodende tilsynsmyndighed et svar med en forklaring af årsagerne til, at den ikke vil fremsende oplysningerne.

3. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne forsyner Kommissionen – på dennes anmodning – med aggregerede data baseret på de oplysninger, som registrerede enheder har afgivet i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4, med henblik på at overvåge gennemførelsen af dette direktiv, herunder med henblik på forberedelse af møder i den i artikel 19 omhandlede rådgivende gruppe. Disse aggregerede data kan indeholde personoplysninger, hvis dette er nødvendigt for at sikre en effektiv overvågning. Hvis det er teknisk muligt, videregives oplysningerne i et maskinlæsbart format.

4. Ved behandlingen af personoplysninger i henhold til stk. 1-3 fungerer tilsynsmyndighederne som dataansvarlige som omhandlet i artikel 4, nr. 7), i forordning (EU) 2016/679, og Kommissionen fungerer som dataansvarlig som omhandlet i artikel 3, nr. 8), i forordning (EU) 2018/1725 i forbindelse med deres respektive behandlinger af personoplysninger.

Artikel 19

Rådgivende gruppe

1. Der nedsættes en rådgivende gruppe.

2. Den rådgivende gruppe bistår Kommissionen ved at:

(a) lette udveksling og deling af oplysninger og bedste praksis samt rådgive om eventuel vejledning om gennemførelsen af dette direktiv, navnlig vedrørende artikel 2, stk. 4, litra b), artikel 3, stk. 1, og artikel 20

(b) lette udveksling og deling af oplysninger og bedste praksis om de specifikke behov hos mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder som omhandlet i artikel 3 i direktiv 2013/34/EU

(c) rådgive om anbefalede formater for offentliggørelse af aggregerede data i henhold til artikel 13

(d) aflægge rapport til Kommissionen om alle forskelle i anvendelsen af dette direktiv

(e) rådgive om den anbefalede tekniske infrastruktur i de nationale registre, der oprettes og vedligeholdes i henhold til artikel 9.

3. Hver medlemsstat udpeger en repræsentant og en suppleant, der repræsenterer de tilsynsmyndigheder, som er udpeget i henhold til artikel 15.

4. Repræsentanter for Europa-Parlamentet eller for landene i Den Europæiske Frihandelssammenslutning, der er kontraherende parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde[17], kan indbydes til at deltage i den rådgivende gruppes møder som observatører.

5. Kommissionen leder den rådgivende gruppe og varetager dens sekretariat. Den rådgivende gruppe fastsætter selv sin forretningsorden.

6. Den rådgivende gruppe vedtager sine udtalelser, anbefalinger eller rapporter inden for rammerne af sine opgaver, jf. stk. 2, med simpelt flertal blandt sine medlemmer.

Artikel 20
Forbud mod omgåelse

Medlemsstaterne sikrer, at det er forbudt bevidst og forsætligt at deltage i aktiviteter, hvis formål eller virkning er at omgå de forpligtelser, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 21
Indberetning af overtrædelser og beskyttelse af indberettende personer

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at direktiv (EU) 2019/1937 finder anvendelse på indberetning af overtrædelser af dette direktiv og beskyttelse af personer, der indberetter sådanne overtrædelser.

Artikel 22
Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der er begrænset til administrative bøder, ved overtrædelser af de nationale bestemmelser, der vedtages med henblik på at gennemføre artikel 6, 7 , 8, 10, 11, 14, 16 og 20, begået af enheder som omhandlet i artikel 3, stk. 1, eller eventuelt deres retlige repræsentant. Reglerne skal være i overensstemmelse med stk. 2-6.

[17] Aftale om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1994/1/oj).

Sanktionerne pålægges af den tilsynsmyndighed, der er kompetent over for den pågældende enhed, eller af en retslig myndighed på tilsynsmyndighedens anmodning.

2. Maksimumsbeløbet for den i stk. 1 omhandlede finansielle sanktion, der kan pålægges, udgør 1 % af den årlige omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår for virksomheder, 1 % af enhedens årlige budget i overensstemmelse med det seneste afsluttede regnskabsår for juridiske enheder og 1 000 EUR for fysiske personer.

3. Sanktionerne skal i hvert enkelt tilfælde være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning, navnlig under hensyntagen til arten, den eventuelt gentagne karakter og varigheden af den overtrædelse, som foranstaltningerne vedrører, samt, hvor det er relevant, til den økonomiske, tekniske og operationelle kapacitet hos de enheder som omhandlet i artikel 3, stk. 1, der har begået overtrædelsen.

4. Inden der pålægges sanktioner, udsteder tilsynsmyndigheden en advarsel eller en irettesættelse til den berørte enhed om, at den sandsynligvis overtræder eller har overtrådt bestemmelserne i dette direktiv, medmindre der er tale om en overtrædelse af artikel 20.

5. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighedens udøvelse af beføjelser i henhold til denne artikel er underlagt fornødne garantier i overensstemmelse med EU-retten og medlemsstaternes nationale ret, bl.a. retten til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang.

KAPITEL IV – AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 23
Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 10, stk. 9, artikel 13, stk. 3, og artikel 16, stk. 9, tillægges Kommissionen for en ubestemt periode fra den [datoen for direktivets ikrafttræden].

3. Den i artikel 10, stk. 9, artikel 13, stk. 3, og artikel 16, stk. 9, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet samtidigt herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 9, artikel 13, stk. 3, og artikel 16, stk. 9, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 24
Ændring af direktiv (EU) 2019/1937

I direktiv (EU) 2019/1937 foretages følgende ændringer:

1. I artikel 2, stk. 1, litra a), indsættes følgende nummer xi):

   "xi) regler for det indre marked vedrørende gennemsigtighed og god forvaltning".

2. I del I i bilaget indsættes som nummer K:

   "K. Artikel 2, stk. 1, litra a), nr. xi) – regler for det indre marked vedrørende gennemsigtighed og god forvaltning:

   Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) XXXX/XXXX om harmoniserede krav i det indre marked vedrørende interessevaretagelse, som udføres på vegne af tredjelande, og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 (EUT henvisning).".

Artikel 25
Rapporter og revision

1. Senest [*12 måneder efter gennemførelsesfristen*] forelægger Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

2. Senest *[fire år efter gennemførelsesfristen]* foretager Kommissionen en evaluering af dette direktiv og forelægger en rapport med de vigtigste resultater for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

   Ved denne evaluering vurderes direktivets effektivitet og proportionalitet. Evalueringen skal bl.a. indeholde en vurdering af behovet for ændringer af anvendelsesområdet og af effektiviteten af garantierne i direktivet. Den kan, om nødvendigt, ledsages af et lovgivningsmæssigt forslag.

3. Medlemsstaterne giver Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af de i stk. 1 og 2 omhandlede rapporter.

Artikel 26
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den *[18 måneder efter ikrafttrædelsen]*. De meddeler straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

   Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. For de medlemsstater, der ikke har indført euroen, er modværdien i national valuta af de i dette direktiv anførte beløb den værdi, der fremkommer ved at benytte den valutakurs, der blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* på ikrafttrædelsesdatoen for ethvert direktiv om fastsættelse af disse beløb.

   Ved omregning til nationale valutaer for de medlemsstater, der ikke har indført euroen, er det tilladt at runde de i dette direktiv anførte beløb i euro op eller ned med indtil 5 % til et helt beløb i de nationale valutaer.

Artikel 27
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den […].

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

1.3. Forslaget/initiativet vedrører

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

1.4.2. Specifikt/specifikke mål

1.4.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

1.4.4. Resultatindikatorer

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

1.5.2. Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis

1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

1.7. Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

3.2.5. Bidrag fra tredjemand

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om harmoniserede krav i det indre marked vedrørende gennemsigtighed i interesserepræsentation på vegne af tredjelande og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Det indre marked og demokrati

1.3. Forslaget/initiativet vedrører

☒ **en ny foranstaltning**

☐ **en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**[74]

☐ **en forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

☐ **en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

Det generelle mål med dette forslag er at sikre et velfungerende indre marked for interessevaretagelsesaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande.

1.4.2. Specifikt/specifikke mål

Specifikt mål nr. 1

At indføre harmoniserede gennemsigtighedsforanstaltninger for interessevaretagelse på vegne af tredjelande.

Specifikt mål nr. 2

At sikre et effektivt tilsyn med de forpligtelser, der er fastsat i direktivet.

Specifikt mål nr. 3

At sikre et effektivt grænseoverskridende samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder med henblik på at sikre en fuldstændig og effektiv gennemførelse af direktivet.

1.4.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne.

En mere ensartet politisk tilgang i hele Unionen med hensyn til interessevaretagelsesaktiviteter, der gennemføres på vegne af tredjelande, vil skabe større klarhed og forudsigelighed for virksomheder, borgere og andre interessenter og lette det indre markeds funktion.

For medlemsstaterne:

[74] Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

Medlemsstaterne vil skulle sikre, at der findes nationale åbenhedsregistre for interesserepræsentation, der udføres på vegne af tredjelande, og at de dækker de aktiviteter, der er omfattet af lovgivningen. Medlemsstater, der i øjeblikket ikke har sådanne systemer, vil skulle udvikle og gennemføre en ny ramme for gennemsigtighed og oprette et register. Dette vil omfatte udvikling, gennemførelse og regelmæssig vedligeholdelse af et offentligt tilgængeligt nationalt register og oprettelse af de relevante kompetente myndigheder. De resterende medlemsstater vil skulle ændre deres eksisterende gennemsigtighedsordninger for interesserepræsentation generelt. Omfanget af disse ændringer vil afhænge af de eksisterende ordningers særlige karakter med hensyn til centrale parametre såsom anvendelsesområde, typer og arten af eksisterende krav og typer af overvågnings- og håndhævelsesmekanismer.

Ud over at gennemføre forskriftsmæssige ordninger og registre, der er i overensstemmelse med lovgivningen, vil medlemsstaternes myndigheder også deltage i en rådgivende gruppe på EU-plan og deltage i det administrative samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder. For at begrænse den administrative byrde vil udvekslingen af oplysninger mellem de nationale myndigheder samt myndighederne og Kommissionen finde sted via informationssystemet for det indre marked ("IMI-systemet") for administrativt samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder på politikområder, der vedrører det indre marked.

I undersøgelsen foretaget af Kommissionen til støtte for forslaget blev det anslået, at medlemsstaternes myndigheder ville pådrage sig de omkostninger, der er beskrevet nedenfor.

For det første er tilpasningsomkostningerne engangsomkostninger i forbindelse med gennemførelsen, som afholdes i år 1 af myndighederne i alle 27 medlemsstater. De samlede omkostninger anslås til mellem 1 500 EUR og 4 600 EUR for alle medlemsstaternes myndigheder.

For det andet omfatter omkostningerne ved at sikre et passende register udgifter til udstyr til oprettelse eller ændring af et register samt årlige vedligeholdelsesomkostninger. Undersøgelsen til støtte for initiativet anslog, at vedligeholdelsesomkostningerne kunne beløbe sig til mellem 65 000 EUR og 585 000 EUR for de 12 medlemsstaters myndigheder uden eksisterende IT-værktøjer. I årene 2-10 inden for den 10-årige tidshorisont vil dette svare til ca. 585 000-5,27 mio. EUR. For de 15 medlemsstater med eksisterende registre blev det i undersøgelsen anslået, at en ajourføring af dem til at omfatte datafelter om aspekter af interesserepræsentation i forbindelse med tredjelande ikke vil føre til en mærkbar stigning i vedligeholdelsesomkostningerne på grund af det begrænsede antal enheder, der er omfattet af interventionen. De årlige IT-vedligeholdelsesomkostninger for disse medlemsstater vil derfor blive betragtet som "business as usual"-omkostninger.

For det tredje omfatter omkostningerne til at sikre, at der er en passende forvaltnings-, overvågnings- og håndhævelsesordning, som kan omfatte de uafhængige tilsynsmyndigheder, etablering og drift af en ny ordning eller ændring og drift af en eksisterende ordning. Disse omkostninger vil være tilbagevendende i år 2-10. De anslåede omkostninger på EU-plan vil ligge på mellem 565 000 og 848 000 EUR om året og mellem 5,65 og 8,48 mio. EUR over en tidshorisont på 10 år.

Til gengæld vil gennemførelsen af initiativet føre til flere fordele.

For det første er den primære fordel øget gennemsigtighed og forståelse af markedet for interesserepræsentationsaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande. Forbedrede mekanismer til udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes myndigheder vil også gøre det muligt at forbedre synligheden af og tilsynet med tredjelandes interesserepræsentationsaktiviteter. Forslaget kan fremme tilliden mellem forskellige enheder og øge den offentlige sektors tillid til den rolle, de hensigter og den praksis, som enheder, der udfører interesserepræsentationsaktiviteter på vegne af tredjelande, har på det indre marked.

For det andet og ud over disse direkte fordele forventes det, at eksistensen af en retlig ordning og tilknyttede registre for interesserepræsentationsaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande, kan have en positiv indirekte indvirkning på bevidstheden om spørgsmål vedrørende interesserepræsentation, der udføres på vegne af tredjelande.

Det er imidlertid vigtigt at understrege, at der fortsat vil være visse udfordringer, såsom overvågnings- og håndhævelsesmæssige udfordringer på grund af risikoen for, at useriøse operatører ikke vil registrere sig og fortsat vil operere på en uetisk måde.

For private enheder:

For det første vil registreringsforpligtelserne for enheder, der udfører interesserepræsentationsaktiviteter, bestå af en første vurdering af alle potentielle engagementer for tredjelande, indsamling af centrale oplysninger om den enhed i et tredjeland, som repræsenteres, og vurdering af de forskellige typer risici, der er forbundet med det potentielle engagement. Undersøgelsen, der blev gennemført for Kommissionen, og høringsprocessen viste, at mange udbydere af kommercielle interesserepræsentationstjenester allerede udfører visse aktiviteter, der kan udgøre registrering, men at disse aktiviteter ofte er af uformel karakter. Forslaget vil derfor kræve formalisering af eksisterende registreringsaktiviteter i forbindelse med engagementer for tredjelande.

For det andet forventes der også omkostninger ved at gøre sig bekendt med den nye ramme. Disse omkostninger vil hovedsagelig være engangsomkostninger og blive afholdt i det første år efter rammebestemmelsernes ikrafttræden. Disse omkostninger kan opdeles i to typer, nemlig grundlæggende tilpasningsomkostninger og udvidede tilpasningsomkostninger. Grundlæggende tilpasningsomkostninger kræver, at et stort antal enheder bruger lidt tid på at gennemgå lovteksten og eventuel dertil hørende vejledning. I den undersøgelse, der blev foretaget for Kommissionen, blev det anslået, at sådanne omkostninger for alle enheder, der varetager interesserepræsentation på vegne af tredjelande i det indre marked, vil beløbe sig til mellem ca. 71,2 mio. EUR og 213,5 mio. EUR og ca. 20-60 EUR pr. organisation. Udvidede tilpasningsomkostninger kræver, at et meget mindre antal enheder, der er omfattet af initiativet, bruger mere tid på at gennemgå lovteksten og eventuelle tilhørende retningslinjer, men også på at vurdere de praktiske konsekvenser, udvikle overholdelsesstrategier og tildele ansvaret for overholdelsesrelaterede opgaver. Disse omkostninger vil ligge på mellem ca. 57 000 EUR og 256 000 EUR, ca. 80-240 EUR pr. organisation.

For det tredje vil de administrative omkostninger omfatte omkostninger ved den indledende registrering, omkostninger til ajourføring af oplysninger og løbende omkostninger til offentliggørelse af oplysninger. Med hensyn til de indledende registreringsomkostninger vil oplysninger om registreringsforpligtelserne og -formaliteterne i henhold til dette direktiv være tilgængelige via den fælles digitale portal, som via webportalen Dit Europa opretter en kvikskranke, der giver

virksomheder og borgere oplysninger om regler og procedurer i det indre marked, på alle forvaltningsniveauer og direkte, centraliseret og styret adgang til bistands- og problemløsningstjenester samt til en bred vifte af fuldt digitaliserede administrative procedurer. Samtidig foregår hele registreringsproceduren online og er tilrettelagt i overensstemmelse med engangsprincippet for at lette genanvendelsen af data.

Undersøgelsen til støtte for udarbejdelsen af forslaget indeholdt forskellige omkostningsoverslag afhængigt af størrelsen af de enheder, der vil være omfattet af anvendelsesområdet. Samlet set anslås disse omkostninger at ligge på mellem 590 000 og 3,5 mio. EUR, ca. 828-3 314 EUR pr. organisation. Disse omkostninger forventes derefter at forblive konstante år efter år. I løbet af den 10-årige tidshorisont vil dette beløbe sig til en samlet omkostning på ca. 5,9-35,4 mio. EUR. Undersøgelsen viste navnlig, at mikrosmå enheder vil bære de mindste omkostninger. Undersøgelsen viste nemlig, at 97,3 % af de enheder, der er omfattet af forslaget, er mikrosmå (defineret som havende mindre end 10 fuldtidsbeskæftigede), som forventes at pådrage sig gennemsnitlige omkostninger pr. enhed på 828 EUR.

For det fjerde tyder de tilbagemeldinger, der er indsamlet i forbindelse med gennemførelsen af undersøgelsen, på, at omkostningerne i forbindelse med disse aktiviteter kan karakteriseres som "business as usual"-omkostninger, hvorved der ikke tilføjes ekstraomkostninger til indgrebet.

Omvendt vil forslaget også give flere fordele til enheder, der udfører interesserepræsentation på vegne af tredjelande i det indre marked inden for rammerne af anvendelsesområdet.

For det første vil denne fjernelse af den eksisterende fragmentering lette leveringen af tjenesteydelser på tværs af flere medlemsstater, da der kun vil være behov for én registrering. Dette vil i væsentlig grad forenkle processen med at komme ind på et nyt marked eller arbejde på tværs af grænserne i Unionen for at levere interesserepræsentationsaktiviteter.

For det andet vil forslaget skabe lige vilkår og øget retssikkerhed for interesserepræsentationsaktiviteter for tredjelande. Dette kan opnås ved at kræve, at alle markedsdeltagere overholder klare regler for markedsdeltagelse, f.eks. vedrørende forpligtelsen til at registrere sig og give de samme oplysninger, samt ved at gennemføre harmoniserede registreringsaktiviteter. Dette vil sikre, at alle økonomiske aktører er underlagt de samme regler i hele det indre marked, og fjerne den eksisterende fragmentering af reglerne.

For det tredje vil forslaget bidrage til at normalisere legitime interesserepræsentationsaktiviteter, der udføres på vegne af tredjelande, gennem øget gennemsigtighed og tillid til denne sektor. Dette vil give svar på vigtige spørgsmål som f.eks., hvem der forsøger at påvirke den politiske beslutningstagning og på hvilke områder, samt tilskynde til etisk adfærd.

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

Dette forslag vil blive gennemført trinvist. Ved dette direktivs ikrafttræden begynder arbejdet med at tilpasse IMI-systemet til direktivets behov med henblik på at

forbinde medlemsstaternes kompetente myndigheder inden udløbet af gennemførelsesperioden.

En foreløbig tidsplan for gennemførelsen kan illustreres som følger:

— 2024 direktivets ikrafttræden og tilpasning af IMI-systemet

— 2025/6 medlemsstaternes gennemførelse og anvendelse.

1.5.2. Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis

Begrundelse for en indsats på EU-plan (forudgående)

Flere medlemsstater har lovgivet eller er ved at lovgive om gennemsigtighed i interesserepræsentation. Da disse regler er forskellige med hensyn til anvendelsesområde, indhold og virkning, er der ved at opstå et kludetæppe af nationale regler, og fragmenteringen kan forøges, navnlig i forbindelse med interesserepræsentation på vegne af tredjelande. Dette bringer en effektiv udøvelse af den frie udveksling af tjenesteydelser i Unionen i fare. Dette problem kan kun løses med en indsats på EU-plan, da regulering på nationalt plan ville have til formål at sikre gennemsigtighed i interesserepræsentationsaktiviteter i de enkelte medlemsstaters offentlige liv, og der derfor ikke ville være stor fokus på de opstillede hindringer for grænseoverskridende interesserepræsentationsaktiviteter. Nationale regler vil heller ikke systematisk behandle foranstaltninger fra tredjelande, der i det skjulte forsøger at påvirke beslutningstagningen i Unionen.

1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

Evidensgrundlaget for dette forslag er intern og ekstern forskning, omfattende høringsaktiviteter og bilaterale møder med interessenter og er understøttet af en ekstern undersøgelse.

Der blev taget hensyn til vejledning fra internationale standardiseringsorganer, herunder Europarådet og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD). De anbefalede navnlig retlig regulering af lobbyvirksomhed i forbindelse med offentlig beslutningstagning samt gennemsigtighed og integritet i forbindelse med lobbyvirksomhed og udenlandsk finansiering og mindede samtidig om betydningen af at respektere de grundlæggende rettigheder.

Forslaget bygger også på den terminologi og de begreber, der anvendes i forbindelse med EU's åbenhedsregister.

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Dette forslag er en del af en pakke af foranstaltninger, som har til formål at forsvare demokratiet mod skjult udenlandsk indflydelse, som kommissionsformand Ursula von der Leyen bebudede i talen om Unionens tilstand 2022. Pakken supplerer de foranstaltninger, der allerede er truffet på EU-plan inden for rammerne af handlingsplanen for europæisk demokrati. Den vil også omfatte specifikke foranstaltninger vedrørende valgspørgsmål forud for valget til Europa-Parlamentet (ved at trække på drøftelser i valgnetværk) og foranstaltninger med henblik på at skabe et gunstigt civilsamfundsmæssigt råderum og fremme offentlige myndigheders inklusive og effektive engagement i civilsamfundsorganisationer og borgere. Alle

disse foranstaltninger har til formål at styrke den demokratiske modstandsdygtighed indefra.

Forslaget er en del af en række initiativer, der afspejler en proaktiv tilgang til indarbejdelse af Unionens værdier i det europæiske samfund. Siden 2020 har den årlige rapport om retsstatssituationen undersøgt de love og institutioner, der er grundlaget for velfungerende demokratier. Desuden har det nylige initiativ til bekæmpelse af korruption til formål at beskytte demokratiet og samfundet mod korruptionens ødelæggende indvirkning.

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

De omkostninger, der er nødvendige for at tilpasse IMI og således muliggøre det administrative samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder i henhold til dette forslag, vil blive finansieret via programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier (CERV).

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

☐ **Begrænset varighed**

– ☐ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

– ☐ finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger

☒ **Ubegrænset varighed**

– Iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2024 til 2025/2026

– derefter gennemførelse i fuldt omfang

1.7. Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)

☒ **Direkte forvaltning** ved Kommissionen

– ☒ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer

– ☐ i forvaltningsorganerne

☐ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

☐ **Indirekte forvaltning** ved at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til:

– ☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget

– ☐ internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)

– ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond

– ☐ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71

– ☐ offentligretlige organer

– ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

– ☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

– ☐ organer eller personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt

– *Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".*

Bemærkninger

Forslaget vil gøre brug af IMI-systemet til administrativt samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Gennemførelsen af direktivet vil blive taget op til revision et år efter fristen for gennemførelse i national ret. Kommissionen rapporterer om resultaterne heraf til Europa-Parlamentet og Rådet.

Fire år efter gennemførelsesfristen vil Kommissionen foretage en evaluering af direktivet.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

Det administrative samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder, der er omhandlet i forslaget, vil gøre brug af det allerede eksisterende IMI-system, der drives af Kommissionen (GD GROW). Med henblik herpå udvider det foreslåede direktiv IMI's anvendelsesområde. Dette kræver anvendelse af ressourcer til at tilpasse IMI-systemet til det foreslåede direktivs behov.

Dette forslag ændrer ikke den forvaltningsmetode og finansieringsmekanisme og de betalingsmetoder eller den kontrolstrategi, der allerede er indført for systemet og anvendes af Kommissionen.

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

Den største konstaterede risiko vedrører tids- og omkostningsoverskridelser som følge af uforudsete problemer med IT-gennemførelsen i forbindelse med tilpasningen af IMI-systemet. Denne risiko afbødes af, at IMI-systemet allerede er indført, og at den relevante tjenestegren i Kommissionen allerede har erfaring med at tilpasse systemet til nye forretningsbehov.

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

Dette initiativ påvirker ikke omkostningseffektiviteten af Kommissionens eksisterende kontroller.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Denne finansieringsoversigt vedrører personaleudgifter og indkøb, og standardreglerne for denne type udgifter finder anvendelse.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB[75]	fra EFTA-lande[76]	fra kandidatlande og potentielle kandidatlande[77]	fra andre tredjelande	andre formålsbestemte indtægter
2b	07 06 04: Beskyttelse og fremme af Unionens værdier	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

[75] OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.
[76] EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.
[77] Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

– ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger

– ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder[78]:

Bevillinger, der allerede er til rådighed under det finansielle program for programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier, vil støtte dette initiativ.

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	2b	"Resiliens og værdier"

GD JUST			År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	**I alt (* under den nuværende FFR[79])**
☒ Aktionsbevillinger							
07 06 04: Beskyttelse og fremme af Unionens værdier	Forpligtelser	(1a)	0,125	0,125	0,025	0,025	**0,3**
	Betalinger	(2a)	0,125	0,125	0,025	0,025	**0,3**
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer[80]							
		(3)					
Bevillinger I ALT	Forpligtelser	=1a+1b+3	0,125	0,125	0,025	0,025	**0,3**

78 De foreslåede foranstaltninger vil blive finansieret inden for de rammebeløb, der er afsat til det relevante udgiftsprogram for perioden 2021-2027, og vil ikke kræve yderligere finansielle midler fra EU-budgettet.

79 De fremtidige finansielle virkninger af dette initiativ for årene efter 2027 berører ikke den flerårige finansielle ramme efter 2027.

80 Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

til GD JUST	Betalinger	=2a+2b +3	0,125	0,125	0,025	0,025	**0,3**

☒ Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	0,125	0,125	0,025	0,025	**0,3**
	Betalinger	(5)	0,125	0,125	0,025	0,025	**0,3**
○ Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)					
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 2b i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+6	0,125	0,125	0,025	0,025	**0,3**
	Betalinger	=5+6	0,125	0,125	0,025	0,025	**0,3**

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	**7**	"Administrationsudgifter"

i mio. EUR (tre decimaler)

				År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	**I ALT**
GD JUST								
☒ Menneskelige ressourcer				0,513	0,513	0,513	0,513	**2,052**
☒ Andre administrationsudgifter						0,05	0,05	**0,1**
GD JUST I ALT				0,513	0,513	0,563	0,563	**2,152**

		År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	**I ALT**
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	**0,513**	**0,513**	**0,563**	**0,563**	**2,152**

i mio. EUR (tre decimaler)

		År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	**I ALT**
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 2b og 7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	**0,638**	**0,638**	**0,588**	**0,588**	**2,452**
	Betalinger	**0,638**	**0,638**	**0,588**	**0,588**	**2,452**

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Angiv mål og resultater ⇩			År **2024**		År **2025**		År **2026**		År **2027**		~~År **2028**~~		~~År **2029**~~		~~År **2030**~~		**I ALT**	
	RESULTATER																	
	Type[81]	Gnsntl. omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater i alt	Omkostninger i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 3[82]																		
Udvikle IMI-modulet	IT-system	0,125	1	0,125	1	0,125											1	0,25
Vedligeholde IMI-modulet	IT-system						1	0,025	1	0,025							1	0,05
Subtotal for specifikt mål nr. 3			1	0,125	1	0,125	1	0,025	1	0,025							2	0,3
I ALT			**1**	**0,125**	**1**	**0,125**	**1**	**0,025**	**1**	**0,025**							**2**	**0,3**

81 Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks.: antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

82 Som beskrevet i punkt 1.4.2. "Specifikt/specifikke mål".

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

– ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger

– ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	**I ALT**
UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme					
Menneskelige ressourcer	0,513	0,513	0,513	0,513	**2,052**
Andre administrationsudgifter			0,05	0,05	**0,1**
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	**0,513**	**0,513**	**0,563**	**0,563**	**2,152**

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7[83] i den flerårige finansielle ramme					
Menneskelige ressourcer					
Andre administrationsomkostninger					
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme					

I ALT	**0,513**	**0,513**	**0,563**	**0,563**	**2,152**

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som det ansvarlige generaldirektorat tildeles i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure og under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

83 Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.3.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer

– ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer

– ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

		År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)		3	3	3	3
20 01 02 03 (i delegationerne)					
01 01 01 01 (indirekte forskning)					
01 01 01 11 (direkte forskning)					
Andre budgetposter (angiv nærmere)					
20 02 01 (KA, UNE og V under den samlede bevillingsramme)					
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)					
XX 01 xx **yy zz**[84]	- i hovedsædet				
	- i delegationerne				
01 01 01 02 (KA, UNE, V — indirekte forskning)					
01 01 01 12 (KA, UNE, V – direkte forskning)					
Andre budgetposter (angiv nærmere)					
I ALT		**3**	**3**	**3**	**3**

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som det ansvarlige generaldirektorat tildeles i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure og under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Tre årsværk til sekretariatet for den rådgivende gruppe og til at bistå IMI-teamet med politiske og erhvervsmæssige bidrag både under gennemførelsen af projektet og efter idriftsættelsen af IMI-modulet.
Eksternt personale	

[84] Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

– ☒ kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR)

Kommissionen vil anvende de midler, der allerede er til rådighed under den finansielle programmering af programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier, til at støtte dette initiativ.

– ☐ kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen.

– ☐ kræver en revision af FFR.

3.2.5. Bidrag fra tredjemand

Forslaget/initiativet:

– ☒ indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand

– ☐ indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År **n**[85]	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

[85] År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Erstat på lignende vis for de efterfølgende år.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

– ☒ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne

– ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:

– ☐ for egne indtægter

– ☐ for andre indtægter

– Angiv, om indtægterne er formålsbestemte ☐

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger[86]						
		År **n**	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)		
Artikel …								

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

Andre bemærkninger (f.eks. om, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

[86] Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.